

د اقليمي بدلون حالت کي د افغانستان د اوبو منابع، بحران او مدیریت

د موضوعاتو عناوين

- () **لمري څپرکي**، د اقليم بدلون او وچکالي ()
- () د اقليم بدلون ()
- () افغانستان کي د اقليمي بدلون اغيزي ()
- () وچکالي ()
- () **دويم څپرکي**، د باران د اوبو راټولول او د اوبو د سرچينو ککړتيا ()
- () د باران د اوبو د راټولولو طريقي ()
- () د ځمکي د سطحې د شکل ورکولو يا د سطحې د بدلون او سمون میتود ()
- () د کوچني خندقونو (ډنډونو) د کيندلو طريقه ()
- () د باران د اوبو د ميخانیکي کنټرول طريقه ()
- () د باران د اوبو د راټولولو د مصنوعي تزريق میتود ()
- () د ځمکي لاندې اوبو تغذيه د ټيوب ويل په طريقه ()
- د تحت الارضي اوبو د بيا تغذيي دپاره د ځمکي په سطحه کي د کوچنيو کانالونو
- () د کيندلو طريقه ()
- () د اوبو د سرچينو ککړتيا ()
- () په ايکوسيستم او د ژوندانه په چاپيريال د اوبو د سرچينو د ککړتيا معلومي اغيزي ()
- () د اوبو د ککړتيا د مخنيوي لاري چاري ()
- () **درېم څپرکي**، د سيلابونو کنټرول او د اوبو لگولو سيستمونه ()
- () د سيلابونو د کنټرول طريقه ()
- () د اوبو لگولو سنتي او عصري سيستمونه ()
- () د اوبو لگولو سطحې سيستم ()
- () د اوبو لگولو د عصري سيستمونو ډولونه ()
- () د اوبو لگولو قطره يي سيستم ()
- () د اوبو لگولو باراني (آب پاشان) سيستم ()
- () د اوبو لگولو ځيرک سيستمونه ()
- () د اوبو لگولو د سيستمونو د انتخاب شرايط ()
- () **څلورم څپرکي**، کانالونه ()
- () د کانالونو ډولونه ()
- () د اوبو لگولو د سيستمونو د انتخاب شرايط ()
- () د کانالونو د ډيزاين طريقي ()
- () **پنځم څپرکي** د اوبو رسول Water supply ()
- () پمپونه ()
- () د پمپونو ډولونه ()

لمری څپرکی

د اقليم بدلون

د ډيرو کلونو په اوږدو کې د يو ځاي د آب هوا د وضعيت وسطي (منځني) کچې ته اقليم ويل کيږي. د آب و هوا د همدغه منځنۍ کچې د وضعيت بدلون اقليمي بدلون بلل کيږي. او يا هم د ملگرو ملتونو د کنوانسيون د تعريف له مخې د انساني مستقيم او غيرمستقيم فعاليتونو له امله د آب و هوا تغير ته اقليمي بدلون ويل کيږي.

د اقليم چټک بدلون چې موږ يې اوس شاهدان يو د کورونو، فابريکو او ترانسپورت لپاره د تيلو، گازو او ډبرو سکرو د بي حده کارولو له امله رامنځته شوی.

کله چې دغه فوسيل سونگ سوزيږي، دوی د شنو خونو گازونه په عمده ډول کاربن ډاي اکسايډ او ميتان خوشي کوي، د شنو خونو گازونه د لمر تودوخه جذبوي او په دې ډول ورسره د ځمکې د تودوخې درجې باندې اغيز کوي. څومره چې د گازونو غلظت له خپل طبيعي حده زياتيږي هماغومره د ځمکې د گرماینت کچه هم ورسره لوړيږي، چې دا د نوسان شته توازن ماتوي او د اوبو د دوران يا سايکل او د هوا د تودوخې د درجې د غير منتظره بدلون لامل گرځي. کر کيله، فولاد جوړونه، سيمټ جوړونه او د ځنگلونو له لاسه ورکول هغه اضافي سرچينې دي چې د ځمکې د اقليم د بدلون سبب گرځي.

وچکالي، قطبي سمندر (انترکټيکا) کې د کنگل يخچالونو اوبه کيدل چې ورسره د سمندر د اوبو سطحه لوړيږي، اوږدمهاله سخت سيلابونه او طوفانونه، بربړوکی، طبيعي اورلگيدنه، د سيندونو وچيدل، گرم او بې واورې ژمۍ، د اوړې بې وخته بارانونه چې ورسره خوراکي خوندیتوب د منځه ځي، د ساري ناروغيو زياتيدنه، د پوستکي سرطان ناروغۍ زياتيدل او خپریدل، او په سمندرونو کې د الجی او فنجیانو ډيريدل د اقليمي بدلون بدي پايلې دي. خو د اقليم بدلون د نړۍ په ټولو سيمو يو شان اثر نه لري؛ بلکې متفاوت دي. ځينې سيمې به د يو شمېر نورو په پرتله ډېرې گرمې شي، په ځينو سيمو کې به اوربنت ډېر شي او ځينې نورې به بيا له سختې وچکالۍ سره مخ شي.

د اقليمي بدلون سره د مقابلي دپاره بايد د ځمکې د تودوخې د درجې د راکمولو دپاره د گل خانه يي گازونود انتشار کمول او له اتموسفير څخه يې د له منځه وړولو له لارې تر يو حده کنتروليدی شي، د دې چارې لپاره د حرارتي انرژي (د ډبروسکاره، تيل) په ځاي د لمر، اوبه او باد د انرژي څخه د گټې اخيستنې موارد بايد زياد شي.

افغانستان کي د اقليمي بدلون اغيزي:

که څه هم افغانستان د نړۍ د نورو هيوادونو په پرتله د گلخاني گازاتو په توليد کي ډير کم رول لري يعني يواځي 0.06 فيصده گلخاني گازات توليدوي خو د ضعيفه حکومتولي، د ظرفيتونو نشتون، بودجي کموالی او په نړيواله ټولنه کي د انزوا له وجهي بيا هم افغانستان د هغو لسو هيوادونو په کتار کي راځي چې د اقليم د بدلون په وجه تر ټولو ډير زیانمنېدونکي دي. د دغه ناورين اغېز په ډېرو شويو وچکاليو کي جوت دی چې په ورستيو کي د ډيرو افغان وگړو د کړاو سبب شوی. 2016 زديز کال کي ملگرو ملتونو UNEP يو راپور خپور کړ چې له مخي يي د افغانستان منځنۍ کلنۍ تودوخه، چې له 1960 څخه تر 2008 پوري د سانتي گراد په کچه 0.6 درجي لوړه شوې، تر دې په را وروسته موده کي په خپروونکي او چټک ډول 1.2°C لوړه شوې. دغه بدلون د يخچالونو او واورو ويلي کيدل گړندي کړي او د خونړيو سيلابونو د زياتوالي، د يخچالي جهيلونو د ماتېدو لامل شوی دی.

تيرو دوو لسيزو کي د اقليم د بدلون په پايله کي، د افغانستان 14٪ طبيعي يخچالونه ويلي شوي او د شلمې پيړۍ د پای په پرتله وچکالي دوه چنده شوې ده.

د افغانستان کلنی اوبه په لويه کچه په غرونو کې د ژمي په اوربنت پوري تړاو لري چې د واورو او يخچالونو په بڼه راتوليري، د اوربنتونو لږوالی د وچکالی لامل گرځي.

د پسرلي او اوړي په موسمونو کې د طبيعي يخچالونو، واورو او کنډلونو څخه ويلي شوي اوبه چې د اوبو د طبيعي زيرمو کار ورکوي خړوبدونکي ځمکې، سيندونه او د بندونو زېرمې تغذيه کوي.

د ځمکې گرميدل او اقليمي بدلون له کبله په سيندونو کې د بحراني جريان (سيلابي) ورځي ډيري او د سيند د متوسط جريان ورځي کم شوی دي. په دې معنی چې د پسرلي په موسم کې دوامداره سيلابونه راوځي خو ورپسې دوبي موسم کې چې نباتات اوبو ته اړتيا لري او کروندې بايد خړوب شي د سيند منځني جريان اصغري حالت ته غورځيدلی. دا بدلون د کروندو لپاره ويجاړوونکی دی، ځکه د اوړي په موسم کې چې کروندې اوبو ته اړتيا لري د اوبو لږوالی يې گواښي. سربيره پر دې د اقليمي بدلون له امله د تودوخې لوړېدل له نباتاتو د اوبو تبخير ډېروي چې له امله يې کبنت ډېرې اوبو ته اړتيا پيدا کوي. په کلني اوربنتونو کې د کمبنت له وجهی د واورو او يخچالونو زيرمي په بيساري شکل د نابود کيدلو د خطر سره مخ دي دا د دی سبب شوی چې د هيواد کرڼه، څړځايونه او د څښاک اوبو ټولي سرچيني زيانمنې شي د بېلگې په توگه، په ډېرو شمالي سيمو کې د للمي غنمو حاصلاتو کې د پام وړ کموالی راغلی. د هيواد د اوبو ذخيري او د برېښنا د توليد بندونه د معمول کچې څخه کم اوبه زيرمه کوي او ډېره کمه برېښنا توليدوي. پلازمينه کابل کې د ځمکې لاندې اوبه په اعظمي ډول ټيټ شوی او د څښاک د اوبو ډير ځاگاني وچ شوي، د کابل، کندهار او يو شمير نورو لويو ښارونو خلک په ساعتونو ساعتونو ژورو ځاگانو ته کتار ولاړ وي تر څو د څښاک اوبه ترلاسه کړي، چې اکثره دغه ځاگاني د ددوي له کورونو څخه لرې واټن کې موقيعت لري.

د 2020 کال د می مياشتې په آخره اوونۍ کې د ملگرو ملتونو د بشري چارو د همغږۍ دفتر (OCHA) په يوه راپور کې ليکلي وو چې په افغانستان کې د هغو خلکو شمېر چې د څښاک پاکو اوبو ته لاسرسی نه لري په 2022 کال کې له 48 سلنې څخه په 2023 کال کې 60 سلنې ته لوړ شوی دی.

اوسني وضعيت ته په کتلو دغه شمير په چټکۍ سره د لوړيدو په حال کې دی.

د ځمکې لاندې اوبو د سطحي په ټيټيدو سره د کابل ښار يو زيات شمير خلکو د ژورو ځاگانو کيندلو ته مخه کړي ددغو ځاگانو کيندل د ځمکې لاندې اوبو د کمبنت او د ځمکې لاندې قشر کې د خلا د رامنځته کيدو باعث گرځي او دا پروسه په اوږد مهال کې په کابل او نورو لويو

ښارونو کې د سختو زلزلو و واقع کيدلو خطرات زياتوي. افغانستان شمالي، ختيځي سيمي او په ځانگړې توگه پلازمينه کابل د هېواد زلزله خيزي سيمي بلل کېږي.

د اقليم بدلون افغانستان کې ډېر سخت او ويجاړونکي وچکاليو ته شرايط برابر کړي. د اورښتونو کموالي له يوې خوا او د اوبو د منابعو ناسم مدیریت او ددغه منابعو د استعمال په برخه کې د خلکو غیر مسولانه چلند له بلې خوا د عامو افغانانو ژوند د سترو چلنجونو سره مخ کړی او د راتلونکو نسلونو ژوند د گواښ سره مخ دی.

وچکالي

وچکالي په يوې سيمې کې د اوبو د زېرمو او موسمي وربښتونو د اوږدمهالي کمښت مودې ته وييل کېږي چې له مياشتو نه تر کالونو پورې غځېدلې وي.

وچکالي مختلف ډولونه لري لکه هايډرولوژيکي وچکالي، د هواپيژندنې(اقليمي) وچکالي، زراعتي وچکالي او اقتصادي يا اجتماعي وچکالي.

هايډرولوژيکي وچکالي:

کله چې د سطحي اوبو لکه سيندونه، خوړنو او يا د ځمکې لاندي (څاه) اوبه لږ شي هايډرولوژيکي وچکالي گڼل کېږي.

اقليمي وچکالي:

د اورښتونو کمښت له منځني کچې نه د هوا پيژندنې وچکالي گڼل کېږي.

زراعتي وچکالي:

کله چې په خاوره کې د رطوبت نشتوالی د نباتاتو او فصلونو وده اغيزمنه کړي زراعتي وچکالی ورته ويل کېږي.

اقتصادي- اجتماعي وچکالي:

وچکالي په بازار کې د پير او پلور (خريد و فروش) او د توليد او خدماتو برخه باندې ناوړه اغيزه لري او همدغه اغيزي ته اقتصادي وچکالي ويل کېږي.

وچکالي د مختلفو طبعي او انساني عواملو له امله رامنځته کېږي چې څو مهمو عواملو ته په لاندي ډول اشاره کوو.

1. اقليمي بدلونونه او د اوربنتونو د منځني کچي کموالي د وچکالي د راپېښېدو د مهم او عمده عواملو څخه يو عامل ګڼل کيږي.
2. د ځمکي د تودوخي د درجي لوړېدل خونړيو وچکاليو ته لاره هواروي.
3. صحرا ګرايي يا د شنو ساحو تخریب او د ځنګلونو قطع کول هم د وچکالي سبب ګرځي.
4. د اوبو د منابعو ککړتيا، د ځمکي لاندې اوبو بي ساري کارول په زراعت او صنعت کي او د اوبو د منابعو څخه نا سالمه ګټه اخيستنې د وچکالي بل مهم عامل دی.
5. د اوبو د منابعو ناسم مدیریت هم د وچکالي په رامنځته کولو کې مرسته کوي.

وچکالي يوه طبيعي پدیده او نړيواله معضله ده چي مخنيوی يي د انسان د وس کار نه دی، خو دا د ټولو وګړو فردي او ټولنيزه دنده جوړيږي چې د وچکالي په مدیریت يا کنټرول کي په داسي ډول مثبت رول ولوبوي چي د وچکالي د زیانونو کچه حد اقل ته ورسېږي. تیرو دوو لسيزو کي د اقليم د بدلون په پایله کي، نړي د سترو ننگونو سره مخ دی اروپا کي اوسني وچکالي بی مخینه ده چي ویل کيږي حتا تیرو 500 کلنو کي هم اروپا داسي وچکالي نه وه تجربه کړي، د اروپايي کمیسیون د ګډ څيړنيز مرکز لوړ پوړي څيړونکي اندرا تورټ په دې باور ده چي د اوبو مدیریت طریقي باید د اوبو د محلي ګټه اخيستونکو سره په همکاري کي مدیریت شي، او د وچکالي څخه د ژوندي پاتې کیدو لپاره، د ځمکي تودوخه باید د صنعتي کیدو د کچي څخه مخکي 1.5 درجي سانتي ګراډه پورې محدوده پاتې شي. هغه ټينګار وکړ: "په

منځ مهال او اوږد مهاله کې بايد په نړيواله کچه د شنو خونو گازونو توليد کم شي ترڅو د ځمکې د توديدو خطر په برياليتوب سره کنټرول کړی شو.

2022 کال کې د ملګرو ملتونو د بشري چارو د همغږۍ دفتر او چا افغانستان کې روانه وچکالي د اقليم بدلون او د تودوخې د لوړوالی پایله ګڼلې وه چې له امله يې افغانستان په تېرو ۳۰ کلونو کې له سختې وچکالۍ سره مخ هېواد ګڼل شوی.

همدارنگه د پرله پسې وچکاليو له امله د افغانستان 14٪ طبيعي يخچالونه ويلي شوي او د شلمې پيړۍ د پای په پرتله وچکالي دوه چنده شوې ده.

د وچکالي معياد (پيل او پای)، د وچکالي د سيمې پراخوالي (وسعت) د وچکالي شدت او د وچکالي د دورې بيا ځلي تکرار د وچکالۍ د خصوصياتو د جملې څخه شميرل کيږي.

د وچکالۍ د پيل او پای د نيتي او وخت ټاکل خورا ستونزمن کار دي. خو معمولا د وچکالۍ پيل هغه وخت وي کله چې په خاوره او د اوبو په زيرمو کې د رطوبت ذخيره ختمه شي، او د وچکالۍ پای هغه وخت وي کله چې بارانونه د خاورې اړين رطوبت بيا ځلي چمتو کول پيل کړي او په سمندرونو کې د اوبو جريان بيرته راشي او د ځمکې لاندې اوبو زيرمې ډکې شي. د هيلم هولتز د چاپيريال ساتنې څيړنيز مرکز د وچکالۍ څارونکي ماشين په واسطه د خاورې د رطوبت پر بنسټ د کرنيزو وچکاليو ارزونه کوي. د دې ماډل له مخې، وچکالي هغه وخت پيل کيږي کله چې د خاورې رطوبت هغه کچې ته ورسېږي چې يوازې په 20 سلنه کلونو کې د اوږدې مودې لپاره پيښيږي.

وچکالي د خلکو په ژوندانه کې ډير ژور او زيانمنوونکي اقتصادي، ټولنيز او محيطي اغيز اچوي او عام ولس د ډيرو سترو ننګونو سره مخ کوي. د وچکالي د تاثيراتو د کمولو دپاره بايد لاندې ټکي په پام کې ونيول شي.

1. د هوا د ککړولو د مخنيوي په لارو چارو غور وشي او د ګلخانه يي ګازاتو د توليد د مخنيوي په برخه کې اړين ګامونه پورته شي.

2. د عامه پوهاوي پراخي برنامې په لاره واچول شي او د خلکو د پوهاوي کچه لوړه شي.

3. د انفرادي ژورو ځاګانو په ځاي د اوبو رسولو د انجنيري شبکې فعالې شي او دغو شبکو ته د پانګونې دپاره لازمي اسانتياوې رامنځته شي.

4. د اوبو لګولو سيستمونه بايد په عصري ټکنالوژۍ سنبال شي او د کرنيزو ځمکو د خړوبولو دپاره موثري طريقې لکه د قطره يي سيستم يا د باران د اوبو څخه ګټه واخيستل شي.

4. د اوبو د بي ځايه او غير ضروري استعمال څخه ډه ډه وشي.
5. د سطحي يا د ځمکي لاندې اوبو زيرمي بايد ککر او ملوثي نشي ددي کار دپاره صنعتي ټولني او د توليدی فابريکو مالکين د اوبو زيرمي په کارولو کي فوق العاده احتياطي تدابير ولري.
6. د ژورو څاه گانو کيندل ودرول شي.
7. په تشابونو او حمامونو کي دڅښاک د (خورو) اوبو د استعمال مخنيوي وشي.
8. د باران د اوبو د زيرمه کولو دپاره مناسب ځايونو کی ډنډونه او تاخيري بندونه جوړ شي.
9. د بامونو او سرکونو اوبه بايد حويلي او يا داسي ځاي ته رهنمایي شي چي پري د ځمکي دلاندې اوبه تغذيه شي.

دويم څپرکی

د باران د اوبو راټولول

د باران د اوبو راټولول او کارول شاوخوا څلور زره کاله پخوانۍ تاريخ لري. د دښتو پخوانيو اوسېدونکو د باران اوبه د غرونو د سطحي په برابرولو سره راټولولې او د کرنې لپاره يې بل ځای ته لېږدولې. دا د ټولنې د ټولو وگړو فردي او ټولنيزه دنده جوړيږي چې د وچکالي په مديريت يا کنټرول کې په داسې ډول مثبت رول ولوبوي چې د وچکالۍ د زيانونو کچه حد اقل ته ورسېږي او د خلکو په ژوندانه يې منفي اغېزې پيرې لري وي. مخکې له دې چې په افغانستان کې د وچکالي په وجه رامنځته شوی بحران لا پېچلي او اعظمی حد ته ورسېږي او د خلکو جمعي مهاجرتونو، چې لا له مخکې نه پيل شوي، له کنټروله ووځي لازمه ده چې په خپله لاس په کار شو دا که د حکومت په کچه وي يا د ولس (ټوليزه) يا د مختصص او مسلکي کسانو او يا د عامو خلکو فردي هڅې وي بايد گړندي شي او يو ولسي سرتاسري مبارزه پيل شي. د وچکالۍ د زيانونو د کچې د کمولو يوه ښه ساده طريقه د باراني اوبو د راټولولو يا جمع کولو طريقه ده. د باران د اوبو راټولول په ډير ساده او ابتدايي وسايلو هم کيدلي شي او دا کار په اشر يا گروپي شکل هم تر سره کېدای شي. کله چې د موسمي اورښتونو کچه لږ او اوقات يې نامنظم او گډوډ وي د باران د اوبو راټولول يوه اړينه او ارزښتناکه موضوع ده ځکه دا د وچکالۍ د زيانونو د کچې په کمولو کې ډير مهم رول لوبوي. په ټوليز ډول، د باران د اوبو راټولول په ځانگړې توگه د هغو سيمو او شرايطو لپاره مناسب دي چې د اوبو نورو سرچينو ته لاسرسی نه وي او يا د لاندې دلایلو له امله اقتصادي نه وي.

د اوبو د نورو سرچينو نشتوالی.

په هغه ځای کې د اوبو نشتوالی.

د اوبو د نورو سرچينو لرې والی.

اوبو په نورو سرچينو تر حده زيات لگښت راټلل.

د اوبو د منابعو مالگيمنتوب، په کوم سيمو کې چې د اوبو د مالگيمنتوب کچه دومره زيات وي چې د څارويو او انسانانو له خوا يې د مصرف ممکن نه وي، او د ځمکې د خړوبولو سره حتی د ځانگړو تخنيکونو په کارولو سره، د خاورې د لا زيات مالگين کيدو لامل شي.

د باران د اوبو د راټولولو په برخه کې لازمه ده چې تر هر څه دمخه د ساحې ځانگړتياوې په پام کې ونيول شي، د ساحې د ځانگړتياو په برخه کې لاندې ټکو ته توجه وشي.

1. د سيمي اقليمي ځانگړتياوې لکه باد، د لمر وړانگې، د هوا د تودوخې درجه، کلنۍ اورښت، د باران د وريدو ټاکلي وختونه (موسمي وربښتونه)، او داسې نور.
2. سيمه کې د خاورې نوعيت، په ځانگړې توگه خاوره کې د اوبو د نفوذ وړتيا، د هغې په سطحه د اوبو جريان، او د خاورې د تخريب ظرفيت.
3. د ساحې توپوگرافي، په دې حالت کې، په ځانگړې توگه د ساحې ميلان او د اوبو د جريان جهت يا لورې په پام کې نيول کيږي.
4. د سيمي نباتي پوښښ، د باران اوبه د وچې ځمکې په سطحه په ډيره چټکۍ سره تيريږي يا د وچې ځمکې څخه په ډير سرعت سره تيريږي. تر دې چې د 50 مربع کيلومتره مساحت سره په حوزه کې 10 ملی متره باران کولی شي د سيلاب لامل شي په همدې سبب د سيمي د نباتي پوښښ د ساحې پراختيا يوه مهمه موضوع ده چې بايد په پام کې ونيول شي.

د باران د اوبو د راټولولو سيستمونه په 3 عمده ډولونو ويشل شوي:

1. د زراعتي محصولاتو د توليد لپاره د ځمکې د نم او رطوبت ساتنه، د اوبو او خاورې محافظت.
2. د سطحي اوبو د جريان متمرکز کول، د کورنۍ اهلي او وحشي حيواناتو د څښاک او کر کيلي لپاره.
3. د کورونو د بامونو او د سطحي اوبو راټولول او ډيرمه کول د کورنۍ مصرف او کرنې لپاره.

د باران د اوبو د راټولولو طريقې

د ځمکې د سطحي د شکل ورکولو يا د سطحي د بدلون او سمون میتود

په دې میتود کې، ساختماني، کيمياوي او مصنوعي مواد نه کارول کيږي، او يوازې هڅه کيږي چې د ځمکې د خاورې په معمولي ټپک کولو سره د ځمکې لاندې قشر ته د اوبو د فلتر او جذب مخنيوی وشي او په دې ترتيب د باران اوبه د ځمکې په سطحه جريان پيدا کړي، دا طريقه اکثره وخت د زارعتي ځمکو د ځروبولو دپاره کارول کيږي په دې طريقه کې د تحت الارضي اوبو تغذيه يا د ځمکې لاندې تل ته د اوبو تذريق په پام کې نه نيول کيږي بلکه هڅه دا وي چې د باران اوبه د ځمکې لاندې قشر ته فلتر نشي او د باران راټول شوي اوبه مستقيماً

فصل يا نبات ته ورسول شي. د ځمکي د سطحي د بدلولو په طريقه کي د آښير د ساحي پورتنۍ برخه يعني Upstream ټپک کوي او د ټپک په وخت کي ځمکي سطحي ته ميلان ورکوي تر څو د فلټريشن مخه ونيول شي او اوبه د آښير د ساحي بنسکتني برخي ته يعني مطلوبي زراعتي ځمکي خواته جريان پيدا کړي دا ميتود اکثراً په هغو سيمو کي بڼه کارنده ده چي د اوربنت يا باران مقدار او اندازه پکي کم مگر شدد د باران زياد وي.

د کوچني خندقونو (ښونو) د کيندلو طريقه

د باران او واورې د اوبو د زخيره کولو لپاره د کوچنيو ښونو جوړول يا خندق کيندل يوه آسانه او ساده لاره ده، افغانستان غوندي يو هيواد کي چي خلک يې لوړ اقتصاد نلري او حکومت اړين خدمات نه اړايه کوي د کوچني ښونو جوړولو د لاري کيداي شي چي د باران اوبه راټول او د ضرورت په وخت کي تري گټه واخيستل شي خلک بايد د خپلو کورونو حويلي، ښوونځيو دفترينو صحن بايد داسي جوړي کړي چي هيڅ اوبه بهر او لښتنيو ته ونه بهيري بلکي ځای پر ځای بايد جذب شي، د کلي په سطحه د يو خندق کيندل او د ټول کلي اوبه به هلته را جمع کول کولي شي د تحت الارضي اوبو په تغذيه او ريچارژ کي د پام وړ تاثير ولري همدا ډول د هوا د رطوبت په ساتلو کي او د حيواناتو د څښاک دپاره تري کار اخستل کيدلي شي زمونږ په هيواد کي له پخوا زمانو دا عرف وو چي خلکو به د باران او واورې د اوبو د زخيره کېدو لپاره کندي کښلي او په هغه کي به يې اوبه او واوره راټولولي، اوس هم کولای شو چي له همدې لارو کار واخلو. د خندق او کندي د کيندلو يو بڼه والي دا دی چي د خندق کيدلو دپاره پيشرفته وسايط او ساختماني صنعتي موادو ته اړتيا نه ليدل کيږي بلکه د ساده وسايطو په واسطه لکه بيلچه، کلنگ، کراچي او زنبيل په واسطه هم خندق کيندلی شو. د عرضي مقطع له نظره خندق يا کندي په لاندي شکلونو جوړيدلي شي. V شکله ښه، کنټوري ښه، نيمه دايروي ښه، دوزنځه يې ډوله کوچني ښونه (کندي).

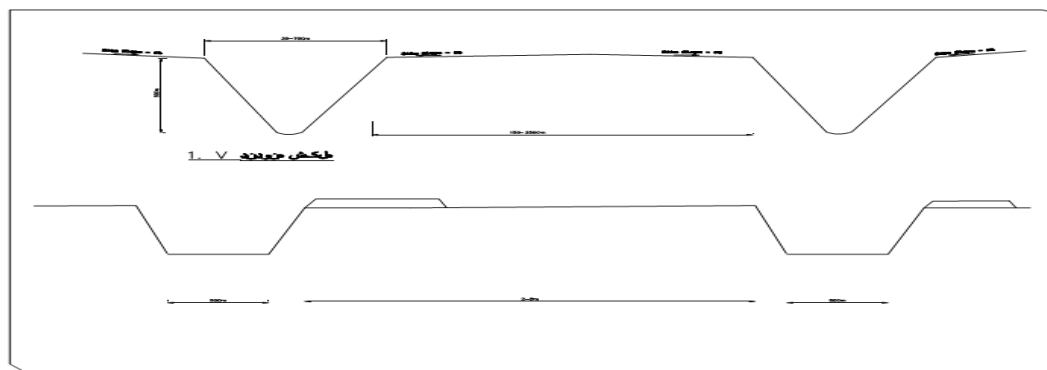

V شڪله ڀنڊونه:

وي ڊوله ڪندي د ساهه سا ختمان لرونکی وی چی ابعاد یی 25-50 سانتي مترمربع په حدودوکی وی د پولو لوړوالی یی د ساحي په ميلان پوری تړلی. د ڪندي ژور والی باید له 0.5 مترو پوري وي، V ډول ډنډونه هم د نیالگیو لپاره اوبه برابری وی او هم دخاوری د ویجاړتیا څخه هم مخنیوی کوی. په لویو دښتو کي دا ډول کوچنیو ګندو جوړول ډیر موثر ثابت شوی دغه ډول ڪندي په صحرا او دښتو کي د ونو د ایښودو له لیاري د نباتي پوښښ د ایجاد دپاره ډیره کارنده طریقه ده په داسي ډول چي د هري کوچني ڪندي سره یوه ونه ایښودل کيږي اوس وخت کي د هندوستان په ډیرو سیمو کي دا چاره عامه شوي ده.

کنټوري ډنډونه (ڪندي):

کنټوري کوچنی ډنډ دایول ډنډونه ډیر ساده سا ختمان لری، دا ډول ډنډونه د (وی) ډوله ډنډونو په نسبت اقتصادی تمامیری. د دی ډول ډنډو کو لپاره لاندی ساحوي شرایط په پام کي نیول کيږي د ځمکي کر نیزه خاوره باید د ۱.۵-۲ متره ژوروالی په اندازه وی د سیمی میلان د ۵٪ څخه کم وی د ساحي توپوګرافي باید همواره وي، لوړوالی او جیګوالی ونه لری دا ډول ډنډونه هغو سیمو کي چي د اورښت کلنی انداز د ۲۰۰-۷۵۰ ملی متره پوره وی
 حفرو
 یا
 کیندل
 کيږي.

نيمه دائروى کندي يا ڀنڊ:

دا ڀول کوچني کندي د نيمه دائروى شکل لري . د خاورى د تخريب او هم د علوفه يى نباتاتو د توليد لپاره استعمال ليري . دائروي کندي په لاندې شرايطو کى تطبيق ور دى . کلنى اوربنت يى بايد ۷۰۰-۲۰۰ ملى متره پورى وي . خاوره شور زاره او ريگى نه وي . د سيمى ميلان له ۵٪ څخه زيات ونه اوسي .

ډونډقه يي ڀنډ:

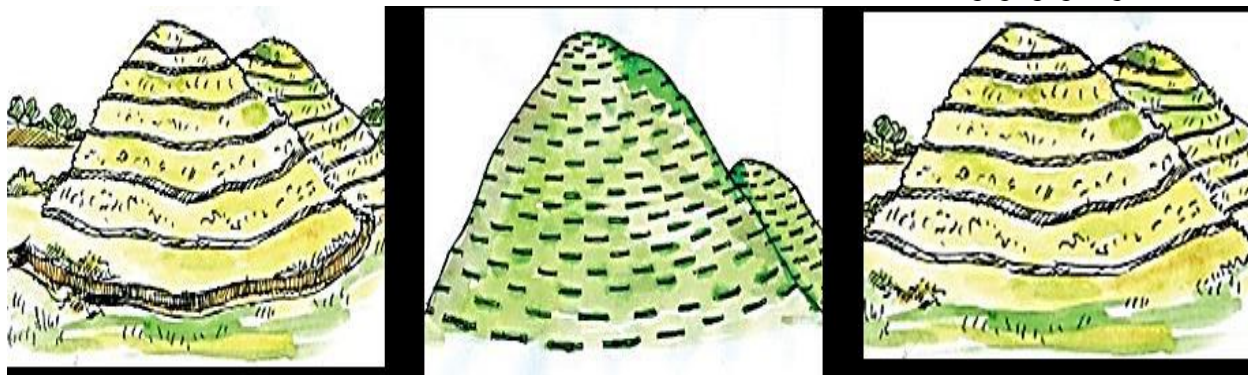
ډونډقه يي کوچني ډنډونه هم نيا لگيو ته د اوبو ورکولو دپاره جوړيږي ، د يوى ونى لپاره ۱۰-۱۵ سانتي متره پورى ډنډوکى مناسب گنل کيږي . ډونډقه يي شکله کندو د پولو لوړوالى

نظر میلان ته ۲۰-۴۰ سانتي متره پوری باید وی. د پولی دول باید ذونذقی په شکل وی او لاندی برخه یی ۷۵ سانتي متر څخه کم نه وی او هم باید وویل شی چی پولی له یوی بلی څخه ۵-۲ مترپوری واټن ولری. ذونذقه یی شکله کندو کی د نیالگیو تر غټیدولو پوری د څارویو د خوراک دپاره د پولو ترمنځ د (الوفوی) نبتات وکرل شی.

د باران د اوبو د میخانیکي کنترول طریقه

په میخانیکي کنترول کی د تراسونو جوړول شامل دی د ډیر میلان لرونکو ساحو د سلوب کمولو او د ساحي د اوارولو ساختمانونه د تراس په نوم یادیری، که د زیاد میلان (سلوب) لرونکو ځمکو چی له نباتي پوښښه خالي او تش غونډی (تپی) او غرونو کی وی د لوړو برخو روانی اوبه پرینودل شی چی لاندی هموار او کرنیزو ځمکو ته ولاړی شی په تدریجی ډول د روانو اوبو حجم او سرعت (چټکتیا) زیاتیږی، پدی صورت کی نه یواځی د ځمکي فرسایشی برخه تخریبیږی بلکه د باران د اوبو سره د خاوري رسوبي ذرات هم انتقالیږی او روانی اوبه هم یو تورونکی او تخریبوونکی خاصیت (سیلابي حالت) پیدا کوي، ددی کار د مخنیوی لپاره د سلوب سره مخامخ یا د سلوب په مقابل کی د باراني اوبو د شدت د کمولو دپاره او هم د باران د جاري شوي روانو اوبو د راگر ځولو لپاره تراسونه (Terraces) جوړیږی. تراسونه یو مثبت ټکی دا دی چی د ساده او ابتدای وسایطو په واسطه هم تراس جوړوی شو، د تراسونو په جوړولو کی پرمختللي ساختماني موادو ته ډیره اړتیا نه محسوسیږی، د تراسونو جوړول زرگونه کاله قدامت لري او دمختلفو سیمو خلک د مختلفو مقاصدو دپاره په بیلابیلو شکلونو تراسونه جوړوي.

4 شکل، د تراسونو ډولونه

د تراسونو ډولونه:

تراسونه د مختلفو اهدافو دپاره په مختلفو شکلونو جوړيداي شي.

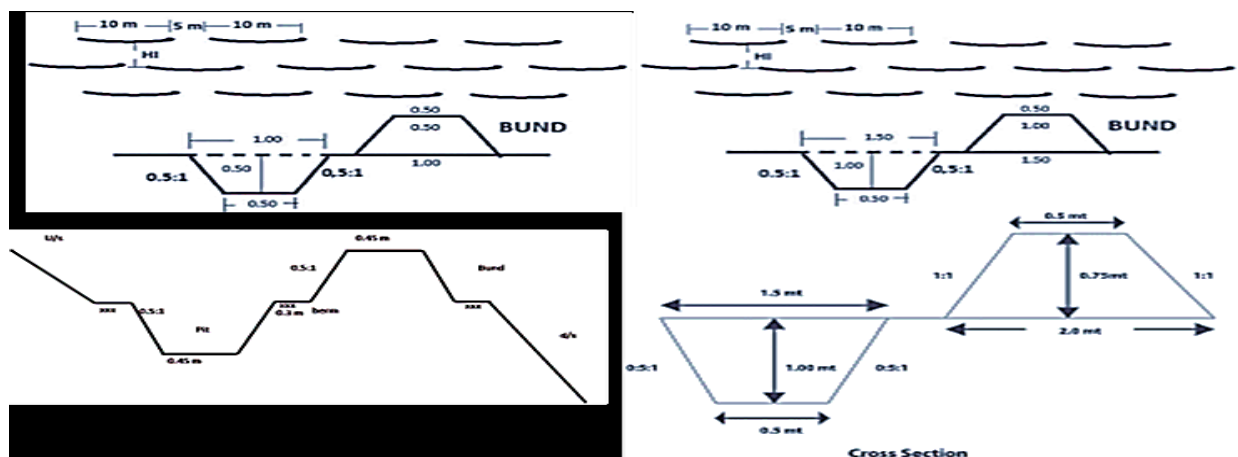
چينل تراسونه (Channel Terraces): دغه تراسونه د قطعي په برخه کې د چينل يا کانال په ډول کيندل کيږي او په همدې خاطر د چينل تراسونو په نوم ياديږي.

درجه لرونکي (Graded Terraces) تراسونه: د ميلان لرونکي ساحي کيندل شوي خاوره په بشکتنې برخه کې اچول کيږي او يو اندازه سلوب يا ميلان ورکول کيږي تر څو په دې ډول د اوبو شدد کنټرول او د تخريباتو مخنيوي وکړي دغه ډول تراسونو ته درجه لرونکي تراسونه ويل کيږي، درجه لرونکي تراسونه اکثر بنارگوټي او رهائشي کورونو ته د ساحي د برابرولو دپاره هم جوړيږي..

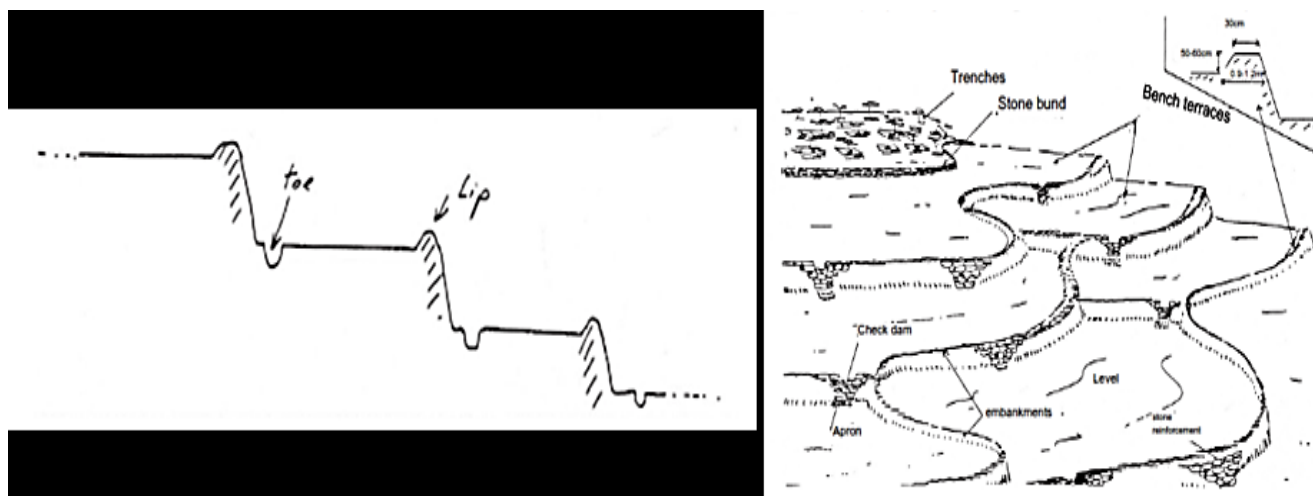
جذبوونکي تراسونه (Absorption Terraces): جذبوونکي تراسونه د کنټور په شکل جوړيږي او موخه يې د باران د اوبو نفوذ په خاوره کې دی تر څو اوبه جريان پيدا نکړي او ځاي په ځاي جذب شي.

5 شکل کنټور تراسونه

بنج تراسونه (Bench Terraces): د تراسونو يو ډول چې د ډير زيات ميلان لرونکو ساحو کي جوړيږي د بنج تراسونو په نوم ياديږي د تراسونو دغه ډول اکثره د ساحي د ميلان د کمولو په خاطر د زيني په شکل جوړيږي په فرسايش لرونکو ساحو کي چې د پستي د خوئيدو امکان زيات وي د زيني ديوالونه د خښتو او لرگيو څخه جوړوي مگر که پستي کلکي او سخت وي بيا د خښتو او لرگيو استعمال ته اړتيا نشته.

6 شکل: بنج تراسونه

د باران د اوبو د راټولولو د مصنوعي تزريق ميتود

د ښاري ژوند په پراختيا سره د ځمکې لاندې اوبو تغذيه ځکه کمه شوې ده چې د ښاري فعاليتونو له کبله د باران د جذب دپاره خلاصې ساحې زياتې کمې شوې دي. په همدې سبب د ځمکې لاندې د اوبو سطحه ډيره ټيټه تللي له بلي خوا د صنعتي فعاليتونو له کبله په زياتو ښاري سيمو کې د ځمکې لاندې اوبو کيفيت هم خراب شوی دی او د زياتره سيمو اوبه ملوث (ککړي) شوي، ځکه نو د اوبو رسولو په برخه کې د عرضي او تقاضا تر منځ يوه ستره تشه رامنځته شوې. دغو شرايطو ته په کتو زياته اړتيا ليدل کيږي چې د کورونو او نورو عامه تاسيساتو د بامونو د باران اوبه راټولې او د ځمکې لاندې اوبو ذخيره ورباندې زياته کړو په ښارونو او گڼ ميشتو سيمو کې د باران د اوبو د راټولولو دپاره اړينه ده چې د مصنوعي تزريق طريقه وکاروو په دې طريقه کې په لاندې شکل ساختمانونه جوړولي شو.

د وړوکي څا (Pit) کيندل

د کورنو د تعمير او کانکريټي يا آهن کانکريټي ساختمانو څخه په معينه ليري فاصله کې يوه وړوکي څاه اکثره دننه په صحن يا حويلې کې کيندل کيږي، د بامونو او پياده رونو اوبه دغه څاه ته تويږي تغذوي څاه گاني په دايروي، مربعي او مستطيلي شکلونو جوړولي شو. د وړوکي تغذوي څاه د ديزاين په وخت کې بايد لاندې نقاط په پام کې ونيول شي.

A. د ځمکې جيولوژي بايد مطالعه شي

B. څاه بايد داسې ځای کې وکيندل شي چې د ساحې جذب زياد وي که په ساحه کې داسې مواد وي چې د اوبو د جذب مخه نيسي بايد تعويض شي او ساحه ترې پاک شي.

C. د تغذي اعظمي سرعت او د باران د شدت اندازه ټاکل:

د تغذي مقدار د ساحې د مساحت په اساس ټاکل کيږي د څاه ابعاد يعني قطر او ژوروالي د تغذي د اوبو په مقدار پورې مربوط کيږي.

D. د صابون، تشنابونو، له فابريکو نه راوتلي اوبه، او بدرفت (يعني د سپټيک څاه گاني) اوبه بايد څاه ته تويي نشي په ټوله کې د بي کيفيته او ملوثې اوبه بايد څاه ته تزريق نشي تر څو د ځمکې لاندې نوري پاکي اوبه ملوثې نکړي.

E. په عمومي ډول د تغذوي څاه قطر له 1-1.2 پوري، ژوروالی 2-3 مترو پوري په پام کې نيول کيږي خو لکه مخکې مو چې وويلې د څاه ابعاد (قطر، عمق او مساحت) د تغذوي ساحې د باران د شدت پورې ارتباط لري د وړو تعميرونو دپاره چې مساحت يې تر 200 متر مربع پوري وي دغه ذکر شوي ابعاد ښه د تطبيق وړ دی خو که ساحه زياتيزې د څاه عمق

هم بايد ورسره زياد شي. تغذيوي څاه بايد تر نيم متره پوري د فلتر موادو (غټه دانه شگه، جغل، او وړو ډبرو) نه ډک شي تر څو رني اوبه ځمکي ته تزريق شي که ترسبي مواد د څاه بېخ ته رسوب وکړي پدې صورت کي بايد څاه پاک شي. F. تغذيوي څاه بايد د کانکريټي سرپوښونو په مرسته وپوښل شي تر څو څاه ته د انسانانو او نورو ژويو د لوېدو له خطرې خوندي کړای شو.

د تغذيوي څاه ډيزاين طريقه:

پورتنیو شرايطو ته په کتو لمری د څاه ډپاره یو مناسب موقعیت ټاکل کيږي ورپسې د څاه ډپاره اړین مواد لکه د تصفيي دکانکريټي فلټرونو شمیر او د تطبیق وړ نقاط په پام کي نیول کيږي.

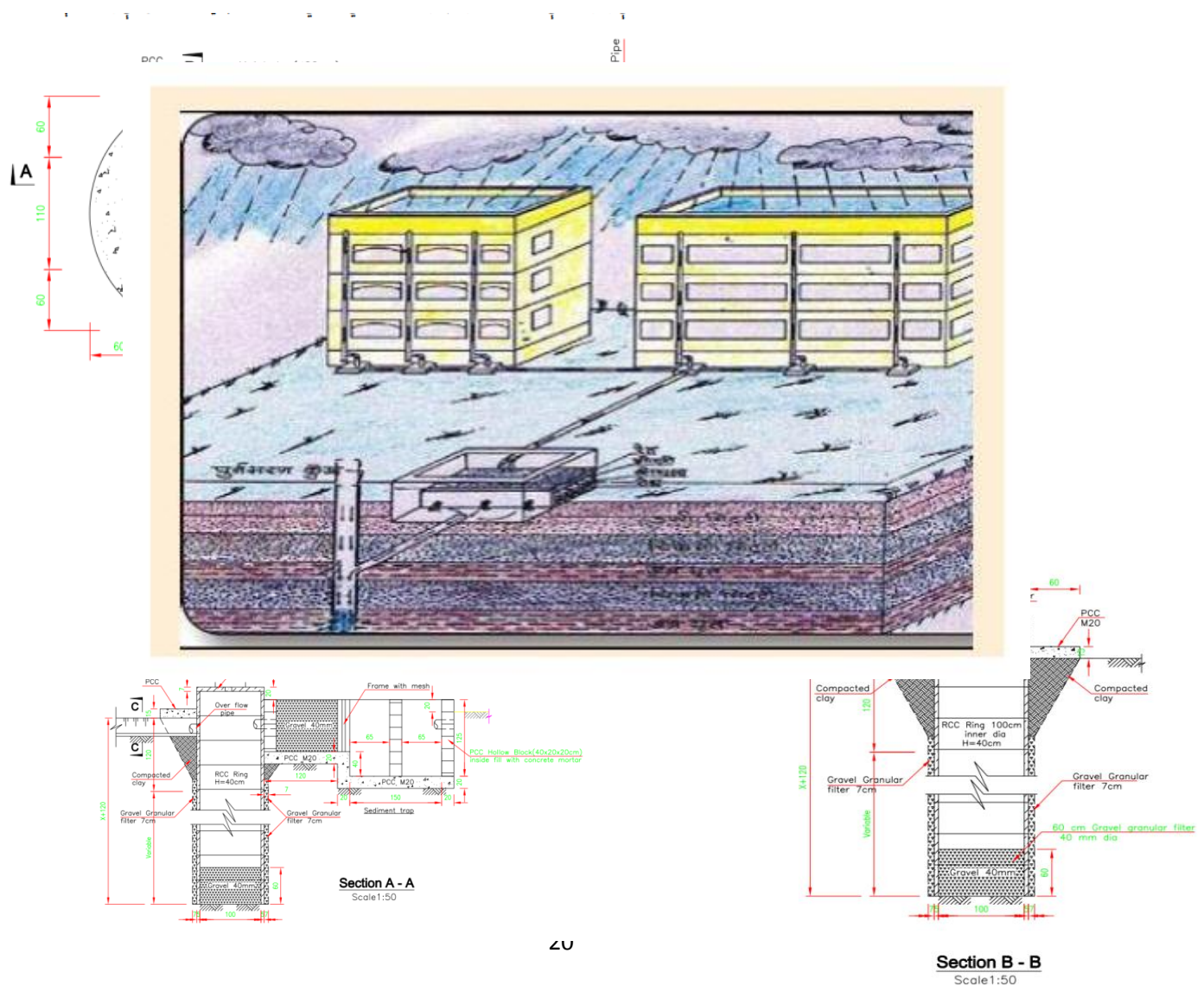
د تصفيي کانکريټي فلتر یوه ډېره ساده ودانۍ ده چې دوی برخي لري، لومړۍ یې د اوبو ذخیره او دوه یمه یې د جغل یو ساده فلتر دی چې د دوه یا درې انچه قطر درلودونکي پی وي سی پایپ په واسطه څاه سره وصل کيږي.

د ځمکي د طبقو د ښوېدنې او ودانیو د خوندیتوب په موخه دې د 30 سانتي مترو جذبې سوريو درلودونکي چکونه په څاه کې ښکته کيږي، د چکونو بهرنۍ برخه لومړۍ له جغل (گراول پیک) څخه ډکه او پورتنۍ برخه باید د نرمې خاورې (کلې) په مرسته بنديږي تر څو د شاوخوا ځایونو ککړې اوبه څاه ته لاره پیدا نکړي.

د بامونو ناوې او د آزادو پراخو میدانونو د اورښت د تخليبي مسيرونه دې د کوچنیو ویالو له لارې د تصفيوي فلټرونو سره ونښلول شي. په لاندې شکل کي د تغذيوي څاه د ډيزاين نمونه ښودل شوی.

د ځمکې لاندې اوبو تغذیه د تیوب ویل په طریقه

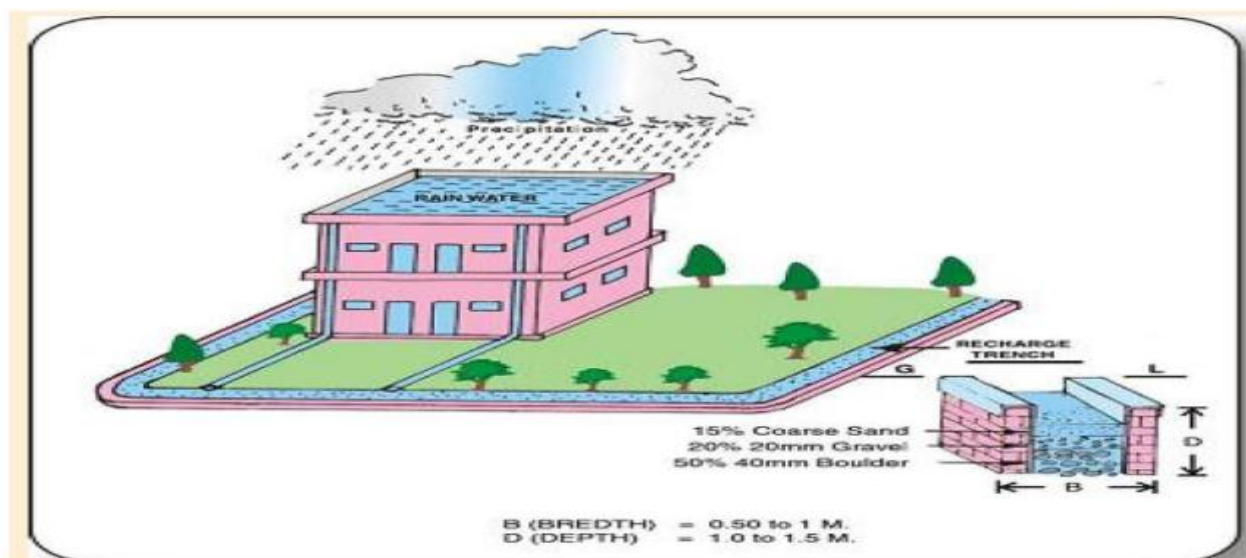
په کومو سیمو کې چې د تحت الارضي (ځمکې لاندې اوبو) قشر په زیاته اندازه ژور تللی وي او د تحت الارضي اوبو زیرمي یا اکيفر ساحي زیانمنې شوي وي په داسې حالت کې لازمه ده چې تیوب ویل په طریقه د اکيفر ساحي تغذیه شي د تیوب ویل په طریقه کې د **PVC** هغه پیپونه چې ۱۰۰ ملي متره قطر ولري له هغو ذخیرو سره وصل کېږي چې له بام څخه د باران اوبه پکې راټولېږي. د بام په سطحه کې چې د باران لمری کومې اوبه راټولې وي د دریناج د پایپ په مرسته جریان پیدا کوي. کله چې د پایپ اخر بند شي، د راټلونکو بارانونو اوبه مخکې له دې چې تیوب ویل ته داخلې شي، د **T** پایپ په مرسته هغه **PVC** پایپ ته جریان مومي چې د ۱ متر څخه تر ۱.۲ متره اوږد فلتر لري. د اکيفر په تغذیه کې د پام وړ ټکي دا دی چې ککړي اوبه باید اکيفر ته داخل نشي او په هر صورت

کي بايد پاكي او فلتر شوي آوبه ځمکي ته پيچکاري شي. د فلتر قطر د بام د مساحت په اساس تعينيري که د بام ساحه د 150 - 200 متره مربع وي په هره خوا کي 63 ميلي متره راکموني ورته کارول کيږي. فلتر د PVC جاليو په مرسته په دوو چمبرونو (د کثافتو جالي) ويشل کيږي: لمړی فلتر د جغل په واسطه ډکيږي 6 ميلي ميتره - 10 ميلي ميتره، دوهم له وړو ډبرو 12 ميلي متره - 20 ملي متره او دريم چمبر د يو څه سترو ډبرو 20 ملي متره - 40 ملي متره څخه ډک کيږي. که د بام ساحه ستره وي، د فلتر څاه ممکن نصب شي، د رسوباتو فلتر د ځمکي په سر لگول کيږي او د بام د سطحي د باران اوبه د همدې فلتر نه تيريږي.

د تحت الارضي اوبو د بيا تغذي دپاره د ځمکي په سطحه کي د کوچنيو کانالونو د کيندلو طريقه

د تحت الارضي اوبو د بيا تغذي دپاره د ځمکي د ميلان په اوږدو کي د کوچنيو کانالونو چي د کم ژوروالي ويالي دي جوړيږي او د کانال منځ له ډبرو او جغلو ډک کيږي. دا طريقه

کيدی شي په لويو تعمیرونو کي لکه د روغتونو، پوهنتونو او نورو بامونو دپاره وکارول شي د کوچنيو کانالونو کيندل د هغو تعمیرونو لپاره چي مساحت يي له 200 متره مربع - 300 متره مربع وي او د ځمکي سطحي ته نږدي د اوبو د جذب طبقات شتون ولري کيندل کيږي د دا ډول ويالي ابعاد د باران د اوبو د شدت او مقدار په اساس کيندل کيږي، ممکن د 0.5m - 1m پورې عرض، 151m پورې ژوروالی او له 10 تر 20 مترو اوږدوالی ولري دا ويالي له (5 سانتي متره - 20 سانتي متره) وړو ډبرو، (5 ملي متره - 10

ملي متره) جغل چپه متناسب ډول دانې ولري، او داسې چې ډبرې په بيخ، جغل په منځ او د سترو دانو ريگ په سر کې ځای په ځای شي، داسې چې هغه رسوبات چې له راټولو شوو اوبو سره راځي په سر کې پاتې او په اسانۍ سره ليري شي. جالۍ بايد په د ويالي په سر کې نصب شي تر څو پانې او جامد ضايعات و ويالي ته له ننوتلو منع شي او د رسوباتو د راټولولو چمبر هم بايد د ځمکې په مخ تهيه شي تر څو واره ذرات ويالي ته داخل نشي. داسې يو ميکانيزم بايد د چمبر نه وړاندې رامنځته شي چې تر څو د تازه باران اوبه ويالي ته له ننوتلو منع کړي، ځکه ککړتياوې لري. د ريگ د سر قشر بايد تر مناسب وخت وروسته پاکه شي تر څو د بيا تغذيي سرعت وساتي.

د اوبو د سرچينو ککړتيا

د اوبو ککړتيا عبارت دي د اوبو د رنگ، بوي او خوند د تغير څخه چې په اوبو کې د مضره مايکرو اورگانيزمونو او کيمياوي موادو د انحلال څخه رامنځته کيږي، دې سره د اوبو کيفيت بنسټه راځي او اوبه سمې يا زهري کيږي، په طبيعت کې اوبه يواځيني ماده دی چې د انحلال (په ځان کې د نورو موادو د حل کولو) فوق العاده خاصيت لري، ځکه خو د اوبو د زيرمو د ککړتيا خطر ډير زيات دی، د اوبو ککړتيا زمونږ په روغتيا، چاپيريال او اقتصاد منفي اغيزې شيندي په دې اساس د اوبو سرچينو ته پاملرنه او ددغو زيرمو د ککړتيا مخنيوي د نړۍ په گوټ گوټ کې د هر انسان لپاره بايد لومړيتوب وي.

د ځمکې د سطحي 71 فيصده برخه اوبه دي، د ځينو ژونديو موجوداتو د بدن نږدې 90 فيصده کتله د اوبو څخه تشکيل شوی همدا ډول د يو بالغ انسان د بدن 60 سلنه کتله د اوبو څخه جوړ دي ځکه خو وايو چې اوبه يوه حياتي ماده دی. د اوبو هغه ککړتيا چې د يوې معلومي او واحدې منبعې لکه صنعتي فابريکو يا د نفتو د توليد د کارخانو څخه رامنځته کيږي د نقطه يی ککړتيا يا د ککړتيا د واحدې سرچينې په نوم ياديږي، خو په ډيرو نورو حالاتو کې د اوبو ککړتيا د مختلفو سرچينو لکه انساني فعاليتونو، کرنيزو ځمکو، صنعتي فابريکو او ښاري پراختيا څخه رامنځته کيږي چې معلومه منبع نلري دغه حالت بيا د غير نقطه يی يا مختلفو سرچينو درلودونکي ککړتيا په نوم يادوي.

د ککرتيا له پلوه د اوبو دري مهمي سرچيني ډير زيان سره مخ دي:

1. د ځمکې لاندې اوبو ککرتيا:

کله چې باران ورپري يوه برخه يې د ځمکې د درزونو او سوريو د لاري د ځمکې تل ته بنسټه کيږي چې همدا د ځمکې لاندې اوبو مهمي زيرمي جوړوي، په ډيرو سيمو او محلاتو کې دخلکو دپاره د ځمکې لاندې اوبو زيرمي د څښاک د پاکو اوبو مهمه سرچينه ده چې د عصري وسايلو په واسطه د ځمکې سطحي ته پمپ کيږي، سيپتيک يا د بدرفت څاه گاني، چټلو اوبو ښوونه، کرنيزو ځمکو کې د آفت وژونکي او کيمياوي سري استعمال هغه عوامل دي چې د ځمکې لاندې د اوبو د ککرتيا سبب گرځي، د څښاک د اوبو دغه ارزښتناکه سرچينه که يو ځل ککړ شو بيرته پاکول يې ډير ستونځمن او کيداي شي سلگونو کاله وخت ونيسي تر څو بيرته پاک يا لمري حالت ته وگرځي. دا چې د ځمکې په مخ اوبه سايکل يا دوران لري د ځمکې لاندې اوبو ککرتيا کولاي شي د اوبو نورو سرچينو لکه سمندرونو ته هم سرايت وکړي.

2. د سطحي اوبو ککرتيا

سمندرونه، جهيلونه، سيندونه د سطحي اوبو هغه سرچيني دي چې د ځمکې شاوخوا ۷۰ سلنه سطحه يې پوښلي ده او د ځمکې فضا يې نيلي رنگه کړي، د ترسره شوو ورستيو سروي گانو په اساس چې امريکا متحده ايالاتو د چاپيريال ساتني اداره ترسره کړي څخه جوتې شوي چې

د سمندرونو پرته د جهيلونو او سيندونو نږدې نيمايي برخه اوبه ککړي شوي دي چې د څښاک، لامبو وهلو او کب نيولو دپاره مناسب نه دي، د مغذي موادو، چې نايټريټ او فاسفيټ عناصر لري، د انساني فعاليتونو په نتيجه کې د ښارونو څخه د صنعتي فاضله او زهرجنو موادو خارجيدل هغه مهم عوامل دي چې د سطحي اوبو په ککړتيا کې ډير بارز رول لوبوي.

3. د سمندر د اوبو ککړتيا

د سمندر د ککړتيا اتيا سلنه (چې د سمندري ککړتيا په نوم هم ياديږي) له ځمکې څخه سرچينه اخلي - د سمندر د ساحل په اوږدو کې يا د ساحل نه لرې، ککړونکي اشيا لکه کيمياوي مواد، مغذي مواد او درانه فلزات د کروندو، فابريکو او ښارونو څخه د وياړو او سيندونو له لارې جهيلونو او سيندونو ته ليردول کيږي؛ له هغه ځايه بيا سمندر ته توږيږي. په ورته وخت کې، سمندري کثافات - په ځانگړي توگه پلاستيکي توکي د طوفاني بادونو او يا فاضله اوبو له لارې سمندر ته لاره پيدا کوي. ځينې وختونه سمندرونو اوبه هم د تيلو د خپريدو او ليکونو له امله ککړ کيږي.

په ايکوسيستم او د ژوندانه په چاپيريال د اوبو د سرچينو د ککړتيا معلومي اغيزي

د اوبو ککړتيا د انسان روغتيا او د ځمکې په کره دواړو باندې اغيزه کوي، داوبو د زيرمو ککړتيا کولی شي د ژونديو موجوداتو ډولونه او تنوع کم کړي، حياتي تنوع د ايکوسيستم د سلامت يو ډيره مهم شاخص دی، دغه شاخص يوه سيمه کې د مختلفو ژوو د ډولونو شمير ته اشاره کوي. د کروندو او کرنيزو سيمو څخه يو تروفیکيشن (د اوبو په زيرمو کې د غذايي موادو بې حده زياتوالی او انحلال) کولی شي ځينې نوي ډولونه په شمول د الجيانو، د خپريدو او زياتيدو لامل شي، دا ځکه چې الجي او فنجي په بحرونو کې د اکيسجن مقدار سيستم مختلوي او د سمندورونو د تيزابيت خواص کې بدلون رامنځته کوي، خو بله خوا عين زمان کې نور ژوي د نابودي د خطر سره مخامخ کيږي.

د ځمکې په مخ د اوبو ټولي زيرمي د يو بل سره په اړيکه کې دي او يو منظم سايکل يا دوران لري، دا دوران په درې مرحلو (تبخير، وربنت او سطحی بهير) کې چې د اوبو اصلي مقدار پکې په خپل حال سره پاتې کېږي تر سره کيږي، د هوا يا اقليم د موسمي بدلون سره د ځمکې د مخ سطحي اوبه په بخار بدلېږي بخارات فضا ته پورته کيږي او په وريځ بدلېږي، وريځ د باران، واورې، او برلي په شکل بيرته ځمکې ته راځي، چې وربنت بلل کيږي، ددغو وربنتونو يوه برخه د ځمکې لاندې اوبو زيرمي تشکيلوي، هغه برخه يې چې د ځمکې په سطحه کې جريان پيدا کوي او له ښارونو، کلو، کرنيزو ځمکو ځنگلونو يا دښتو څخه تيريږي ځان سره، بکټريا، مايکرو اورگانيزمونه، کيمياوي او سمې مواد، د سمندرونو يا د اوبو نورو زيرمو او سرچينو

ته انتقالوي چي ورسره د اوبو منابعو کي ککړتيا رامنځته کيږي او ايکوسيستم ته زيان رسوي، ددغو بکتریا او مايکرو اورگانيزمونو ځيني مفیده او ځيني مضره دي. د اوبو منابعو سره فاضله مواد (چټلي) او کثافات چي له ښارونو، کارخونو يا صنعتي سيمو څخه راوځي او د اوبو د زيرمو سره يو ځاي کيږي، لاره هواروي چي بکتریا، میکروبونه، ويروس او پرازیتونه اوبو کي ښه وده وکړي او دا په انسانانو کي د مختلفو ناروغيو لکه کولرا، جيارډيا، لیجنيرز او ټایفایډ سبب شي او په دې ډول انسانانو ژوند ته لوي او اوږد مهاله گواښ پېښ کړي.

که په ساده ډول ووايو د اوبو ککړتيا وژونکي دی، د يوي څيړنيزي سروبي له مخي چي لانسیت کي خپره شوي د ککړو اوبو د استعمال له امله په 2015 ټوله نړۍ کي د 1.8 ميليون کسانو د مړيني لامل شوی، په دې ډول هر کال شاوخوا يو ميليون څخه زيات خلک د ککړو اوبو د استعمال له امله ناورغه کيږي، فقر ځپلي سيمي چي اکثره د خلکو کورونه صنعتي کارخونو ته نږدي وي د ککړو اوبو څخه ډير متاثر او اسيب پذيره وي.

د بيلابيلو عواملو له مخي د اوبو د ککړتيا په لاندې حالاتو کي رامنځته کيږي:

1- صنعتي کثافات (صنعتي چټلي):

فابريکي او صنعتي ښارگوټی زهرجن کيمياوي مواد او کثافات (چټلي) توليدوي او بيا دغه صنعتي فاضله مواد هغه سيمه کي نږدي د تازه اوبو زيرمو کي گډيږي، په دې ترتيب ويلي شو چي صنعتي ښارگوټی او سيمي د اوبو د ککړ کولو يو ستر عامل دی. که څه هم په مدیریتي کچه ډيره هڅه کيږي چي د صنعتي فابريکو څخه د راوتونکو اوبو مخه ونیول شي تر څو د پاکو اوبو زيرمی ککړی نکړي مگر سره له دې هم يوه ډيره اندازه زهرجنی اوبه د پاکو اوبو سايکل ته داخلېږي.

د کرنيزو ځمکو، کانونو او توليدي فابريکو صنعتي کثافات کولی شي سيندونو، ويالو او د اوبو هغو زيرمو ته لاره پيدا کړي چې مستقيم سمندر ته ځي. د دغو فابريکو لخوا توليد شوي کثافاتو کې زهرجن کيمياوي توکي نه يوازې دا وړتيا لري چې اوبه د انسان مصرف لپاره ناامنه کړي، دوی کولی شي د تازه اوبو سيستمونو کې د تودوخې بدلون هم رامینځته کړي، چې دا کار په اوبو کې د ژونديو موجوداتو ژوند د گواښ سره مخ کوي.

2- راديو اکتيف مواد

راديو اکتيف کثافات کولی شي داوبو زيرمي ککړي او زهري کړي دا هغه ککړتيا ده چې د چاپيريال لخوا په طبيعي ډول د خپریدو څخه هاخوا وړانگې خپروي. دا د يورانيم د استخراج وخت کې، يا د اټومي بريننا د توليد بټيو کې، يا هم د نظامي وسلو د توليد او ازموينې په موده کې منځته راځي، او همدارنگه د هستوي انرژي اړوند پوهنتونونو او روغتونونو لخوا هغه وخت رامینځته کيږي چې دغه مرکزونه د څيړنې او درملو لپاره راديو اکتيف مواد وکاروي. راديو اکتيف کثافاتو تصفيه يوه لويه ننگونه ځکه ده چې دغه تشعشعات کولی شي په چاپيريال کې د زرگونو کلونو لپاره پاتې شي. په واشنگټن کې د هانفورډ اټومي وسلو د توليد بند شوي سيمه يا ساحه چيرې چې تمه کيږي د 56 مليون گيلن راديو اکتيف کثافاتو پاکول به له 100 مليارډ ډالرو څخه ډير لگښت ولري او تر 2060 پورې دوام وکړي.

په ۲۰۱۱ کال، جاپان فوکوشيما کې د توهوکو لويه زلزله د سونامي باعث شوه چې د فوکوشيما د توکيو بريننا شرکت (TEPCO) د ډايچي اټومي بټۍ سايت څخه د راديو اکتيف موادو خوشي کيدو لامل شوه. د فوکوشيما څخه راديو اکتيف مواد د ځمکې لاندې اوبو او ارام

سمندر ته ننوتل، او د اوبو سايکل ته داخل شول چې بيا به د وربښتونو برخه وگرځي. دا راډيو اکتيف مواد حتی د شمالي امريکا په لويديځ ساحل کې په تونا کې وموندل شول.

هغه وخت په فوکوشيما کې يو ميليون تن راډيو اکتيف مواد راجمعه شوي وو چې د پاکولو چارې ممکن تر ۴۰ کلونو پورې وخت ونيسي. د جاپان حکومت د دې اوبو د ارام سمندر ته د خوشې کولو لپاره يو جنجالي پلان تر لاس لاندي نيولي، جاپاني او ځيني نړيوال مشران ټينگار کوي چې دا خوشې کول به په ارام سمندر کې د پام وړ اغيزې ونلري، مگر په دا پلان د جاپان د گاونډيو لکه چين او سويلي کوريا په گډون د نورو هيوادونو د ځينو اتباعو او چارواکو لخوا نيوکه شوې ده. په ناڅاپي ډول خوشې شوي راډيو اکتيف مواد يا په ناسم ډول تصفيه شوي ککړونکي مواد د ځمکې لاندي اوبو، سطحي اوبو او سمندري سرچينو ته جدي گواښ دی.

3- اقليمي بدلون او د ځمکې د کري گرموالي:

ځمکه کې د حرارت د درجې لوړيدل د اوبو په زيرمو کې د تودوخي درجه کې بدلون رامنځته کوي چې همدغه بدلون په اوبو کې د ژوند کوونکو موجوداتو مرگ زياتوي، په دې ترتيب د اوبو زيرمي د شته حيواناتو د لوړې کچې د مړينې له کبله ککړيږي. بنا ويلي شو ددې له پاره چې د اوبو د زيرمو د ککړتيا مخه ونیول شي لازمه ده چې د ځمکې د تودوخي د لوړيدو څخه هم جلوگیری وشي.

4- په کروندو (زراعتي ځمکو) کې د کيمياوي سري او حشره ضد دوا گانو استعمال:

اکثر وختونه بزگران د باکتریا او حشراتو څخه د خپلو فصلونو د ساتنې لپاره کيمياوي توکي او آفت وژونکي مواد کاروي. کله چې دا مواد د ځمکې لاندي اوبو سره گډيږي، دوی کولی شي څارویو، نباتاتو او انسانانو ته زیان ورسوي. سربيره پردې دغه کيمياوي توکي د باران وخت کې د اوبو سره مخلوط کيږي، کوم چې بيا په سیندونو او ویالو کې بهيږي چې له دې لاری بيا سمندر ته فلتر کيږي او د اوبو د لا ککړتيا لامل کيږي.

5- د اوبو سرچينو کې تیل او غوړ لرونکو موادو گډیدل:

د تیلو له امله د اوبو د زيرمو ککړتيا هغه وخت رامينځته کيږي کله چې د سرکونو او پارکينگ ځايونو څخه تیل د اوبو سرچينو ته د سطحي جريان په واسطه ليردول کيږي. اوبو کې د تیلو ناڅاپي توييدل هم د ککړتيا سرچينه ده لکه سمندری لارو کې د تیلو د لویو اوبتلونو ليرد راليرد (انتقال) چې ځینی وخت د بيلرونو يا اوبتلونو د سوري کيدلو يا لکيج له وجي تیل د بحر اوبو کې څڅيری او په پایله کې د تیلو ټوټې د ساحل په لور حرکت کوي، او په دې

ډول اوبو کې مېشت ژوي (بحري حيوانات) او تفريحي سيمو ته زيان رسوي. د تيلو د ليرد يا د انتقال پايپ لاینونو کې لکيج يا د پايپونو ماتيدل هم کولی شي د تازه اوبو زيرمي ککړ کړي.

6- د اوبو سايکل يا دوران کې د چټل او يو ځل کارول شوي اوبو بيا ځلي گډېدل:

کارول شوي اوبه چټل اوبه دي، د سينکونو، شاورونو، تشنابونو، سوداگريزو بازارونو، صنعتي او کرنيزو فعاليتونو، او حتا د طوفان اوبه، هغه فاضل او چټلي اوبه دي کوم چې د باران د اوبو جريان سره د سرکونو د جويجو او آب رو د لاري، مالگپين مواد، غوړ لرونکي مواد، کيمياوي مواد او کثافات د غير منقول سطحو او سيمو څخه د اوبو زيرمو ته انتقالوي.

د ملگرو ملتونو د راپور په اساس، د نړۍ د فاضله (چټلو) اوبو له 80 سلنې څخه ډيره برخه پرته له دې چې بيا ځلي تصفيه او دوباره وکارول شي بيرته چاپيريال ته ځي او د اوبو سايکل ته داخليري؛ په ځينو لږ پرمختللو هيوادونو کې، دا شميره 95 سلنې ته لوړه ده. په متحده ايالاتو کې، د فاضله اوبو د بيا تصفي تاسيسات هره ورځ شاوخوا 34 مليار د گيلن چټل او کارول شوي اوبه بيا ځلي تصفيه کوي چې د اوبو د تصفي دغه پروسه د ککړونکو موادو مقدار لکه فاسفورس، او نايټروجن، او همدارنگه په صنعتي چټل موادو کې درانه فلزات او زهرجن کيمياوي موادو اندازه او مقدار کموي.

۵. سمندر ته د پلاستيکي توکو او موادو غورځول:

ډيری هغه توکي چې د هيوادونو لخوا سمندرونو ته راټول او غورځول کيږي پلاستيکي توکي او مواد دي چې ددغو موادو بشپړه تجزيه له دوو څخه تر ۲۰۰ کلونو پورې وخت په بر کې نيسي، اوس مهال، هر کال شاوخوا ۱۱ مليون ميټريک ټنه پلاستيک سمندرونو ته غورځول کيږي چې د سمندرونو د اوبو د ککړتيا سبب گرځي. د ملگرو ملتونو له مخې، تر ۲۰۵۰ کال پورې بنايي په سمندر کې د کبانو پرتله ډېر پلاستيک وي، څيرنو موندلې چې که د ککړ کولو دا لړۍ دوام ومومي، نو د سمندري پلاستيکونو اندازه به تر ۲۰۴۰ پورې په کال کې ۲۹ مليون ميټريک ټنو ته لوړه شي، چې دا به ايکو سيستم ته جدي گواښ پيښ کړي.

د اوبو د ککړتيا د مخنيوي لاري چاري:

موږ ټول د نن ورځې د اوبو د ککړتيا په ستونزې کې تر يوې اندازې پورې مسؤل او شريک يو. خو ځينې داسې ساده لاري چاري شتون لري چې کولی شو د اوبو د ککړتيا مخه ونيسو يا لږترلږه د اوبو د ملوث کولو برخه کې خپل ونډه محدود کړو.

تر هر څه لمري بايد د حکومت د خوا د اوبو د سرچينو او د اوبو د ککړتيا د مخنيوي او د اوبو د منابعو هر اړخيز مدیریت دپاره د وضع شوو قوانينو ملاتړ وکړو.

حکومتي مسولين، محلي سيمه ايزو ټاکل شويو چارواکو ته ووايست چې دوي بايد د اوبو د سرچينو د ساتنې او د اوبو په زيرمو کې د پانگوونې ملاتړ وکړي، لکه د فاضله اوبو درملنه، د ليد پايپ لري کولو پروگرامونه، او شنو ساحو رامنځته کولو برنامې. همدارنگه، زده کړی چې تاسو او ستاسو شاوخوا خلک څنگه کولی شئ د حکومتي ارگانونو سره د پالیسي جوړولو په پروسه کې برخه واخلي.

عامه پوهاوي بايد زياد کړو د اوبو د زيرمو په اړه خپل معلومات زياد او بيا يی تر نورو ورسوو، تر هر څه لمري بايد پدې پوه شو چې زمونږ د څښاک او اړتيا وړ اوبه له کوم ځای څخه راځي؟ ايا زمونږ د کور فاضله اوبه تصفيه کيږي؟ استعمال شوي اوبه چيرته بهيږي؟ ايا زمونږه سيمه کې وچکالی ده؟

ورځنيو چارو کې د پلاستيکي لوښو مصرف کم او کله چې کولی شو يو پلاستيکي لوښی بيا وکاروو بيا يې کارول ښه عمل دی.

د کيمياوي پاکوونکو، غوړيو، او غير بايوډيگرېډ وړ توکو په سمه توگه تصفيه شي ترڅو دوی د اوبو د جريان له لارې د سرچينو سره گډی نشي.

د خپل موټر څار او ساتنې (ترميم) ته پام وکړئ، ترڅو تیل، انټي فريز، يا کولنټ يې ليک نه شي.

که څوک کرنيزي ځمکې يا باغات لري، د غير ضروري او له حده زياد د آفت وژونکو موادو او يا کيمياوي سري د استعمال څخه ډډه وکړي.

خپل زاړه درمل باطله داني يا کثافاتو پنډغالي کې مه غورځوئ ترڅو دوی د ځايی اوبو لارو ته د ننوتلو مخه يې ونیول شي.

هر هغه څه ته پام وکړئ چې تاسو يې باطله دانيو يا د کثافاتو پنډ غالو ته اچوئ، ځکه چې دا کثافات ډيری وختونه د محلي اوبو لارو ته تر رسيدو د مخه نه تصفيه کيږي. که تاسو د محلي ويالو خولي يا جالی وینئ چې د کثافاتو لخوا بند شوی وي، نو پاک يې کړئ ترڅو دا کثافات له اوبو څخه لرې وساتئ او په دې ترتيب تاسو به په سخت وربست کې په سرکونو د اوبو د ښه مخنيوي کې هم مرسته کړی وي.

که تاسو مواشي يا اهلي حيوانات لرئ، د هغې کثافات راټول او مناسب ځای کې وغورځوئ. اوبه د ټولو مشترک او گډه شتمني دی او مونږ ټول د اوبو د سرچينو دحفاظت مسولين ياستو.

څلورم څپرکی

د سيلابونو د کنټرول طريقه

د ځمکې گرميدل او په نړۍ کې د اقليمې بدلون له کبله د موسمي اوربنتونو اوقات گډوډ شوي او په همدې علت سيندونو کې د بحراني جريان (سيلابي) ورځې ډيرې او د سيند د متوسط جريان ورځې کمې شوي دي. په دې معنی چې د پسرلي په موسم کې دوامداره سيلابونه راوځي خو ورپسې د دوبي موسم کې چې نباتات اوبو ته اړتيا لري او کروندې بايد خړوب شي د سيند منځني جريان اصغري حالت ته غورځيدلی. د سيلابونو راوتل ويجاړونکي وي چې اکثره وخت ولسونو ته درانه مالي او ځاني تاوانونه اړوي.

د نفوسو زياتوالی، بشاري پراختيا، د آبگير په ساحاتو کې انساني فعاليتونه او مداخلې، د سيند د حريم غضب، د سيند د اوبو د جريان په مسير کې موانعو ايجاد، د ونو پري کول او د تعميراتو د ساختماني چارو دپاره د شنو ساحو له منځه وړل (صحراگرایی) هغه مهم عوامل دي چې د سيندونو د جريان رژيم يې مختل يا گډوډ کړی او ورسره د تخريباتو کچه لوړ شوی.

په اوسني وخت کې که له يوې خوا د وچکالي د تاثيراتو کمول اود باران د اوبو راټولول يوه حياتي موضوع ده له بلې خوا د سيلابونو مهارول او کنټرول هم يوه جدي اړتيا ده تر څو د سيلاب د زيانونو کچه حد اقل ته ورسيرې.

د سيلابونو د کنټرول دوه طريقې (لاري چاري) شتون لري لمړي طريقه د سيلاب د واقع کيدلو نه مخکې طريقه يعنی مخکې له دې چې سيلاب جاري شي بايد تدابير ورته ونيول شي. دويمه طريقه په سيندونو او خوړنو کې د سيلاب د جاري کيدلو نه وروسته تدابير شامل دي چې بايد اتخاذ شي. د سيلابونو د زيانونو د کچې په کمولو کې دواړه طريقې مهم او ارزښتمن دي.

د سيندونو زون بندي، د اوربنتونو او سيلابونو د واقع کيدلو وړاندوينه(پيش بيني)، خلکو ته خبرداري (هشدار دهی)، د سيمي خالي (تخليه) کول، زيانمنو شوو خلکو ته د بيرنيو (عاجلو) مرستو رسولو تابيا، عامه پوهاوي او خلک د سيلابونو سره مقابله ته اماده کول هغه مهم تدابير دي چې سيلابونو د واقع کيدلو نه مخکې بايد ونيول شي.

د سيلاب جاري کيدو يا د سيل د راوتلو نه وروسته تدابير د حکومت او د عامو خلکو د مشترکو هلو ځلو په پايله کې ممکن کيداي شي تر څو د راتلونکي دپاره د سيلابونو خسارات او زيانونه تر ټولو ټيټې کچې ته ورسيرې، د اوبو د منابعو توليز مدیریت د حکومت د مهمو دندو څخه دی چې بايد د کوچنۍ، عنعنوي ساده ساختمانونو او يا د سترو تخنيکي او اساسي

ساختمانونو په جوړولو سره د سيند سيلابي حالت کنترول کړي، خو لکه څنگه چې د لويو بندونو او اساسي ساختمانو جوړول زيات لگښت، تخنيکي او فني پرسونل، دقيقه علمي څيړني او زيات وخت ته اړتيا لري بنا افغانستان غوندي هيواد کي د اوس دپاره دا کار غير عملي بريښي. بله طريقه د غرونو په لمنو کي يا د آبگير په ساحه کي د ساختماني صنعتي او غير ساختماني (محلي) موادو څخه په گټه اخيستنې د ځنگلوو ايجاد او احيا کول، د انحرافي ساختمانونو او ذخيروي ساختمانو جوړول، او همدا ډول د چکدمونو (تاخيري بندونو) د جوړولو په واسطه کولي شو چي سيلاب کنترول او زيانونه يي حد اقل ته ورسوؤ.

د ځنگلونو احيا او ايجاد:

وني او گياه د خپلو ريښو په واسطه کولي شي د اورښت شدد کم او سيلابونو په کنترول کي رول ولوبوي.

انحرافي ساختمانونه:

د انحرافي ساختمانونو جوړولو څخه هدف دا وي چي د سيل اوبه د اصلي مسير څخه کم خطر ه ساحو ته منحرف کړي او په دې ډول د سيلاب خطرات او زيانونه کم کړي انحرافي ساختمانونه اکثر د کانالونو په شکل جوړيږي. ذخيروي يا زيرمه کوونکي ساختمانونه:

دغه ډول ساختمانونه کولي شي د سيلاب اوبه ذخيره او ښکته خواته د سيلاب د اوبو د بهيدو مانع جوړ شي په دې ډول ساختمانونو کي اکثر لوي او متوسط ذخيروي بندونه شامل دي.

چکدم (تم کوونکي بندونه):

د افغانستان شرايطو ته په کتو چکدمونه يا کوچني تم کوونکي ساختمانونه د ډير ساده محلي موادو څخه په گټه اخيستنې هم امکان لري، د محلي موادو څخه د چکدمونو جوړولو تخنالوژي هم ډير ساده او بسيط ده چي پرمختللو وسايطو ته اړتيا نلري. چکدم (تم کوونکي په دري کي تاخيري) بندونه کوچني او بعضي وخت لنډ مهاله ساختمانونه دي چي په پاسني برخه کي د آبگير د ساحي يا هم ښکته ساحو کي د سيندونو د ميلان د کنترول دپاره د کندي، يا د آبگير د ساحي په هغه برخو کي چي د ځمکي ميلان بيخي زياد وي او له امله يي د اوبو د جريان سرعت زياتيږي يا هم د سيند په عرض کي جوړيږي او په دې ډول د سيلاب شدت او سرعت کموي تر څو د سيلاب تخريبات حد اقل ته ورسوي. چکدمونه ځکه لنډ مهاله وي چي د سيلابونو په وخت کي چکدم د بند د شا ساحه ډک کيږي او اکثره وخت د چکدم ساختمان تر رسوبي موادو لاندې شي مگر د ساحي ميلان (سلوب) پري کنترول کيږي.

تم کوونکي بندونه (چکدم) د سيلابونو د کنټرولولو يو لرغونی تخنيک دی چې د دويمې پيړۍ راهيسې تاريخ لري.

چکدمونه په وقفه يي شکل يو په بل پسې جوړيږي تم کوونکي بندونه د ساحي ميلان يعنی سلوب کموي چې ورسره د اوبو د جريان سرعت کميږي په دې ډول رسوبات (sediment) کنټروليږي، د سيلاب تخريبات حد اقل ته رسيږي، همدارنگه د ځمکې د سطحي تخريبات کميږي او ځمکې تل ته د اوبو جذب زياتيږي، او په ترتيب سره د آبگير په ساحه کې د ځمکې د نباتي پوښښ ساحه پراخېږي.

د چکدم ډولونه:

د موخو په اساس چکدمونه په دوه ډوله دي.

الف: دايمي چکدمونه

ب: موقت چکدم

الف: دايمي چکدمونه هغه چکدمونو ته ويل کيږي چې د اوږد مهاله موخو دپاره جوړيږي دا ډول چکدمونه اکثر د آهن کانکيريت، کانکيريت، مصالحه داره سنگ کاری او گليون بکسونو څخه جوړيږي

ب: موقتي چکدمونه د لرگو، وچه سنگ کاری او يا هم بولدر څخه جوړيږي چې اکثره لنډ مهاله دپاره تري گټه اخيستل کيږي.

د اوبو لگولو سنتي او عصري سيستمونه

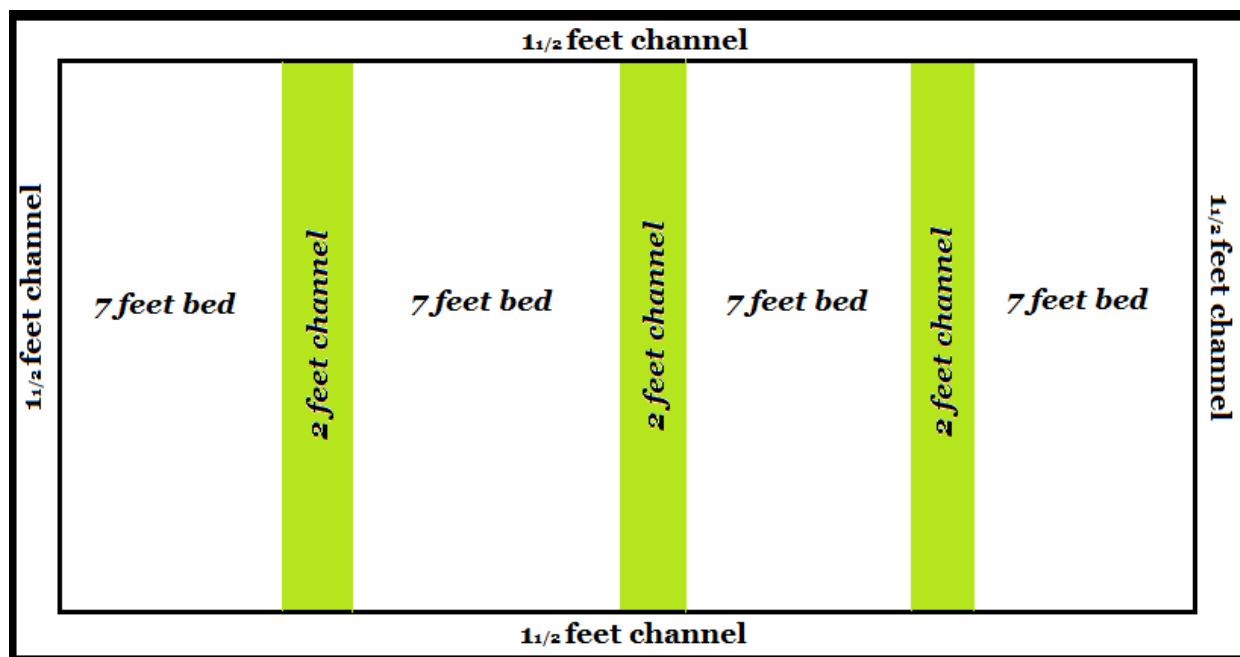
اوبه لگول په کرنه کې د نباتاتو د ودې او د کرنيزو محصولاتو د توليد دپاره د ځمکې په اوږدو کې د اوبو رسول او خپرولو ته ويل کيږي. يا په بل عبارت د اوبو له منبع څخه په مصنوعي ډول کرنيزو ځمکو ته د اوبو رسول د اوبو د لگولو يا Irrigation په نامه ياديږي.

د نړۍ د انسانانو د ضرورت وړ نږدې نيمايي خوراکي توکي د کر کيلی څخه لاسته راځي، که څه هم په نړي کې د کرنې وړ ځمکې يواځې 15 سلنه آبي ځمکې دي چې د اوبو لگولو د سيستمونو د لاري اوبه کيږي او پاتي 85 سلنه په للمي (ديم) شکل کرل کيږي مگر بيا هم د اوبو لگولو سيستمونه د خوراکي توکو په توليد کې خورا مهم او اساسي نقش لوبوي.

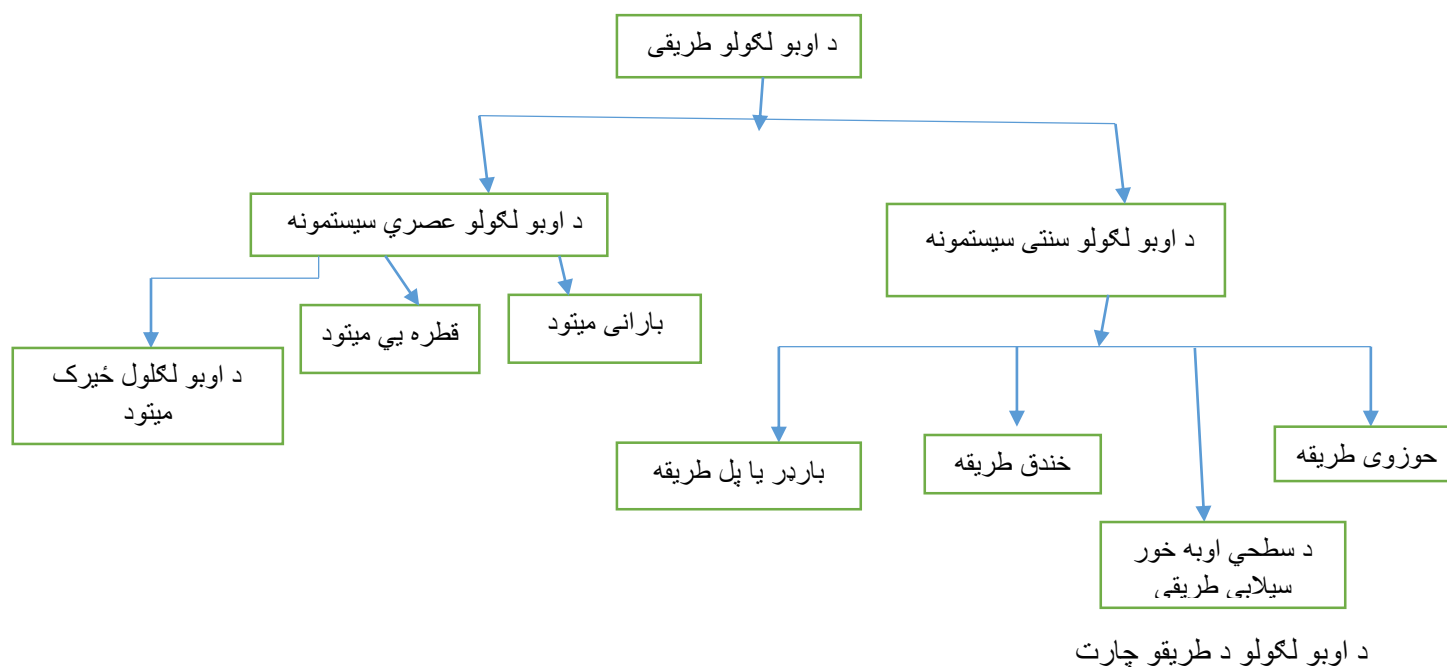
د اوبو لگولو د سيستمونو د لاري د کروندو اوبه کول بايد په داسې ډول ترسره شي چې د اوبو لگولو موثريت ډير، د اوبو ضايعات کم او د خاوري او اوبو ککړتيا او ضرريات تر ټولو ټيټه کچه کې واوسي.

په بشري ټولنو کې د کروندو د اوبه کولو طریقي ډیر پخوا زمانو څخه رواج لري چې په عمومي صورت او په تاریخي لحاظ د اوبو لگولو دوه مهمې طریقي شتون لري چې یو ددغو طریقو څخه د اوبو لگولو عنعوي (سنتي) سیستمونه دي او بل د اوبو لگولو عصري سیستمونه پکې شامل دي. د اوبو لگولو په عنعوي سیستم کې چې ډیر پخواني مخینه لري اکثر د سطحي اوبه خور په طریقه تر سره کېږي په دې طریقه کې د اوبو ضایعات ډیر زیات وي چې نږدې 75 سلنه ضایعات لري مګر د اوبو لگولو په عصري سیستمونو کې د اوبو ضایعات یواځې 20 نه تر 25 سلنې پورې دي. په عنعوي سیستم کې ځمکه په هوارو پټیو جوړو شکل ته اړوي په دې ډول اوبه د ځمکې په مخ د خاوري په سطحه کې په موازي ډول جریان پیدا کوي او په خاوره کې د نفوذ نه بعد لمړي خاوره مشبوع کوي او له دې طریقه د بوټو د ریښې څخه تیرېږي. د عنعوي سیستم مثبت ټکی دا دی چې په دې سیستم کې د اوبو رسولو لګښتونه کم او د بزگرانو ډیره انرژي او وخت پکې نه مصرفیږي او حفظ و مراقبت یعنې د سیستم څار او ساتنه کم لګښته وي.

د اوبو لگولو سیستم باید د اوبو د سرچینو، د پروژې اقتصادیت، تخنیکي اېزار. د ځمکې توپوګرافي په تیره بیا د ځمکې میلان، د خاوري نوعیت او ډول په خاصه توګه د خاوري تګسچر او په خاوري کې د اوبو د نفوذ اندازه یا انفلټریشن (Infiltration)، د ځمکې د مالګینتوب خواص، د بوټو یا نباتاتو ډول او د هغو د کرلو میتود او طریقه، په سیمه کې د اوبو د زیرمو ډول او اندازه، د اوبو لگولو د سیستمونو مناسب اقتصادي واریانټ، د اوبو لگولو د وسایلو او تسهیلاتو موجودیت او نوري آسا نټیاوي ټول باید د اوبو لگولو د طریقي د انتخاب په وخت کې په پام کې ونیول شي. د نړۍ په بیلابیلو هیوادونو او سیمو کې د مختلف ډوله فصلونو او کښتونو د اوبه کولو په مقصد د اوبو لگولو د مختلفو طریقو څخه کار اخیستل کېږي چې ډیري مشهورې یې د اوبو لگولو سیلابي طریقه (Flooding Irrigation system) د بارډر سټریپ طریقه (Border Strip Method)، د بسین طریقه (Basin Irrigation)، چک بسین طریقه (Check Basin Method)، د پښتې-جوبي طریقه (Furrow Irrigation)، د سپرنکلر طریقه (Sprinkler Irrigation) او د څاڅکو په طریقه اوبه لګول (Drip Irrigation) یې ډیري مشهورې دي.

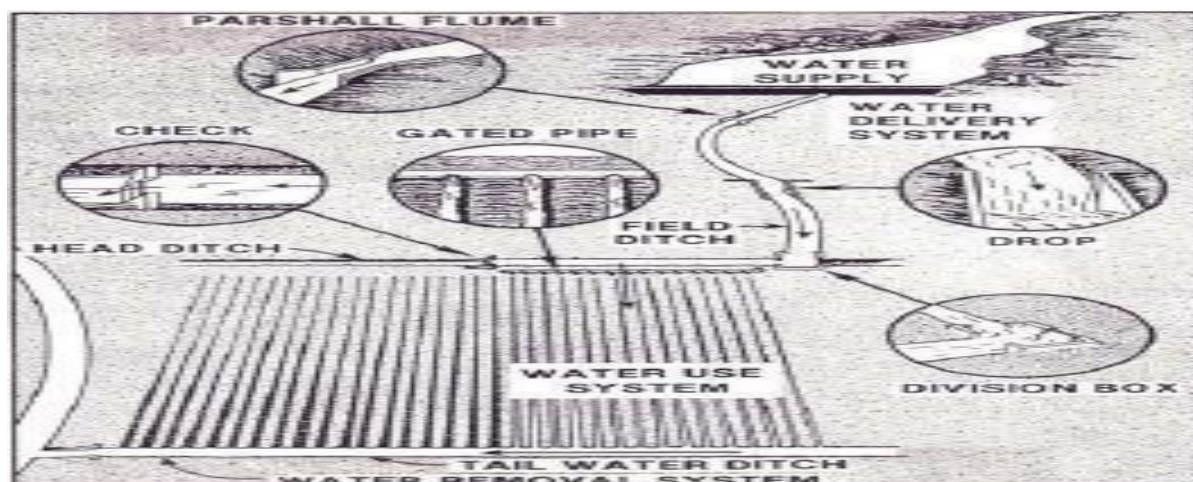

وچ، صحرايي، نيمه صحرايي او د گرم اقليم درلودنکو سيمو کي د اوبو لگولو عصري سيستمونو څخه گټه اخيستننه ځکه ډير مهم دي چي دغو سيمو کي د اوبو منابع ډير کم وي او دا ډول سيمي اکثر د وچکاليو د خطر سره مخامخ وي، د اوبو لگولو عصري سيستم کي د خاوري نوعيت، د سيمي اقليم، د بوټي (نبات) ډول، تبخير، تعرق، فلترپيش د موډرن او عصري وسايلو په واسطه دقيق مطالعه کيږي او د اوبو لگولو دپاره هغي طريقي څخه کار اخلي چي د پرمختللي تيکنالوژيو په کارولو سره کرنيزو ځمکو ته د اوبو لگولو وخت کي د اوبو ضايعات حد اقل ته رسوي او د اوبو لگولو د موثریت زياتوالي کي مرسته وکړي. پدې سيستمونو کي د اوبو لگولو قطره يی سيستم، باراني يا د اوبو د شيندلو (آب پاشي) سيستم، د قشار لاندي د اوبو لگولو سيستم او د اوبو لگولو ځيرک سيستمونه شامل دي.

د اوبو لگولو سطحي سيستم:

د اوبو لگولو سطحي سيستم چي د غير فشاري طريقې په نوم هم يادېږي، د بزگرانو ترمنځ د اوبو لگولو يو له خورا عامو او پخوانيو ميتودونو څخه دی. چي اوبه د کانالونو، سيندونو يا زيرمو څخه کړوندو ته په داسي ډول ليردوي چي د مجرا يو سطحه د اتموسفير سره په تماس کي وي او په آزاده توگه د کرنيزو ځمکو په اوږدو کي جريان پيدا کوي. د اوبو لگولو سطحي سيستم کي اوبه د جاذبې قوې له مخې پټي يا ځمکه کي خپريږي، لمړی خاوره مشبوع کوي او په همدې ډول د بوټو يا نباتاتو ريښو ته رطوبت چمتو کوي.

د اوبه لگولو سطحي سيستم هغه نباتاتو ته چي ډيرو اوبو ته اړتيا لري لکه وريجي چي د اوبو ډير مصرف کونکو فصلونو کي شميرل کيږي گټوره تماميږي.

د مختلفو خاورو او د کروندو يا نباتاتو د مختلفو ډولونو دپاره د سطحي اوبه لگولو بيلابيلي طريقی او سيستمونو څخه کار اخيستل کيږي چي ډيري مشهورې طريقې او سيستمونه يې په لاندې ډول دي.

1. د اوبو لگولو سيلابی طريقه: (Flooding Irrigation system)
2. د اوبو لگولو حوزوي طريقه (Basin Irrigation Method)
3. د اوبو لگولو د جويي (خندق) طريقه (Furrow Irrigation Method)
4. د اوبو لگولو د پل يا بارډر طريقه (Border Irrigation)

1. د اوبو لگولو سيلابی طريقه: (Flooding Irrigation system)

د سيلابی اوبو لگولو طريقه د سطحي اوب خور سيستم دی چي د سيلابی اوبه لگولو په دوديز سيستم کي کرنيزه ځمکه په مختلفو جويو يا پلاټونو ويشل کيږي او د هرې جويي يا پلاټ ترمنځ يوه کنده کيندل کيږي ترڅو د اوبو چينلونه رامينځته کړي او اوبه د جويو يا پلاټونو ترمنځ جريان پيدا کړي، چي د جوي پستي بايد لږي لوړي جوړی شي تر څو اوبه پري بل جوي ته وانوري او تخريب نشي، جويه کي بايد د اوبو د جريان سرعت په مناسبه اندازه کم وساتل شي تر څو جويي بستر او پشته ونه وينځل شي، هره جويه (پلاټ) يو دخولي او يو خروجي لري، او د سيلابي اوبه لگولو طريقه داسې ده چي د هرې جويی د ډکولو وروسته، اوبه بلې جويی ته ځي او دا تر هغه وخته پورې دوام کوي تر څو چي ټولې جويي ډکې نشي. د اوبو لگولو سيلابي سيستم هغو سيمو دپاره وړانديز کيږي چي زيات بارانونه، مناسب اقليمي شرايط، همواره ځمکي او نرمه خاوره ولري، هغه سيمي چي وچ يا نيمه وچ اقليم لري او د اوبو د کمښت سره مخ دي د سيلابي اوبو لگولو سيستم گټور او موثر پکي نه تماميږي او دا ډول سيمو کي د سيلابي سيستم څخه بايد کار وانخيستل شي. د اوبو لگولو په سيلابي سيستم کي، کروندو کي د هرزه او ناکاره وښو، بوټو د شنه کيدو او د طبعي آفاتو او مضره حشراتو د ژوند د دوران د تکميليدو مخنيوی کيږي دا ځکه چي هرزه او ناکاره گيا د لمر شعاع څخه ليري کيږي او وده نه کوي او همدا راز مضره حشرات اوبو کي ډوبيږي او له منځه ځي. همدارنگه به شگلنه سيمو کي هم سيلابی سيستم ځکه ښه نتيجه نه ورکوي چي اوبه ټولي ځمکي ته په يو شان نه رسيږي مگر هغه ځمکي چي خاوره لوم يا مت خاوره وي سيلابي طريقه پکي ښه نتيجه ورکوي.

2. د اوبو لگولو حوزوي طريقه (Basin Irrigation Method): هغه کروندې او نباتات چې ريښې يې اړتيا لري اوبو کې ډوبي (غرق) اوسيري لکه وريجي د اوبو لگولو په حوزوي طريقه بايد اوبه شي. خو هغه بوټي او نباتات چې ريښې يې نشي کولي له 24 ساعتونو څخه ډيره موده اوبو کې پاتې شي يا رطوبت جذب کړي نه بايد په حوزوي طريقه اوبه شي ځکه ددغه ډول بوټي ريښې د منځه ځي. د اوبه لگولو حوزوي طريقه کې ځمکه په هوارو او تړلو سيمو ویشل کيږي چې حوزې بلل کيږي. په هر حوزه کې اوبه تر هغې جاري ساتي تر څو چې خاوره په بشپړه توګه مشبوع شي، د حوزې شکل او ابعاد د ځمکې د ميلان، د خاورې نوعيت، د اوبو د جريان د مقدار او حوزه کې د ضرورت وړ اوبو د عمق په اساس ټاکل کيږي هر څومره چې د ساحې د ميلان Slope فيصدي ډير وي د حوزې عرض کم په نظر کې نيول کيږي په ډيرو ميلان لرونکو سيمو کې لکه دره او دغرونو لمنو کې حوزې د تراسونو په بڼه جوړيږي دا طريقه د وريجو په څير فصلونو لپاره عالي ده ځکه چې شولې په ولاړو اوبو کې بڼه وده کوي.

3. د سيلابي اوبو لگولو د جويي (خندق) طريقه (Furrow Irrigation Method): د جويي يا خندق طريقه داسې دی چې همواره ځمکه کې يو خندق يا جويه باسي او د جويي دواړه طرفونو کې پشتي جوړوي، نباتات يا فصلونه په پشته کې وده کوي، اوبه لگول ورته له منبع څخه د کانال په واسطه د کيندل شوي جوي د لاري د بوټي ريښې ته رسول کيږي هغه نباتات يا فصلونه چې په قطار ډول بايد وکرل شي د خندق په طريقه اوبه کيږي. د خندق يا جويي اوږدوالی به د خاورې ډول، د اوبو لگولو ژوروالی، د ويالې اندازې او د ساحې د ميلان له مخې ټاکل کيږي. اوبه د پشتي څخه بنسټه او په جويه کې حرکت کوي ترڅو د څانګو ترمنځ په څنډه کې د کرل شوي فصلونو ريښې مرطوبي کړي.

4. د اوبو لگولو د پل يا بارډر طريقه (Border Irrigation):

د اوبو لگولو بارډر يا پل طريقه د ميکانيزه شوي زراعتي ځمکو او فصلونو دپاره کارول کيږي چې اکثراً د ماشين په واسطه کروندې کښت ته تياروي او حاصلات يې راټولوي، د سرحدي اوبو لگولو سيستم کې يوه ځمکه په اوږدو او موازي پټيو ويشي چې پل "سرحد" بلل کيږي، او پټی له يو بله څخه د خاورې د پشتي لخوا يو له بله جلا کيږي. دا سيستم د لويو فارمونو لپاره غوره دی چې مناسب ميلان ولري، په دې طريقه کې د ځمکې د شکل او ابعادو جوړول د سيمي د خاورې په نوعيت، د کښت په ډول، او ځمکې د ميلان

په اساس جوړيږي خو معمولاً تجربو بنودلي ده چي د همواري شوي ځمکي طول تر 800 متره اود پتي يا ځمکي عرض له 3-30 مترو په پام کي ونيول شي بهتره ځکه ده چي ماشيني عمليات پکي آسانه کيږي، هغه کروندې چي د لاس په واسطه يا د مواشي (حيواناتو) په واسطه پکي بوټي کرل کيږي د بارډر طريقه باندې نه بايد اوبه شي، د بارډر اوبه لگولو طريقه کي د ځمکي مناسب ميلان 0.05-2 فيصده پوره پام کي نيول کيږي ځکه چي د ځمکي ميلان بايد په داسي ډول جوړ شي چي د اوبو لگولو وخت کي چي اوبه پتي يا ځمکه کي جريان پيدا کوي د ځمکي سطحه کي شستشو رامنځته نشي او نه هم ميلان دومره کم وي چي اوبه د ځمکي بل سر ته په ځنډ او ځنډ ورسيري. هغه سيمي چي لوم ډوله يا رس خاوري لري او خاوره کي د اوبو د نفوذ قابليت منځني کچه کي وي بارډر طريقه ورته مناسبه ده خو هغه سيمي چي خاوره يي د اوبو د نفوذ پذيری قابليت زياد وي بارډر طريقه ځکه ورته مناسبه نه ده چي د پتي وروستي او آخري سر ته اوبه په ځنډ رسيري يا بيخي نه ورسيري. د ځمکي د آماده کولو وخت کي دا ډاډ بايد ترلاسه شي چي اوبه ټولو کښتونو ته په متناسب ډول رسيري او د ټولو بوټو يا نباتاتو ريښيو ته کافي رطوبت رسيري او ټول هغه موانع لکه د ځمکي ضعيفه درجه بندۍ يا د اوبو د مقدار کمښت او يا د اوبو د جريان په وړاندې خنډونه دمنځه وړل شوي او ټولي ځمکي ته مناسب اوبه رسول کيداي شي. دا د سيمي د خاوري نوعيت په اساس ټاکل کيږي چي د آماده شوي ځمکي د يو بارډر نه تر بل بارډر يا پله پوري څنگه اوبه ورسول شي تر څو ديوي خوا د بارډر آخري قسمت کي بوټي د اړتيا وړ رطوبت واخلي او له بلي خوا اوبو ضايعات هم حد اقل کي واوسيري او اوبه په پرچاوه کي ضايع نشي، هغه سيمي چي خاوره يي لوم وي او د خاوري د نفوذ پذيري قابليت يي کم وي د پتي يا ځمکي د سر يا پيل څخه چي کله اوبه د پتي 70-80 فيصد طول کي مرطوب کړي اوبه پري بندوي يعني که ټول طول 100 متره فرض کړو د طول 80 متري ته چي کله اوبه ورسيري نور يي بندوي. خو هغه ځمکي چي د خاوري نوعيت يي رس او قابليت د نفوذ پذيري پکي منځني کچه کي وي کله چي د اوبو جريان د پتي يا ځمکي 60 فيصده طول ته ورسيري د اوبو جريان پري قطع کيږي خو شگلنو سيمو کي يا هغو سيمو کي چي خاوره يي داوبو دنفوذ کولو لوړ قابليت لري د پتي يا ځمکه تر پايه پوري اوبه کوي. د بارډر اوبو لگولو سيستم د غنمو او الفالفا په څير فصلونو لپاره مناسب سيستم دی.

مثبت ٽڪي:

د اوبو لڳولو په سيلابي طريقه کي د هرزه گيا او وښو د ودي، او د طبعي آفاتو او د نباتي مضره حشراتو د تڪثر مخنيوی کيږي.

مالي لگښتونه يی کم راځي ځکه چي ميخانيکي او فشار لاندي انرژي او ډيره بشري نړيو ته اړتيا نه ليدل کيږي.

په سيلابي طريقه کي کولی شو هغه اوبو څخه هم د کروندو په څرښولو کي گټه واخلو چي خټ الودگي يا معلق او حتا زهري ذرات ولري په دي طريقه کي د اوبو صافوالي ته دومره توجه نکيږي. او دا ځکه چي په دي طريقه کي د بوټي پاني د اوبو سره تماس کي کيږي نه، چي امراض ورته انتقال شي.

منفي ٽڪي:

د اوبو لگولو په سيلابي طريقه کي د اوبو مصرف يا لگښت ډير زيات وي چي ورسره د اوبو ضايعات هم زياتيري ځکه خو وچو سيمو کي ددغه ډول سيستم د کارولو توصيه او وړاندیز نه کيږي.

په دي سيستم کي بايد د کروند ځمکي په تخنيکي او ميکانيزه ډول هموار او هم سطحه شي.

د اوبو لگولو سيلابي طريقه په شگلنو سيمو کي نتيجه ځکه نه ورکوي چي د کروندي اول سر ته اوبه ډير خو د پتي آخري برخه نه خړوبيري په دی سره فصلونه نا متوازن او نباتاتو وده گډوډ وي.

د اوبو لگولو د عصري سيستمونو ډولونه:

د اوبو لگولو د عصري سيستم دري مهم ډولونه رايج دی.

د اوبو لگولو قطره يي سيستم

د اوبو لگولو باراني (آب پاشان) سيستم

د اوبو لگولو ځيرک سيستم

قطره يي سيستم (Drip Irrigation System):

په قطره يي سيستم کي اوبه د پاڼونو په ذريعه چي د بوټو څنگ ته نږدي ايښودل کيږي او د يو څڅوونکي آلي (قطره چکان) په واسطه چي د کنټرولر رول لري مستقيماً د نبات ريښي ته رسول کيږي د اوبو لگولو په قطره يي سيستم کي ددي دپاره چي اوبه په پاڼپ کي جريان پيدا کړي د کم فشاره پمپ څخه گټه اخلي، د قطره يي سيستم موثريت په دي کي دي چي د بوټي (نبات) د ضرورت وړ اوبه په دقيق ډول تنظيميږي او اوبه مستقيماً د نبات (بوټي) ريښي ته رسوي او په دي ډول په خاوره کي د اوبو د جذب ، فلټريشن، تعرق او تبخير کي د اوبو د ضايعاتو مخنيوي کيږي.

د اوبو لگولو په قطره يي سيستم کي د اوبو د مقدار او فشار محاسبه له کوچنی برخي څخه پيليري په ترتيب سره د اوبو منبع ته رسيږي په داسي ډول چي لمړی بايد د بوټي د اوبو اړتيا محاسبه شي ورپسي د قطره چکانو تعداد د خاوري د نفوذ پذيری په اساس تعينيږي او په همدې ډول اساسي پاڼونو او فرعي پاڼونو کي د اوبو د جريان مقدار او فشار محاسبه کيږي په ټوليز ډول په دی سيستم کي محاسبه د کوچني برخي (بوټی) نه لوي برخي (منبع)

ته ترسره کيږي. د اوبو لگولو قطره يې سيستم لمري په پام کې نيول شوي ځمکه په قطعاًتو ویشي او بيا د هري قطعي دپاره د اوبو لگولو کچه محاسبه کيږي، د یوې قطعي ځمکې د اوبو د مصرف مقدار کچه د لاندې فورمول په اساس محاسبه کيږي.

$$IR = Q \cdot n / AD \cdot AI$$

پورته فورمول کې

IR د اوبو لگولو کچه (Irrigation Rate)، ملي متر په ساعت کې اندازه کيږي

Q- د اړتیا وړ اوبو مقدار (Discharge)، لیتر په ساعت کې چې د اړتیا وړ اوبو مقدار یا ډیسچارج د نبات د نوعې، خاورې، د تبخیر او تعرق په اساس ټاکل کيږي.

n - جانبي قطار (کرښه) کې د لیټرونو شمیر، په نمبر

AD - د قطره چکان ترمنځ فاصله په متر

AI - د قطره چکانو ترمنځ جانبي فاصله په متر اندازه کيږي

د فصل ډول، د خاورې شرایطو، او د نبات د اوبو ضروریاتو په اساس د اوبو لگولو قطره یې سیستم په مختلفو ډولونو ویشل کيږي، بوټو ته د اوبو د رسولو او د فرعي او اساسي پایپونو د ځای په ځای کولو (نصب) په اساس د اوبو لگولو قطره یې سیستم په دوه ډولو ویشل کيږي لمري د قطره یې اوبو لگولو سطحې طریقه، دویم د قطره یې اوبو لگولو ځمکې لاندې طریقه. د پایپونو د ترتیب په اساس په یو قطاره، دوه قطاره، حلقه یې شکل باندې طبقه بندي شوي دي.

د قطره یې اوبه لگولو سطحې طریقه:

په سطحې طریقه کې د قطره چکانونو ټیوبونه د خاورې په سطحه کې اېښودل کيږي او اوبه په مستقیم ډول د نبات شاوخوا خاورې ته رسوي.

د ځمکې لاندې قطره یې اوبه لگولو طریقه:

په دې طریقه کې پایپونه په خاوره کې ژور (10-60) سانتي مترو ښخيري ترڅو اوبه په مستقیم ډول د نباتاتو رینو ته ورسوي، او په دې ډول د ځمکې په سطحه کې د اوبو د تبخیر مخنیوی وشي.

د قطره يي اوبو لگولو يو قطاره سيستم:

په دې سيستم کې د کښت د هر قطار تر څنګ يو پايپ ايښودل کيږي او په دې ډول ځمکه اوبه کوي يو قطاره سيستم هغو بوټو او ونو دپاره مناسب دی چې لږو اوبو ته ضرورت لري.

دوه قطاره سيستم:

دا سيستم اکثره د ونو دپاره چې د اوبو اړتياوي زياتي وي وړانديز کيږي دوه قطاره سيستم کې د ونو يا باغونو د هر قطار سره دو طرفه پايپ لاینونه ايښودل کيږي.

د قطره يي اوبه لگولو حلقه يي سيستم: په حلقه يي سيستم کي د 1.6 سانتي متره قطر درلودنکي پايپونه د بوټو د يو رديف يا قطار څخه په حلقوي شکل تيريري.

د اوبو زيرمه، د اوبو پمپ يا واټر پمپ، د ویش مرکزی سیستم، عمده پا پمپ، فرعي پا پمپ، جانبي پايپونه (ليترالونه) او قطره چکان (اميټرونه) د اوبو لگولو د قطره يی سیستم اصلي او اساسی اجزا دي.

قطره يی سیستم کي د اوبو د زيرمي ټاکلو ته بايد پوره توجه ځکه وشي چي مالگيني اوبه، يا هغه اوبه چي خټ الودگي يا معلق ذرات لري چي د جانبي پايپونو او يا د قطره چکان (اميټرونو) بنديدو سبب گرځي ونه کارول شي قطره يی سیستم دپاره بايد د رڼو اوبو سرچيني لکه څاه، کاريز، سيند او نور پيدا او تري گټه واخيستل شي.

د پايپونو او قطره چکانو تر ډيزان او د اصطکاکی مقاومت او د سیستم د نورو اجزاو کي فشار د ضايعاتو (Head los) تر معلومولو وروسته د اوبو جريان کي د يو مناسب فشار (هغه فشار چي نه دومره کند وي چي اوبه په پايپونو کي پاتي شي او له امله يي ترسبات راجمع شي او نه دومره زياد وي چي خاوره شستشو او د نبات ريښه لوڅه کړي) د توليد دپاره د واټر پمپ نصبول اړين او مهم کار دي چي په دي صورت کي د اوبو لگولو فشار لرونکي سیستم نه بايد کار واخيستل شي، خو که د اوبو زيرمه په داسي يو لوړ ځای او د اوبه خور ساحه تري کافي اندازه ټيټه کي موقیعت ولري چي وکولي شي پايپونو کي لازم فشار توليد کړي کم فشاره پمپونه لگوي يا حتا ځينيو ساحو کي چی د منبع او اوبه خور ترمنځ نپور يا فشار زياد وي د اوبو پمپ ته اړتيا نشته چي د اوبو لگولو دغه وروستي ډول ته د قطره يی اوبو لگولو ثقل (جاذبي قوه لرونکي) سیستم ويل کيږي.

قطره يی سیستم کي ددي دپاره چي ډاډ تر لاسه شي چي په سیستم کي لازم مجاز فشار شتون لري د فشار د محاسبې دپاره لاندې فورمول څخه کار اخيستل کيږي:

$$P_t = 1.2 * (P_p * L/100 \pm H)$$

په پورته فورمول کي:

P_t – مجموعي فشار

P_p – نقطه يي فشار يعني په هره ليترال کي فشار

L – د ټول مسير طول چي پايپونه او ليترالونه پکي ځاي په ځای کيږي

H – د انرژي ضايعات هيډ

د اوبو لگولو په قطره يی سیستم کي د جريان د مقدار او فشار د کنټرول دنده د ویش مرکزی سیستم په غاړه ده، همدارنگه د ویش مرکزی سیستم د اوبو د فلتر کولو او د کيمياوی

سری په ویشلو کې هم کارنده رول لوبوي، په مرکزي سیستم کې د ټولو ملحقاتو قطر باید یو شان او د فلتر د دخولي مجرا د قطر مطابق او د هغه سره برابر انتخاب شي. د اوبو د فشار او جریان کنټرولونکي (Pressure Regulator & Flow Regulator).

د کیمیاوي موادو د تطبیق دستگاه (Chemigation Unit)، فلترونه (Filters)، د فشار او د اوبو د جریان د اندازه کولو گیجونه (Pressure & Flow Gauges)، والونه (Valve) د ویش د مرکزي سیستم مهمې برخې دي.

عمده پایپونه Main line هغه پایپونه دي چې له منبع څخه فرعي پایپونو ته یا که فرعي پایپونه نه وي نصب جانبي لیترالونو ته د اوبو د انتقال دنده اجرا کوي، عمده پایپونه د پی وي سي یا هم د فلز او یا پولي اتیلین موادو څخه جوړیږي، پی وي سي عمده پایپونه 25 څخه تر 75 ملی متره قطر لري، په فرعي او جانبي پایپونو او قطره چکانو کې د فشار تر پیدا کولو وروسته د اساسي یا عمده پایپ قطر تعینيږي.

فرعي پایپونه یا sub Mains د عمده یا اساسي پایپونو څخه جانبي پایپونو ته اوبه رسوي، د فرعي پایپونو قطر له 25 څخه تر 50 ملی متره پورې وي، د فرعي پایپونو ډول د لیترالونو په ډول پورې اړه لري. د فرعي پایپونو شمیر او طول د بلاکونو په شمیر، د پټي مساحت او توپوگرافي او داسې نورو عواملو پورې او قطري د اړتیا وړ اوبو د جریان او فشار پر اساس د جانبي او قطره چکانو کې د فشار تر محاسبې وروسته ټاکل کیږي، ددې دپاره چې عمده او فرعي پایپونه زیان ونه ویني د ځمکې لاندې ښخیري.

په پایپونو کې د فشار ضایعات یا هید لاز د ویلیم هیزین د فورمول په اساس هغو سیستمونو کې چې د اندازه گیري واحداث یې میتريک سیستمونه وي په لاندې ډول محاسبه کیږي:

$$h_f = (10.67 * L * Q^{1.852}) / (C^{1.852} * D^{4.87})$$

او یا په امپریال سیستمونو کې

$$h_f = (4.73 * L * Q^{1.852}) / (C^{1.852} * D^{4.87})$$

په پورته فورمول کې:

h_f – په اساسي او فرعي پایپونو په ټول طول کې د هید لاز مجموعي مقدار په فیصدي سره اندازه کیږي.

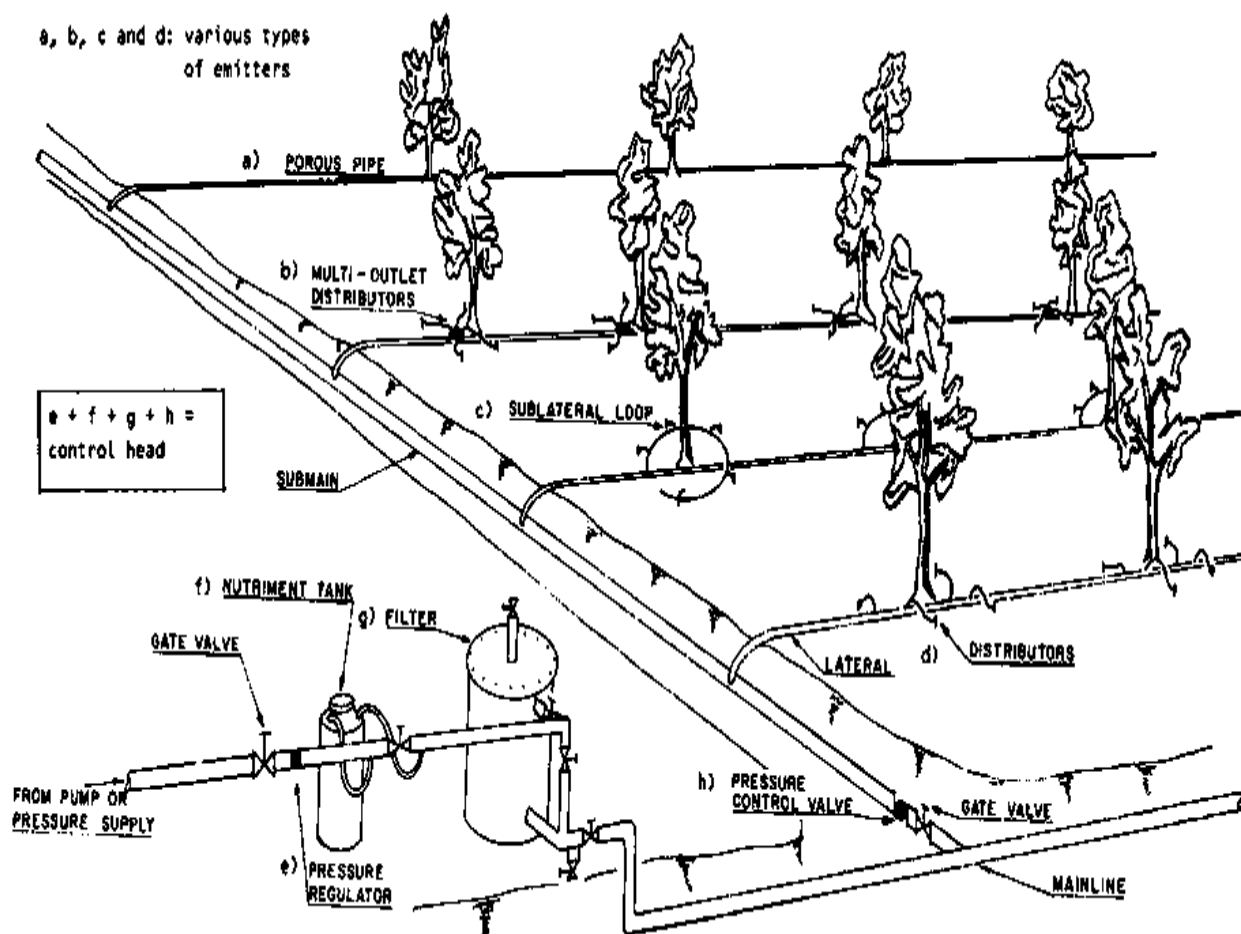
Q - د اړتيا وړ اوبو مقدار په لټير پر ساعت کي

L - د پاڼونو مجموعي طول په متر

C - د ويليم هلز ضريب چي د پاڼپ د موادو د نوعيت په اساس ټاکل کيږي.

D - د پاڼپ قطر په متر

جانبی پایپونه یا لیترالونه (Drip Line) د کم کثافت لرونکي پولي ایتلین موادو څخه جوړیږي او دنده یې داده چي له فرعي یا عمده پایپونو څخه د قطره چکان د لاري اوبه د بوټو (نباتاتو) رښني ته ورسوي. د لیترالونو د دیزاین په وخت کي دې ټکي ته باید جدي توجه وشي چي قطره چکانو ته په پوره فشار سره یو شان اوبه ورسول شي. د اوبو لگولو په قطره یی سیستم کي د قطره چکانو (ډریپر) یو شانوالي Uniformity باید تر 90 فیصده کم نه وي په بل عبارت ، د قطره چکانونو د اوبو د جریان تر مینځ تو پیر باید تر 10 فیصده زیات نه وي.

اميترونه کيدای شي د جانبي پايپونو په دننه کې يا دهغو پر سطحه باندې نصب شي يا داچې په فابريکه کې په دايمي شکل د ليترالونو په ديوالونو کې ځای پر ځای شوي وي. په لومړي او دوهم حالت کې د اميترونو تر مينځ فاصله د هغو د استعمالوونکو د ميل مطابق ټاکل کيدای شي، په داسې حال کې چې په وروستي حالت کې د اميترونو تر مينځ فاصله تغير نه خوري او ثابته وي ځکه چې اميترونه د ليترالونو دايمي جز وي، د ليترالونو د طول او قطر د ټاکلو په وخت کې د پټي شکل او مساحت، د ځمکې توپوگرافي، د کانال، سرک او نورو ساختمانونو موقعيت، د نباتاتو ډول او تخنيکي او مالي ملحوظات په پام کې نيول کيږي. د ليترالونو طول او قطر د اميترونو تر ديزاين وروسته ټاکل کيږي.

ډريپر يا قطره چکان يوه پلاستيکي ضميمه يا وسيله ده چې د ارتجاعي پايپ تر مينځ، په دننه کې يا پر سطحه باندې نصبیږي او په کراره او يا ډير کم جريان د ځانگړي څاڅکي تر حده پورې اوبه ورکوي. هغه اوبه چې په قطره چکان کې تيريږي خپله انرژي دلاسه ورکوي او په نتيجه کې پرته له کوم فشار څخه په ډيري کراري او په کم جريان د ځانگړي څاڅکي تر حده د قطره چکان څخه راوړي. په قطره چکان کې داوبو د جريان اندازه په ساعت کې په ليتر سره اندازه کيږي او په مختلفو قطره چکانونو کې معمولا په ساعت کې د يوه څخه تر اتو ليترو پورې فرق کوي. په ليترالونو کې د ډريپرونو تر مينځ فاصله او همدارنگه د ليترالونو تر مينځ فاصله د قطره چکان د جريان په اندازي او د خاوري او نبات په ډول پورې اړه لري په کلکو خاورو کې چې مټه برخه يې ډيره وي د قطره چکانو ترمنځ فاصله له 0.5-1 متره، د سپک او نرمه خاوره کې لکه شگلنې سيمي 0.2-0.5 متره او په متوسطه يا گډه خاوره کې د 0.4-0.75 متره په نظر کې نيول کيږي.

. څاڅکي (قطره چکانونه) مختلف ډولونه لري چې بيلا بيلو بوټو او ونو ته يې مختلف نوعي کارول کيږي لکه د اوږده لارې درلودنکي قطره چکان، د پيچلي لارې لرونکي قطره چکان، د ختيني لوبڼي په طريقه اوبو لگولو سيستم قطره چکان او وريځ ماننده ډريپرونه (قطره چکان).

د اوږدې لارې قطره چکان (څاڅکي):

هغه څاڅکي چې نسبتاً اوږده، نيمه ټربولر لارې لري، کوم چې د فشار بدلونونو او رسوباتو سره ډير حساس دي.

د پيچلي لارې درلودنکي قطره چکان:

هغه څاڅکي چې پيچلي لارې لري چې د اوبو جريان گډوډوي او رسوبات له مينځه وړلو کې مرسته کوي، او پدې توگه د بنديدو خطر کموي.

د غبار يا وريځو قطره چکان(څاڅکي):

قطره چکان کي د اوبو لگولو يو ډول سيستم چي اوبه په بنه غبار يا سپري په شکل د نبات شاوخوا پاشي.

د خټيني لوبني طريقه:

د څاڅکو اوبو لگولو خټين يا جار طريقه کي د قطره چکانونو (ډريپر) پرځای، ځانگړي خټپيني لوبني يا جارونه کارول کيږي چي شاوخوا 15 څخه تر 25 سانتي مترو پورې اوږدوالی او شاوخوا 5 څخه تر 10 سانتي مترو پورې قطر لري.

د اوبو او کيمياوي سرې په لگښت کي سپما، په ميلان داره او ناهمواره ځمکو کي د تطبيق قابليت، د بيا کارول شوي غير څښاک اوبو کارولو وړتيا، مستقيما د نبات (بوتي) ريښي ته د رطوبت رسول، د کرنيزي ځمکي د خاورې د تخريب مخنيوي، د هرزه او ناکاره بوټو او واښو د شنه کيدو مخنيوي، د کار په لگښتونه کي سپما، ټولو بوټو ته د اوبو يو شان ویش، په ارزان او آسانه ډول کروندو ته د اوبو رسول، د نباتي ناروغيو مخنيوي، کمه انرژي مصرفول، د اوبو لگولو د قطره يي سيستم له نور ښکېنو څخه شميرل کيږي.

د اوبو لگولو د قطره يي سيستم نيمگړتيا په دي کي چي قطره يي سيستم کي بايد رڼي او صافي اوبه وکارول شي او هغه اوبه چي معلق ذرات، لکه د شگي ميده ذرات يا خټ الوډگي ولري

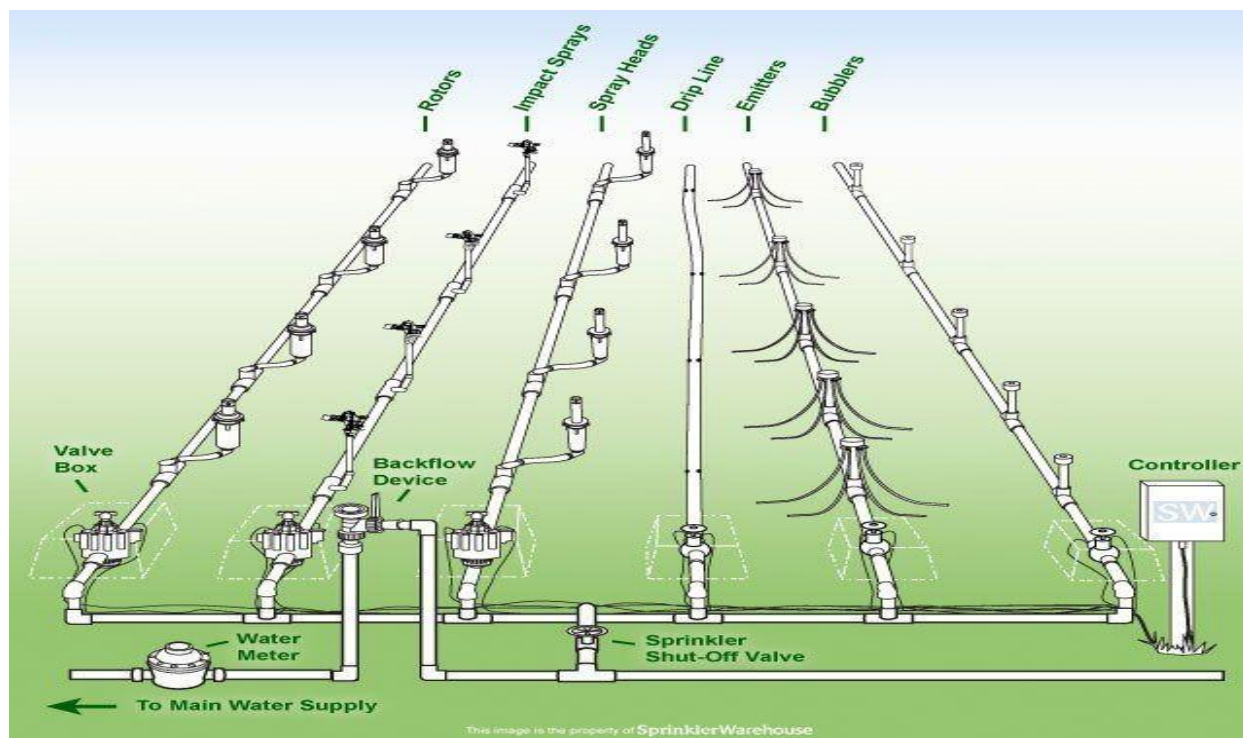
يا مالگيني اوبه په قطره يی سيستم کي ځکه خلل پيدا کوي چي نيزلونو خولي بنديري او په دي ډول د سيستم عمر لنډيري، تر يوي مودي تيريدلو وروسته قطره چکان او پايپونو کي گچ او سپين رنگه رسوبات جمع کوي او اجازه نه ورکوي چي کافي مقدار اوبه بوتو ته ورسيري چي دغه رسوبات اکثره وخت د کيمياوي سري د تزريق د وجهي چي د ویش د مرکزي سيستم او د کيمياوي سري د ویش د دستگاه په واسطه تر سره کيري رامنځته کيري، ددي دپاره چي رسوبات د منځه يوسو بايد پايپونه او قطره چکانونه د تيزاب په واسطه ووينځل شي چي دا خپله وخت گير او مالي لگښتونه لري، همدا ډول په قطره يی سيستم کي د تجهيزاتو حفظ و مراقبت کي اضافي لگښتونه، او د قطره يی سيستم د اصلي اجزاوو لوړ قيمتونه ددي سيستم د مهمو نيمگړتياو څخه شميرل کيري.

د اوبو لگولو باراني (آب پاشان) سيستم (Sprinkler irrigation):

د اوبو لگولو په باراني سيستم کي د اوبو رسولو پايپونه د کرونده (پتي) منځ کي ځاي په ځاي کوي او ورسره د اوبو شيندونکي نيزلي (سپرنکل) په داسي ډول جوړيري چي د آب پاشان يا اوبه شيندونکي په ډول اوبه هوا ته پورته کوي هوا کي اوبه په څاڅکو بدليري او لکه طبعي باران غوندي کړوندي ته توپيري، په دغه سيستم کي پمپ ، پايپونه او اوبه شيندونکي (سپرنکل)، بايد په عين زمان کي فعاليت او کار وکړي، د اوبو لگولو باراني سيستم اکثره نا همواره ساحو کي ډيره کارول کيري ددغه سيستم يو له بنسټيزو دا دی چي باراني سيستم کي کولی شو چي ډيري لويي ساحي په يو ځل خړوب کړو.

د باراني طريقي د سيستم د ديزاين ميتود داسي دی چي لمړی د اوبو منبع ټاکل کيري او بيا د ضرورت وړ اوبو اندازه معلوموي او ورپسي د اوبو فشار محاسبه کيري تر څو معلومه کړي چي په لاین کي په کوم تعداد سپرنکل نصب شي. د اوبو د فشار د پيدا کولو دپاره کولی شو د اوبو د فشار ازمويني گيچ وکاروو د جريان د مقدار د معلومولو دپاره يوه گيلنه (بالت) ولرو چي د مشخص شوي سرچيني څخه يي په داسي ډول پک کړو چي د پکولو زمان مو ثبت کړی وي او دا معلومه شي چي د گيلني پکول څومره وخت نیسي. ورپسي د بالت يا گيلني اندازه (په گيلن کي شته اوبه) د 60 ثانيو سره ضربيري، دا پايله به د جريان کچه (د گيلن د اوبو مقدار په دقيقه کي) وي.

په باراني سيستم کي د اوبه شيندونکي يا د سپرنکل سرونو ډير ډولونه شتون لري چي د اوبو د فشار، د جريان کچه او د ساحي د نباتي پوښښ يا د بوټو (فصل) د نوعي په پام کي نيولو سره انتخابيري.

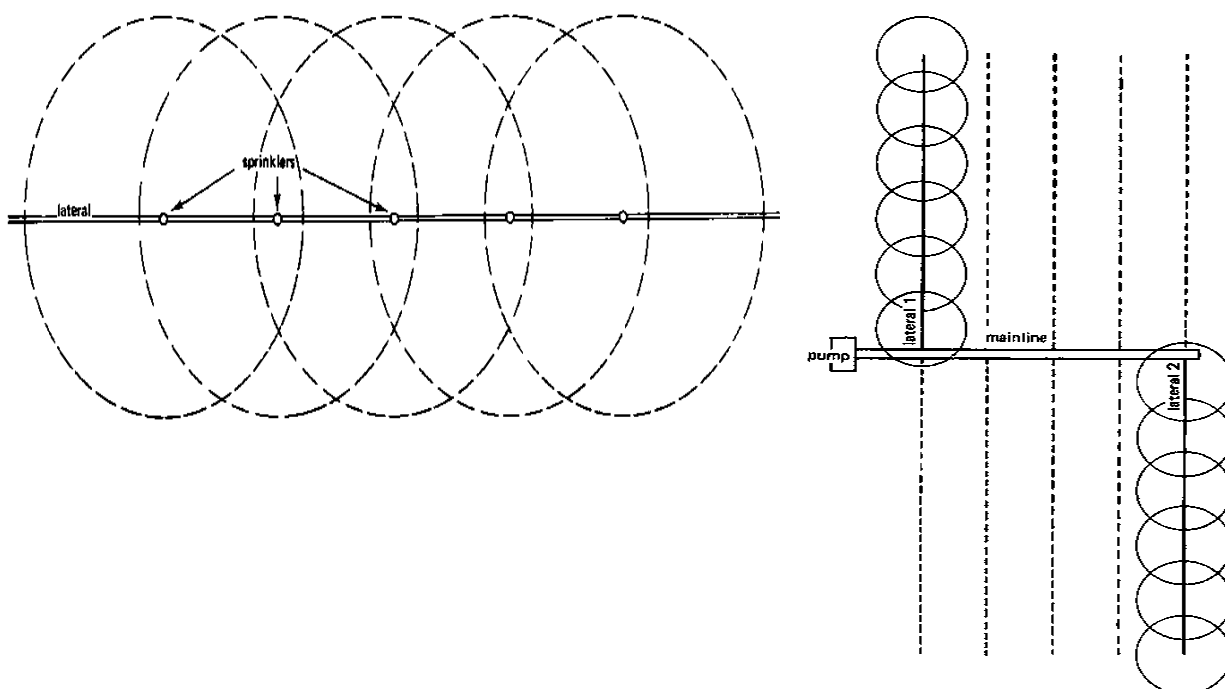
په حقيقت کې د سپرنکل د سرونو ۳ مختلف ډولونه شتون لري.

1. د سپري شڪله سپرنکل: دې ته د ثابت سپري شڪله سرونه هم ويل كيږي چې اوبه بهر ته د فين (سپري) په شكل شيندي، ددغه ډول سپرنکلرونو د پوښښ ساحه خورا کم دی ځکه چې دوی يوازي تر 18 فوټو پورې واټن کې کاريدی شي. ، سپري شڪله سپرنکل د 20 څخه تر PSI 30 د اوبو فشار ته اړتيا لري.
2. روتري سپرينکلونه: دغه سپرنکل دوه طرفه سرونه لري او په عين وخت دوو جهتونو کې اوبه شيندي، روتري سپرنکلونه معمولاً له يو بل نه د 8-65 فوټو په فاصله کې نصبیږي خو دا بايد په پام کې ونيول شي چې د روتري سپرنکل فشار د سپرنکل ترمنځ د فاصلي څخه زيات واوسي.
3. څرخيدونکي نوزلونه څرخيدونکي سپرنکل: څرخيدونکي نوزلونه په بشپړ ډول د څرخيدونکو په څير کار کوي، مگر ډير کوچني ښکاري. څرخيدونکي نوزلونه د سپرنکل د نورو ډولونو په پرتله ډير اغيزمن گڼل كيږي ځکه چې دې ډول سپرنکل کې د اوبو د تبخير اندازه ډيره کمه وي. د څرخيدونکو نوزلونو شعاع معمولاً له 15 څخه تر 35 فوټو پورې وي.

واقیعت کي په باراني سیستم کي د سپرنکل یا هم د سیستم د انتخاب شکل د بوټو یا نباتاتو په نوعي پوري اړه لري د مختلفو فصلونو دپاره مختلف ډوله باراني سیستمونه انتخابیږي او دا د کروندو د حالت پوري مستقیماً اړیکه لري.

د نازکو سبزیجاتو د اوبه کولو دپاره باید هغه نیزلي چي لوي څاڅکي جوړوي ونه کارول شي ځکه د بوټي او کښت د خرابیدو چانس او احتمال پکی زیاتیږي. د لوي څاڅکي والا پایپونو بله ستونځه داده چي غټ څاڅکي د فرعي پایپونو سره نږدې توپیږي چي دا خپله د خاوري د تخریب باعث گرځي، له 5-12.5 سانتي متره قطر لرونکي سپرنکل (نیزلي) د یو بل نه په هر 9-24 متره فاصله کي نصبیږي، لیټرونه یا جانبي لاینونه ورځ کي تر څلور ځلي د انتقال وړ دي.

د اوبو پمپ ، اصلی او فرعي لاینونه، جانبي لاینونه، اوبه شیندونکي نیزلي(سپرنکل) د آب پاشان د سیستم مهم او اصلي اجزا او برخي دي.

د اوبو لگولو باراني سیستم ډولونه (انواع):

په عمومی صورت دوه ډوله باراني طریقې شتون لري یوه پخواني طریقه او بله مدرن او عصري د باراني سیستم طریقه.

د باراني سیستم پخوانی (کلاسیکه) طریقه:

زور یا کلاسیکه طریقه نامیکانیزه شوي بارانی سیستم دی چې په لاندې ډولونو ویشل کیږي.

ثابت باراني سیستم (Permanent):

د اوبو لگولو د باراني سیستم دا ډول د کوچنیو ساحو دپاره کارول کیږي چې د سیستم ټول مهم اجزا او برخي په یو ثابت ځای نصب کیږي او د یو ځای څخه بل ځای ته د انتقال وړ نه وي. د څو کلنو بوتو او ونو د اوبه کولو دپاره یوه ښه طریقه ثابت بارانی سیستم ځکه دی چې د اوبو لگولو وخت کي ډیر کارگر ته اړتیا نه لیدل کیږي.

نیمه ثابت باراني سیستم:

په دغه طریقه کې د سیستم اجزا ثابت وي خو اوبه شیندونکې سپرنکل متحرک او قابل د تغیر دي.

نیمه متحرک سیستم:

د باراني سیستم په دي ډول کې د سیستم ځینې اجزا لکه جانبی لاینونه او اوبه شیندونکي نیزلی (سپرنکل) د یو ځای نه بل ځای ته د انتقال وړ وي.

متحرک سیستم:

د اوبو لگولو د باراني سیستم په متحرک طریقه کې پایپونه او سپرنکل (اوبه شیندونکي نیزلي) قابل د انتقال دي او کولي شي چې له یو ځای نه بل ځای ته انتقال شي سپرنکل د اوبو لگولو په سیستم کې تر ټولو مهم او عام سیستم همدا متحرک سیستم ځکه دی چې په دی سره کولی شو د لاس په واسطه د یوې ساحې یا پټې د اوبه کولو نه وروسته پایپونه بل پټی ته انتقال کړو. ددې دپاره چې پایپونه او جانبی لاینونه د انتقال پروسه اسانه شي او د انتقال وخت کې ضایع او مات نشي فرعي او جانبی پایپونه د سپکو المونیو او یا پلاستیک څخه جوړوي.

د اوبو لگولو د باراني سیستم اتوماتیک یا مډرنه طریقه:

د اوبو لگولو باراني اتوماتیک سیستم یو میکانیزه شوي مډرن سیستم دی چې په لاندې ډولونو ویشل شوی.

1. - ویل موو يعني د اوبو لگولو څرخه یی طریقه: دغه سیستم د پایپونو او المونیمي څرخونو څخه جوړ دی چې د رول لاین په نوم هم یادېږي چې د یو پټرولي ماشین (موتور) په واسطه حرکت کوي چې د څرخ سرعت تقریباً 10 متر په دقیقه کې دی د باراني اوبه لگولو په ویل موو سیستم کې اساسي تجهیزات نه بي ځایه کوي بلکه د هرې پټې د اوبه کولو څخه وروسته جانبی پایپونه د د پټرولي انجن (موتور) په وسیله بل پټی ته لیږدول کېږي.

2. د باراني اوبو لگولو خطی طریقه: د اوبو لگولو په دي طریقه کې نصب شوي وزرونه د څرخه په واسطه په خطي ډول حرکت کوي دي ډول سیستم کې ځمکه باید په مربعی یا مسطیلي شکلونو جوړ شي تر څو د اوبو لگولو عملیات آسانه ترسره شي.

3. د محوری اوبو لگولو طریقه (ستریپووت سیستم): د اوبو لگولو باراني سیستم کې یو بله مهمه طریقه د محوري اوبو لگولو سیستم دی په دي طریقه کې د اوبو عمومي پایپ د ځمکې د سطحې نه په یوه معینه ارتفاع کې په دایروي شکل او ورسره جانبی یا کوچني قطر درلودونکي پایپونه چې نیزلي سپرنکل ورپورې تړلي وي په ځوړند حالت کې نصبېږي او د کروندې یوه لویه ساحه په بارانی شکل اوبه کوي.

4. د باراني اوبو لگول د ټوپک په طريقه (Rain Gun): په دې طريقه کې اوبه د يوې الې په واسطه چې ټوپک (تفنگچه) ته ورته شکل لري هوا ته فیر کيږي اوبه بيرته ځمکې ته د باران دڅاڅکي په شکل توپيږي او کروندې اوبه کوي. د ټوپک د فیر په طريقه د ځمکو اوبه کول د هغو سيمو دپاره چې د وچکالي او د اوبو د کمښت سره مخ دي ډير موثره ځکه دی چې په دې طريقه کې د اوبو ضايعات ډير کم وي، په باراني اوبه لگولو سيستم کې ټوپکي داسې ډيزاين شوي چې ټولو بوټو ته يو شانتي اوبه رسول کيږي او کښت يا فصلونه ټول په يو برابر اوبه اخلي او نباتات ټول متوازن وده کوي،

د خاورې د تخريب مخنيوی، ميلان لرونکي او نشيب داره ځمکو کې د اوبو لگولو شونتيا، د نباتاتو او د خاورې د مختلفو ډولونو دپاره مناسبه طريقه، دفلټريشن اوڅښدنې ضايعات مخنيوي چې په دی توگه داوډوډنډيو مخه پکې نيول کيږي. کيدې شي چې کيمياوې سره (Fertilizers) داوډو سره يوځايي حل شي اوبيا دسپرنکلر پواسطه له اوبو سره نباتاتو ته ورکړ شي، د خاورې د لنډه بل (رطوبت) ساتلو دپاره مناسب شرايط رامینځته کول، لږ کاري ځواک ته اړتيا، د اوبو لگولو د باراني سيستم د بنیگنو څخه شميرل کيږي.

لمړی سر يا په پيل کې د سيستم د ايجاد دپاره لوړ مالي لگښتونه، د اوبو د پمپ کولو دپاره لازمه انرژي ته اړتيا، د اوبه شيندونکو نيزلونو بندښت چې ورسره ټولو بوټو ته يو شان اوبه نه رسيږي، په اوبه شيندونکي سپرنکل او پايپونو کې د رسوبي موادو طی نشين کيدل، نلونو او يا پايپونو حفظ و مراقبت کې لوړ لگښتونه، د باد وخت کې د سيستم د ويجاړتيا اندېښنه هغه څه دي چې د اوبو لگولو د باراني سيستم نيمگړتياوي کی شميرل کيږي. اوبه لگولو باراني سيستم هغه بوټو دپاره توصيه کيږي چې په مستقيم کرښو کې وي او يا ونو او باغونو دپاره هم توصيه کيږي خو نازکو بوټو دپاره لکه کاهو چې څاڅکي پاني خرابولي شي يا د انگورو باغونه چې د انگور د حاصل د خسا کيدو چانس يې زيات دی نه توصيه کيږي او نه بايد وکارول شي.

د اوبو لگولو څيرک سيستم:

د اوبو لگولو څيرک سيستمونه د عصري سيستمونو يو ډول دی چې اکثره د قيمتي محصولاتو او همدارنگه د کورونو په حويلو کې د باغچو او گلانو د اوبه کولو دپاره کارول کېږي، په څيرک سيستمونو کې د مصنوعي څيرکتيا داسې تکنالوژي څخه گټه اخلي چې د هغې په واسطه د بوټو يا گلانو د اړتيا وړ اوبو مقدار او د اوبه ورکولو وخت په دقيق او اتوماتيک ډول ټاکي او په دې توگه د اوبو د بې ځايه ضايعاتو مخنيوی کوي، په څيرک سيستم کې هم اساسي او فرعي پايپونه هماغه د قطره يی سيستم په شکل ځاي په ځاي کېږي او قطره چکانونو يا سپرنکل په واسطه اوبه ورکول کېږي.

د اوبو لگولو څيرک سيستمونه په لاندې ځايونو کې ډير کارول کېږي:

1. د شنه خونو په فارمونو کې تر څو محصولات زياد کړي.
2. د باغچو، قيمتي مئمره ونو او پارکونو د اوبو لگولو د مديريت په برخه کې.
3. د کورونو حويلو کې يا د بلاکونو او اپارتمانونو د گلانو او زينتي بوټو او داخلي شنه ځايونو کې.
4. ښار منځ چمنونو او گلانو په اوبه کولو کې د اوبه لگولو دڅيرکو سيستمونو څخه کار اخيستل کېږي.

سينسرونه، مرکزي کنټرولر (سمارت)، او د مصنوعي ځيرکتيا تکنولوژي د اوبو لگولو د ځيرک سيستم مهم اجزاوي دي.

سينسرونه: د خاورې رطوبت، د هوا تودوخه، باران، او باد اندازه کوي او اخيستل شوي ارقام کنټرولر ته ليري.

مرکزي کنټرولر (سمارت): د سينسر ارقام او د هوا معلومات تحليل کوي او د هوبنيار الگوريتمونو په کارولو سره د اوبو لگولو مناسب وخت او مقدار ټاکي.

د مصنوعي ځيرکتيا تکنالوژي نصبول:

وای فای یا بېسیم ماډل کنټرولر د انټرنیټ شبکې سره وصل کوي او د سمارټ فونونو یا ټابلېټونو سره اړیکه تامینوي په دې توګه داوبو لگولو ځيرک سيستم د انټرفیس په واسطه له لري څخه اداره کوي.

د اوبه لگولو ځيرک سيستم یو داسې طریقه دی چې د سينسرونو او مصنوعي ځيرکتيا ټیکنالوژۍ څخه کار اخلي ترڅو د نباتاتو د اوبو اړتیاوې په سمه توګه وټاکي او د اوبو لگولو وخت او مقدار په اتوماتیک ډول غوره کړي ترڅو اوبه خوندي کړي او لوړ کیفیت لرونکي محصولات تولید کړي. دا سیسټمونه، د ګرځنده تکنالوژي له لارې د انټرنیټ سره وصل کيږي او په دې ډول د اوبو لگولو د سيستم کنټرول او مدیریت ته اجازه ورکوي او د متغیر چاپیریال شرایطو لکه تودوخې، د خاورې رطوبت، او باران پر اساس کار کوي.

داوبه لگولو د ځيرک سيستم بنیګنۍ

د اوبو د ضایعاتو مخنیوي:

د دقیق او پر وخت اوبو لگولو سره، د اوبو د ضایع کیدو مخه نیول کيږي.

د محصولاتو لوړ کیفیت او مقدار:

د نباتاتو د ودې غوره شرایط برابرې، صحي او ډیر تولیدي محصولاتو ته لار هواروي.

د لري لاري څخه کنټرول:

د هر ځای څخه د اوبو لگولو سيستم نظارت او کنټرول کولو ته لاسرسی امکان زیاتوي.

د اقليمي شرايطو اندازه گيري:

د اوبو لگولو څيرک سيستمونه معمولا په سمارټ سينسرونو سره سمبال وي چې اقليمي تغيرات اندازه کوي، پشمول د خاورې رطوبت او د هوا تودوخي درجه، کله چې سينسرونه کشف کړي چې نباتات اوبو ته اړتيا لري، د اوبولگولو سيستم په اتوماتيک ډول فعاليت پيلوي او اوبه لگول پيل کيږي.

څيرک مهالویش:

د اوبو لگولو څيرک سيستم کولی شي د څيرک مهالویش پراساس کار وکړي. د مثال په توگه، تاسو کولی شئ اپليکيشن تنظيم کړئ ترڅو سيستم په اتوماتيک ډول په ځانگړي وخت کې يا د نباتاتو اړتياو پراساس فعاليت وکړي. دا ځانگړتيا تاسو ته اجازه درکوي چې خپل نباتات په منظم او غوره توگه اوبه کړئ، حتی د اوږدې مودې لپاره.

د کور د نورو څيرکو وسيلو سره همغږي:

د سمارټ ټيکنالوژۍ له امله، د اوبو لگولو څيرک سيستم د کور نورو سمارټ تجهيزاتو سره همغږي کیدی شي. د مثال په توگه، که څيرک وسايل د هوا معلومات په گوته کړي چې باران اوري، د اوبو لگولو سيستم ممکن په اتوماتيک ډول غير فعال يا خپل تنظيمات بدل کړي.

د چاپيريال سره د تطابق خاصيت:

سيستم په اتوماتيک ډول د هوا او خاورې شرايطو کې بدلونونو سره تطابق کوي.

د اوبو لگولو د څيرک سيستم نيمگړتياوي:

په لمړي مرحله کې ډيري پانگې اچوني ته اړتيا وي.

د اوبو لگولو څيرک طريقه کې پرمختللي او مغلقه تکنالوژي کارول کيږي چې څار او ساتنه يې هم مسلکي اشخاصو ته اړتيا لري.

د اوبو لگولو د سيستمونو د انتخاب شرايط:

د اوبو لگولو هر سيستم خپل مثبت او منفي ټکي لري او د اوبو لگولو سيستمونو کي په بشپړ ډول هيڅ غوره حالت شتون نلري، دا په بزگرانو پوري اړه لري چي د خپل هيواد او خپلي سيمي شرايط درک کړي او يو مناسب سيستم انتخاب کړي. څرنگه چي ديو هيواد اقتصادي وضعيت، د سيمي فزيکي او اقليمي شرايط او د بوټو او کروندو نموني د بل هيواد سره بنکاره توپير لري، په دې ډول د اوبو لگولو سيستم ممکن په يوه هيواد يا سيمه کي خورا مناسب وي ممکن په بل کي به هماغه سيستم مناسب نه وي.

د اوبو لگولو د طريقې د غوره کولو وخت کي د سيمي طبيعي شرايط لکه د خاوري نوعيت، د اوبو د زيرمو او سرچينو ظرفيت، اقليمي شرايط، د ځمکي د سطحي ميلان يا سلوپ، د فصل يا بوټو ډول، تکنالوژي ډول، بشري منابع (فني او با تجريه بزگران)، د پانگوني مقدار، لازمه انرژي او د محصول گټي او نور ټول سيميز شرايط بايد په پام کي ونيول شي.

SELECTION OF AN IRRIGATION METHOD BASED ON THE DEPTH OF THE NET IRRIGATION APPLICATION

Soil type	Rooting depth of the crop	Net irrigation depth per application (mm)	Irrigation method
Sand	shallow	20-30	short furrows
	medium	30-40	medium furrows, short borders
	deep	40-50	long furrows, medium borders, small basins
Loam	shallow	30-40	medium furrows, short borders
	medium	40-50	long furrows, medium borders, small basins
	deep	50-60	long borders, medium basins
Clay	shallow	40-50	long furrows, medium borders, small basins
	medium	50-60	long borders, medium basins
	deep	60-70	large basins

1. طبيعي شرايط

الف- د خاوري ډول:

شگلنه خاوره د اوبو د ذخيره کولو تپت ظرفيت او د نفوذ لوړ قابليت لري، له همدې امله شگلنو سيمو کې د اوبو لگولو دفعات زيات خو وخت يې کم په پام کې نيول کيږي، يعني هغو سيمو کې چې د شگلنو موادو عمق کم وي فصل ته بايد لږ وخت کې خو ژر ژر اوبه ورسول شي په دې حالت کې بيا د عصري يا مدرن لکه باراني يا قطره يې اوبو لگولو سيستم موثریت زياد وي خو د سيلابي يا سطحي اوبو لگولو طريقه ورته مناسبه نه ده، په لوم يا خټين تورو خاورو کې د اوبو لگولو ټولې درې میتودونه کارول کېدای شي، مگر خټينو خاورو کې د سطحي يا سيلابي اوبو لگولو طريقه ځکه عام دي چې دې ډول خاورو کې د اوبو د نفوذ قابليت کم وي.

کله چې د اوبو لگولو يو سکيم د خاوري د مختلف ډولونو څخه متشکل وي په دې صورت کې، د اوبو لگولو قطره يې سيستم ورته مناسب ځکه دی چې ټولو بوټو ته يا په ځمکه کې د کرل شوي فصل ټولو ساحو ته يو شان او مساوي اوبه رسول کيږي.

ب. د ساحي ميلان:

په نا همواره او ډير ميلان لرونکو ځمکو کې د اوبو لگولو باراني يا قطره يې سيستم غوره او مناسب سيستم ځکه دي چې په دې سيستمونو کې د ځمکې ليول (هموار) کارۍ ته ډيره اړتيا نه وي، خو په دا ډول سيمو کې بيا د سطحي (سيلابي) اوبو لگولو سيستم څخه گټه نشي اخيستل کېدې او مناسب نه دی.

ج. اقليم:

وچ، نيمه وچ، او صحرايي سيمو کې چې د اوبو منابع لږ او اکثره وخت د وچکاليو د خطر سره مخامخ وي د قطره يې او اوبه شيندونکي يا باراني اوبو لگولو سيستمونه مناسب روشونه دي مگر دا هم بايد په پام کې ونيول شي، کومې سيمي چې تيز بادونه لري د باراني اوبه لگولو سيستم ورته مناسب نه دي ځکه د تيزو بادونو په واسطه د سپرنکل د اوبو شيندنه يا سپري کول گډوډ کيږي او فصل يا کښت متوازن وده نه کوي، تيز باد کولی شي د اوبو د

سپري کولو ماشينونو څخه د اوبو سپري کول گډوډ کړي. په دې حالت کې بيا قطره يې يا د سطحي اوبه لگولو طريقي څخه بايد کار واخستل شي.

د. د اوبو د زيرمو او سرچينو ظرفيت او کيفيت:

کم او د لږو اوبو درلودونکي سيمو کې چې اوبه يې رني او پاکي وي د عصري يا مدرن اوبه لگولو سيستمونه ډير موثريت لري ځکه چې دا سيستمونه د اوبو په سپما کې مهم رول لوبوي، مگر هغه اوبه چې معلق ذرات يا خټ آلودگي لري يا هم مالگين مواد پکې وي قطره يې او باراني سيستمونو دپاره مناسبې نه دي ځکه چې دا مواد د اميترونو او سپرنکل خولي بندوي، په دې حالت کې بيا سطحي اوبو لگولو طريقه غوره ده. خو که چيرې اوبه منحل شوي مالگي ولري، د قطره يې اوبه لگولو ميتود مناسب دي، ځکه چې د سطحي ميتود په پرتله په خاوره کې د اوبو ضايعات ډير کم وي.

2. فصل يا بوټو ډول:

سطحي اوبو لگولو سيستم د فصلونو نږدې ټولو ډولونو ته مناسب دی، د اوبو لگولو قطره يې او باراني سيستمونه د قيمتي او با ارزښته بوټو او فصلونو دپاره لکه سبزيجات او ميوه جاتو دپاره مناسب دي مگر د کم ارزښته بوټو دپاره په ندرت ځکه کارول کيږي چې د مدرن او عصري اوبو لگولو سيستمونو لگښتونه لوړ وي. د اوبو لگولو قطره يې سيستم د انفرادي نباتاتو لکه گني يا قطار فصلونو دپاره لکه ميوه داري ونې دپاره توصيه کيږي.

هغه نباتات چې ډيري اوبو ته اړتيا لري او څنگ په څنگ يو بل ته نږدې کرل کيږي د اوبو لگولو قطره يې او باراني سيستم ورته مناسب نه دی او په دې دوو طريقو نه بايد اوبه شي.

3. تکنالوژي:

د تيکنالوژۍ ډول د اوبو لگولو د طريقي په انتخاب کې مهم فکتور دی. په عمومي توگه او له تخنيکي پلوه د اوبه لگولو ځيرک سيستمونه، د قطره يې او د سپري کولو اوبه لگولو سيستمونه ډير پېچلي ميتودونه دي. د تجهيزاتو لوړ قيمتونه، د سيستم څخه څاروساتنه يعني حفظ و مراقبت يې لوړ لگښت او فني پرسونل ته ضرورت لري، همدا ډول د وسايطو د تهپي دپاره بهرنيو اسعارو ته اړتيا هغه څه دي چې د عصري سيستمونو انتخاب يې سخت کړی.

د سطحي اوبو لگولو سيستم اسانتيا په دې کې دی چې مغلقه تکنالوژي ته اړتيا نلري خو په وچو سيمو کې بيا د اوبو ضايعات ډير زيات وي مگر دا چې د اوبو د انتقال دپاره له پايونو څخه کار واخيستل شي.

4. د انرژۍ لگښتونه

د انرژۍ د اړتيا له پلوه د ځينو سيستمونو عملياتي لگښتونه لوړ تماميږي لکه د توپک (رين گن) په طريقه کي چي د اوبو د شيندلو دپاره لوړ فشار ته اړتيا پيدا کيږي يا هغه توپکي چي قابل د انتقال وي، که چيري د لوړ فشار د ايجاد دپاره په يوه سيستم کي د انرژۍ لگښتونه لوړ شي په دا صورت کي بيا د کم فشاره سيستمونو څخه لکه د باراني اوبو لگولو يا قطره يي سيستم څخه کار اخيستل مناسب روش دی.

5. بشري قوه او با تجربه، روزل شوي بزگران:

د اوبو لگولو باراني او قطره يي سيستم په تناسب د سطحي او سيلابي اوبه لگولو طريقو کي اکثرا د ساختماني عملياتو او دسيستم د ساتني لپاره زيات شمير کارگر ته اړتيا ليدل کيږي، هموارو سيمو کي چي د ځمکي ليول کاري ته ډيره اړتيا نه وي سطحي اوبه خور سيستم بڼه وي خو هغه ناهمواره سيمو کي چي د ځمکي ميلان ډيره وي باراني يا قطره يي سيستم ځکه غوره دي چي د ځمکي هموارولو دپاره ډير کارگر ته اړتيا له منځه وړي.

6. لگښتونه او ښيگڼي:

د اوبو لگولو د سيستمونو تر انتخاب مخکي بايد مختلف سيستمونه په بيلابيلو واريانتونو کي د يو هکتار ځمکي دپاره مطالعه او وڅيړل شي د يو بزگر دپاره مناسب سيستم هغه دی د هماغه سيستم لگښتونه لږ او حاصلات يي زيات وي، همدا ډول په عمومي صورت د اوبو لگولو اقتصادي سيستم هغه دي چي د سيستم لگښتونه لږ او ښيگڼي ډيري وي چي وکولي شي د بزگر د خپلي خوښي مطابق حاصل راټول کړي.

په عمومي صورت د سطحي اوبه خور طريقه په نړۍ کي تر ټولو رايج او عام سيستم دی چي له ډير پخوا وختونو تر ننه پوري عام کاربرد لري، په کومو سيمو کي چي د سطحي اوبو لگولو دپاره شرايط مناسب وي قطره يي او باراني سيستم ايجاد ته اړتيا نشته او نه بايد وکارول شي ځکه د عصري سيستمونو د ايجاد دپاره ډير منابع او زياتو لگښتونو ته اړتيا وي او د تجهيزاتو د زړيدو او استهلاك چانس ډير زياد دي.

د اوبو لگولو حوزوي طريقه (Basin Irrigation Method)، د سيلابي اوبو لگولو د جوبي (خندق) طريقه (Furrow Irrigation Method)، د اوبو لگولو د پل يا بارډر طريقه (Border Irrigation) د سيلابي طريقې يا سطحي اوبه خور هغه طريقې دي چي د هر يوه د انتخاب دپاره بايد د سيمي خاص شرايط په پام کي ونيول شي تر څو يوه بهتر او غوره سيستم وټاکل شي.

د سطحي اوبه خور د طريقو د انتخاب دپاره بايد لاندې شرايطو ته خاصه پاملرنه وشي.

1. طبيعي شرايط لکه د ځمکې سلوب، د خاوري ډول.

هغه ځمکه چې ميلان يې تر 0.1% فيصده پوري يا تر دې کم وي، د حوزوې اوبو لگولو سيستم ورته ځکه غوره ده چې د ځمکې هموارول پکې آسانه وي. که چيرې دځمکې يا د ساحي ميلان يا سلوب مساوی له يو 1% سره وي، دا حالت دا ايجابوي چې ځمکه تراس بندي شي، تر څو اوبه لگول ورته آسانه شي.

د اوبه لگولو د جوبي يا خندق کيندلو طريقه د هغو ساحو دپاره مناسبه ده چې ځمکه يې همواره، لنډ، او نږدې افقي څنډې ولري او په دا ډول ساحو کې د ساحي اعظمي ميلان 0.5 نه تر 3 فيصده وي، همدارنگه زيم لرونکو سيمو کې چې دتحت الارضي اوبو سطحه ډيره لوړه وي، د ساحي نه داوبو د ايستلو موضوع پکې مطرح وي او د ساحي ميلان 0.05 فيصده وي د جوبي يا خندق کيندلو طريقه پکې مناسب حالت او طرحه دی.

په شگلنه خاوره کې چې د ساحي ميلان تر 2% پورې او په خټه خاوره کې چې ميلان تر 5% پورې وي کولي شو چې د بارډير يا پل په طريقه ساحه اوبه خور ته آماده کړو.

په غير منظمو ځمکو کې چې منظم هندسي شکلونه او مناسب ميلان نلري د سطحي اوبه لگولو د طريقو کارول ستونزمن وي ځکه چې د سطحي اوبه خور دپاره بايد ځمکه تر ممکنه حده هموار او هم سطحه شي.

د خاوري ټول ډولونه، پرته له غټې شگې څخه چې د نفوذ پذيري کچه يې له 30 ملي ميټر/ساعت څخه زياته ده، د سطحي اوبه کولو لپاره مناسبه طريقه ده. خو که چيرې د نفوذ کچه له 30 ملي ميټر/ساعت څخه لوړه وي، نو بايد د باراني يا قطره يي اوبه لگولو طريقې څخه کار واخيستل شي.

2. د بوټي او فصل ډول.

داوبو لگولو حوزوې طريقه د هغو بوټو دپاره چې ډيرو اوبو ته اړتيا لري لکه وريجي مناسبه طريقه ده، وريجي تل په ډنډونو کې کرل کيږي. ډيری نور فصلونه هم په ډنډونو کې کرل کيدی شي، د بيلگې په توگه جوار، ونې، او نور. هغه فصلونه چې د 12-24 ساعتونو څخه ډير لنډه خاوره نشي زغملی بايد په ډنډونو کې ونه کرل شي او نه بايد په حوزوې طريقه اوبه شي.

د جوارو، سبزيجاتو او ونو په څير د قطار فصلونو د خړوبولو لپاره د جويي يا خندق د اوبو لگولو طريقه غوره لاره گڼل کيږي.

د سرحد يا بارډر اوبه ورکول په ځانگړي ډول د نږدې وده کونکو فصلونو لکه الفالفا لپاره مناسب دي، مگر د سرحد اوبه ورکول د قطار فصلونو او ونو لپاره هم کارول کيدی شي.

3. د فصل دپاره داوبو ژوروالي

د اوبو لگولو د مهالویش تر ټاکلو وروسته دا معلومول حتمي دی چې د اوبو لگولو په هره دفعه (نوبت) کې فصل څومره اوبو (په ملي متر کې) ته اړتیا لري، اوبو لگولو د میتود په پام کې نیولو سره، دا باید وڅیړل شي چې دا مقدار په حقیقت کې ورکول کیدی شي یا نه.

ساحوي تجربو ښودلې چې د اوبو لگولو په حوزوې طريقه کې د اوبو ضایعات او مصرف ډیر زیات وي چې حتی کوچنیو پروژو کې د اړتیا وړ اوبو ژوروالی له اویا نه تر څلوېښت (40-70) ملي متره پورې وي، په بارډر میتود کې له شپیتو تر دیرشو او په خندق شکله اوبو لگولو کې دغه عمق د (20-50) ملي متره پورې وي خو په لویو کرنیزو پروژو کې دا مقدار تر دې هم لوړ وي.

په هره طريقه کې چې لږې اوبه مصرف شي او ضایعات پکې حد اقل ته ورسېږي هماغه طريقه مناسبه طريقه ده، د بیلگې په توگه په شگلنو خاورو او یو کم ریښو لرونکي فصل کې، د چرو یا جويي اوبه ورکول به خورا مناسب وي خو په ټولو هغو حالاتو کې چې ځمکه شگلنه وي او د نفوذ پذیري قابلیت یې له 30 ملي متر پر ساعت ډیر وي د سطحي اوبه لگولو یوه طريقه هم ورته مناسبه نه ده.

4. تکنالوژۍ ته د لاسرسی شرایط:

د سطحي د اوبو لگولو په طریقو کې تر ټولو ساده او آسانه طريقه د اوبو لگولو حوزوې طريقه ده. په ځانگړې توگه هغه وخت چې کوچني حوضونه د لاس یا څارویو د کشولو په واسطه جوړې شي. له بل لوري بیا د حوزوې طریقې د ساتنې او څار عملیات هم آسانه وي او مغلق او پرمختللي تکنالوژۍ ته اړتیا نلري، که چیرې یو سیمه کې د اوبو لگولو سنتي ډولونه د مختلفو عواملو له امله د منځه تللي وي یا نور کار آمد نه دي نو دې حالت کې د اوبو لگولو ترتولو ساده طريقه د حوزوې اوبولگولو طريقه دي چې باید معرفي او تري کار واخیستل شي، څومره چې حوزې کوچني وي، د دوی جوړولو عملیات او ساتنه یې آسانه وي، د حوزوې طریقې هغو فصلونو ته لکه د جوارو فصلونه چې ډیر وخت دقیقې

درجه بندي ته اړتيا لري او بايد د ماشينونو په واسطه تر سره شي مناسبه نه ده دا ځکه چې ماشيني کر کيله د سونگ توکو، پرمختللو تجهيزات او اضافي لگښتونو ته اړتيا لري.

د اوبو لگولو د خندق يا چرو طريقه هم يوه اسانه طريقه ده چې ځمکه يا پټی د لاس په واسطه جوړ او ساتل کيدلي شي، خو د سطحي اوبه لگولو بارډر يا د پل طريقه بيا د لوړي کچي مهارت او پرمختللي ماشينري ته اړتيا لري چې اکثرا لويو پروژو کې د بارډر طريقې نه کار اخلي.

5. د سيمي د بزگرانو تجارب يو مهم اړخ دی چې بايد په پام کې ونيول شي.

په يوه سيمه کې د اوبو لگولو تر ټولو ښه او مناسبه طريقه هماغه ده چې له مخکې نه په سيمه کې تجربه شوي وي، او د بزگرانو ترمنځ رايچ سيستم وي ځکه په دې حالت کې بزگران په پرله پسې کلونو کې له رايچ سيستم څخه ډير تجارب تر لاسه کړي وي مگر د سيستم په بدلولو سره بيا بزگران هر څه له سره پيل کوي چې دا خپله وخت او لگښت ته اړتيا لري، خو که چيرته په يو محل کې د اقليمي شرايطو د بدلون له امله خلک دې ته اړ وي چې بايد د اوبو لگولو سيستم تغير کړي بايد ټولي تخنيکي او محيطي شرايط په پام کې ونيول شي او د بزگرانو تير تجاربو ته پوره پام وشي او سلا مشورو نه يې گټه واخيستل شي.

6. بشري د کار قوه:

د اوبو لگولو د سطحي سيستمونو د جوړولو او ساتنې لپاره اړين کارگران په پراخه کچه د ماشينونو د کارولو کچې پورې اړه لري، څومره چې سيستم ماشيني کيږي کارگر باندې تکيه کميږي.

په عمومي توگه دا ويل کيدی شي چې د سيستم چلولو لپاره، د حوزوي اوبو لگولو طريقه کې تر ټولو کم شمير ماهر او غير ماهر کارگر ته اړتيا وي. د خندق يا چرو او بارډر اوبو لگولو سيستمونو د عملياتو لپاره ډير فني کارگر ته اړتيا وي.

پورته ذکر شوي شرايطو ته پاملرنه مرسته کوي تر څو د اوبو لگولو د سيستم د انتخاب وخت کې يو مناسب سيستم انتخاب کړو تر څو د اوبو د ضايعاتو مخنيوي، او د کم اوبو په مصرف سره زيات حاصلات راټول کړلی شو او په دې ډول د وچکالي په وړاندې لازمه مبارزه وشي.

څلورم څپرکی

کانالونه (Canals)

د اقليم بدلون چي افغانستان کي خونړی وچکالي، بي موسم او رښت، نا ځای او وړانونکو سيلابونو ته لاره هواره کړي د خلکو په ژوندانه يي منفي تاثيرات پريښي د دغه ناوړه تاثيراتو د کچي د کمولو دپاره يوه لاره هم د کانالونو کيندنه او پراختيا دی.

کانال عبارت دی د اوبو د مصنوعي مجرا څخه چي د کانکريټ، ډبري يا خاوري څخه د اوبو لگولو، بريښنا توليد، يا د سمندري تگ راتگ موخو لپاره جوړه شوي وي.

په ټوله کي کانالونه په دوه ډولونو ویشل کيږي:

چي يو يی مصنوعي کانالونه دي او بل يي طبيعي کانالونه، طبيعي کانالونه د اوبو د جريان هغه مجراوي دي چي په طبيعي ډول شتون لري او د مصنوعي کانالونو دپاره د اوبو مهم منابع دي لکه سيندونه او خوړونه (سيلبر).

1. طبيعي کانالونه (سيندونه) :

سيند د اوبو يو لوی سطحي جريان ته ويل کيږي چي په طبيعي ډول يوه ځانگړي مسير کي د سمندر، جهيل يا بل لوی سيند په لور بهيږي. يا هم که په لنډ ډول ووايو: د سطحي اوبو د بهيدو طبيعي لوری د سيند په نامه ياديږي. د سيندونو هندسي مشخصات، د بهيدو د مسير په طول کي عرضي مقاطعو مطالعه، او د سيند د اوږدوالي د پروفایل په اړه مطالعه او څېړنه د سيندونو د مارفولوژي په نوم ياديږي.

سيندونه د بهيدو د دوام او د اوبو د سرچيني له مخي په لاندې ډولونو وېشل کيږي:

A. د اوبو د جريان د دوام له مخي:

- دائمي سيندونه: هغه سيندونو ته ويل کيږي چي د اوبو دايمي منبع لري او په ټول کال کي اوبه پکي جريان ولري. د دې سيندونو سرچيني معمولاً د غرونو لوړو ارتفاعاتو واورې، يخچالونه يا دايمي چيني دي.
- موسمي سيندونه: دا هغه سيندونه دي چي د واورې او بارانونو وخت کي يا د ژمي موسم په وروستيو کي د واورو د ويلې کېدو پر مهال اوبه لري، خو په وچو او گرمو موسمونو کي د اوبو د جريان حالت پکي تغير کوي يعني کله يي د اوبو مقدار کميږي او يا زياتيږي.

- لنډ مهاله اوبه لرونکي سيندونه :دا سيندونه يوازي د سختو او تېزو بارانونو په وخت کې د لنډې مودې لپاره پکې اوبه جريان پيدا کوي او د باران د ودرېدو سره اوبه يې وچيري دا اکثره د ابرفتونو يا د اوبو د لارو رول لري.

B. د اوبو د سرچينې او يا زيرمي له مخې:

- د واورو او يخچالونو (ثابت) سيندونه :اوبه يې د غرونو د واورو او يخونو له ويلې کېدو څخه لاسته راځي.
- د باراني اوبو سيندونه :اوبه يې په بشپړ ډول له بارانونو څخه تشکيليري او د سيند په مخ جريان پيدا کوي.
- د چيني د اوبو څخه تغذيه کيدونکي سيندونه :مستقيم له ځمکې لاندي اوبو او سترو چينو څخه تغذيه کيري.

1. مصنوعي کانالونه بيا د انسان د خوا د مختلفو موخو دپاره لکه د اوبو لگولو، د بريښنا د توليد، تغذي، ترانسپورتيشن يا بيري چلولو، د څښاک د اوبو رسولو، د سيلاب او فاضلاب يا چټلو اوبو د لري کولو د پاره د ډول ډول موادو څخه او په بيلابيلو سيمو کې د سيمي د شرايطو په پام کې نيولو په مصنوعي ډول جوړيري.

د هدف يا مفهوم په لحاظ (Based on Functions of Canal) کانالونه په لاندي ډولونو ويشل کيري.

1. د اوبو لگولو کانالونه (Irrigation Canal)
2. د بريښنا استيشن ته د اوبو رسولو کانالونه (Power canal)
3. تغذوي کانالونه (Feeder canal)
4. حمل کوونکي کانالونه (Carrier canal):
5. ترانسپورتي کانالونه Transportation canal
6. د اوبو رسولو کانالونه (Water supply canals)
7. د فاضلاب يا چټلو اوبو د لري کولو کانالونه (Wastewater canals)
8. صنعتي کانالونه (Industrial Canals)

1. د اوبو لگولو کانالونه (Irrigation Canal):

هغه کانالونه چي د کرني وړ ځمکو ته نږدي د کرنيزو ځمکو د خړوبولو او زراعتي محصولاتو د ترلاسه کولو دپاره جوړيږي د اوبو لگولو کانال په نوم ياديږي.

2. د بريننا د توليد کانالونه (Power canal):

کوم کانالونه چي د هايډروليکي بريننا د توليد دپاره جوړ شوي وي د پاور کانال په نوم ياديږي.

3. تغوي کانالونه (Feeder canal):

هغه کانال چي د نورو کانالونو يا د کانالونو د شاخو د تغذيه کولو دپاره جوړ شوي وي تغويي کانال بلل کيږي. تغوي کانالونه د کبانو د روزني فارمونو کي د اوبو د حوضونو د تغذي دپاره هم جوړيږي.

4. حمل کوونکي کانالونه (Carrier canal):

هغه کانالونه چي هم نور کانالونه تغذيه کوي او هم د اوبو لگولو دپاره کرنيزو ځمکو ته اوبه رسوي د حمل کوونکي کانال گڼل کيږي.

5. ترانسپورتي کانالونه (Transportation canal):

هغه کانالونه چي د لويو بار وړونکو او يا مسافر وړونکو بيړيو د تگ راتگ (ترانسپورت) دپاره جوړ شوي وي د ترانسپورتي کانالونو په نوم ياديږي په دا ډول کانالونو کي د اوبو عمق ډير زياد وي او دا ځکه چي د لويو بيړيو شنا (اوبو کي حرکت) اسانه شي او د کانال د کف سره تماس پيدا نکړي.

د ترانسپورتي کانالونو د خدماتو برخه چې په عصري سيستمونو سمبال وي د Navigation په نوم يادېږي ځکه خو ترانسپورتي کانالونو ته د نيفگيشن کانالونو نوم هم اخلي.

6. د اوبو رسولو کانالونه (Water supply canals)

بنارونو يا کليو ته د څښاک اوبو د رسولو دپاره د اوبو رسولو کانالونه جوړېږي چې اکثر وخت دغه کانالونه سرتړلي يا سربسته په شکل جوړېږي.

7. د فاضلاب يا چټلو اوبو د لري کولو کانالونه (Wastewater canals)

هغه کانالونه چې د ساحو څخه د چټلو اوبو د ايستلو يا انتقال دپاره جوړېږي د فاضلاب کانال په نوم يادېږي.

8. صنعتي کانالونه (Industrial Canals)

صنعتي کانالونه هغه مصنوعي کانالونه دي چې د ډبرو سکرو او توکو په څير د درنو موادو ليردولو دپاره جوړې شوي، کوم چې د صنعتي انقلاب پيل کې ډير اړين وو. دا ډول کانالونه د داخلي صنعتي سيمو د نښلولو دپاره حياتي رول درلود، مگر د ريل پټلۍ او ښه سرکونو له سيالۍ سره مخ وو، چې په پايله کې يې په ترانسپورت کې د دوی د رول کمښت راغی.

د اوبو د منابعو د سرچينې په اساس (Based on the Nature of Supply Source) کانالونه په دایمي او د سيلاب کانالونو باندې ویشل کېږي.

1. دایمي کانالونه Permanent Canal

دایمي کانالونه هغو ته ویل کېږي چې د اوبو منبع یا سرچینه یې دایمي اوبه ولري او په کانال کې د کال څلور فصله یا 12 میاشتې اوبه جریان ولري د دایمي کانالونو کې د اوبو د منظم او عادلانه ویش دپاره بیلابیل هایدرولیکي ساختمانونه جوړېږي.

1. سيلابی کانالونه (Inundation Canal):

سيلابی کانالونو سرچینې دایمي اوبه نلري او یواځې د سيلاب د راوتلو وخت کې پکې اوبه جریان پیدا کوي د سيلاب کانالونه په سیندونو کې د سيلاب د سطحې د ټیټولو دپاره جوړېږي تر څو د سيلاب په وخت کې تخریبات کم کړي.

د کانال په مقطع کي د جريان د سطحي د تغيير په اساس کانالونه په منشوري او غير منشوري ویشل کيږي.

1. منشوري کانالونه Prismatic Canals :

هغه کانالونه دي چي د کانال په ټول طول کي د کانال عرضی مقطع او ټولي میلان ثابت وي او تغيير ونخوري.

2. غير منشوري کانالونه Non Prismatic Canals:

هغه کانالونه دي چي په طول د کانال کي د کانال عرضی مقطع او میلان متغیر وي او ثابت نه وي غير منشوري کانال نوميږي.

د پښتي يا د مرز د سطحه (**Based on Type of Boundary Surface of Canal**) په اساس کانالونه په دري ډولونو ویشل کيږي.

1. د نرمو ساحو (آبرفتی) کانالونه (alluvial Canal)
2. سخت يا کلکي ساحي (غير آبرفتی) کانالونه (Non alluvial Canal)
3. کلک او محافظت شوي ساحي کانالونه (Rigid Canal)

1. د نرمو ساحو کانالونه (alluvial Canal): هغه کانالونه چي په نرمو، شگلنو يا ضعیفه میده خاورو کي کیندل کيږي چي پکي د کانال د پښتي (Bank) خاوري د بنويډو (لغزش) زیات وي او ددغه لغزش په خاطر د کانال بستر او کف کي مواد ترسب کوي چي له امله يي د کانال د جريان په رژیم کي اخلاص پیدا کيږي د نرمو ساحو يا الویل کانال په نوم ياديږي.

2. سخت يا کلکي ساحي کانالونه (Non alluvial Canal): هغه کانالونه چي داسي سيمو کي جوړيږي چي د پښتي او بستر مواد يي د سختو موادو لکه تيري، صخره (پرخه) يا کانکریت څخه جوړ وي او د خاوري د فرسایش يا بنويډو امکانات ډیر کم وي د کلکو ساحو د کانالونو په نوم ياديږي.

3. کلک او محافظت شوي ساحي کانالونه (Rigid Canal): کلک (ريگډ) کانالونه د سختو کانالونو يو ډول دی خو توپير يې ورسره دا دی چې سختو سيمو کانالونو ته د کانکریت، آهن کانکریت يا تيرو څخه محافظتی پوښ يا لایننگ ورکول کيږي.

د مالي لگښتونو او حاصل په اساس کانالونه په دوه ډوله دي.

1. محافظتی کانالونه (Protective Canals)
2. توليدي کانالونه (Productive Canal)

1. محافظتی کانالونه (Protective Canals)

هغه کانالونه چې وچکالي خپلي سيمو د حفاظت دپاره جوړيږي تر څو د وچکالي تاثيرات کم کړي محافظتی کانالونه بلل کيږي. يا هم هغه کانالونه چې په دوي کي د اوبو د ضايعاتو د مخنيوي دپاره اساسي ساختمانو په واسطه د اوبو د فلتریشن يا ضايع کيدلو مخنيوي کيږي محافظت شوي کانالونه نوميږي.

2. توليدي کانالونه (Productive Canal):

توليدي کانالونه هغه دي چې خپل د ساتنې او څار لگښتونه د خپلو عوايدو څخه پوره کوي او همدارنگه د کانال په جوړولو کې شوي لومړني پانگونه بيرته ترلاسه کوي. که چيرته کانال باندي شوي لومړني پانگونه هر کال کي ۶٪ بيرته ترلاسه شي کانال اقتصادي گڼل کيږي.

د اوبو د جريان د مقدار په اساس کانالونه په اساسي کانال، فرعي کانال، د ویش اصلي کانال د ویش فرعي شاخي کانال او د اوبو رسولو ساحوي کانالونو باندي تقسيم بندي کيږي.

1. اساسی کانالونه (Main Canal): هغه کانالونه چې د اوبو د سرچینې لکه سیند څخه مستقیماً اوبه اخلي اساسي کانال گڼل کيږي اساسی کانالونه د اوبو د ډیر دیسچارج له امله ځمکه یا پټي نه اوبه کوي او یواځي د فرعي کانالونو اوبه تامینوي.
2. فرعي کانالونه (Branch Canal): فرعي کانالونه د اساسي کانالونو څخه اوبه اخلي او اصلي شاخي ته يې انتقالوي، فرعي کانالونه هم د ځمکو په څروبولو کي ډیر رول نه لوبوي. فرعي کانالونه تر 5 مترمکعب په ثانیه کي اوبو ظرفیت لري.
3. د ویش اصلي کانال (Major Distributary Canal): هغه کانالونه چې د فرعي کانالونو څخه یا ځیني وختونو کي د اساسي کانالونو څخه اوبه اخلي او فرعي شاخه یا ساحوي (فیلډ کانال)

ته ٻي رسوي د اصلي شاخي په نوم ياديري دغه کانالونه له 5 څخه تر 0.25 متر مکعب په ثانيه کي د اوبو د جريان ظرفيت بايد ولري.

4. د ويش فرعي کانال (Minor Distributary Canal): له 0.25 متر مکعب پر ثانيه کم ديسچارچ درلودونکي ځانگي کانالونه چي د ويش اصلي کانال څخه يا کله هم مستقيم د فرعي کانال څخه اوبه ساحوي جويچه يا چري ته انتقالوي د ويش د فرعي شاخي په نوم ياديري.

5. ساحوي جويچي (Field Channels): ساحوي جويچي د بزگرانو په واسطه د چري په شکل جوړيري او له همدې ځايه بوټو ريښي مرطوب او د پتي خاوره مشبوع کيري ساحوي جويچي د ويش د فرعي کانال يا کله هم مستقيماً د ويش د اصلي کانال د خروجي يا آخري برخي څخه اوبه اخلي.

د تيريدو د کرښي يا خط پر بنسټ (Based of Canal Alignment) کانالونه په دري ډولونو ويشل کيري

1. د غاړي يا څنډي کانال (Ridge canal)
2. د کانتور کانال (Contour canal)
3. د جانبي سلوپ (ميلان) کانال (Side-slope canal)

1. د غاړي کانال (Ridge Canal)

يو کانال چي د يوې سيمي د غرونو د څوکو يا د اوبو وېش د کرښي سره سم جوړ شوی وي، ورته د غاړي کانال يا د څنډی کانال ويل کيږي. لکه څنگه چي دا ډول کانالونه د سيمي په لوړترينه نقطه کي تېريږي، نو د کانال دواړو خواوو ته د پراخي سيمي خړوبول ممکن کيږي.

په دغه ډول کانال کي د طبيعي نالويو (د اوبو لارو) سره کوم تقاطع نه راځي، نو له همدې امله، د اوبو ايستلو يا ډرينج لپاره کوم ځانگړي سيستم ته ضرورت نشته.

2. کانتور کانال (Contour Canal)

هغه کانال چي د سيمي له کانتور (برابر ارتفاع) کرښو سره تقريباً موازي تېريږي، کانتور کانال بلل کيږي.

دا ډول کانالونه معمولاً په غرنيو سيمو کي کيندل کيږي. ځکه چي دا د کانتور کرښي سره موازي دي، نو د کانال يوې خوا ته ځمکه لوړه وي، او يوازې د بلې خوا خړوبول ممکن کوي. کانتور کانال بايد د طبيعي اوبو لارو څخه تېر شي، له همدې امله د عرضي ډرينج کارونه (cross drainage) پکي ضرور وي.

3. د جانبي سلوپ کانال (Side-slope Canal)

دا ډول کانال د يوې غونډۍ يا غر د غاړې پر سلوپ يا ميل لرونکي سطحه جوړېږي. د جانبي ميلان درلودونکي کانال نه د دره لاندې روان وي (لکه کانټور کانال) او نه هم د غره پر سر (لکه ريچ کانال) بلکې د غر د يوې غاړې پر ميلان يا سلوپ باندې روان وي، لکه څنگه چې دا کانال بايد له طبعي اوبو لارو څخه تېر شي، نو د عرضي اوبو ايستلو جوړښتونه پکې ضرور وي. په غرنيو يا نيمه غرنيو سيمو کې چې نه ريچ امکان لري او نه هم بشپړ کانټور، دا ډول کانالونه گټور وي.

د کانال کيندلو ښيگڼي
د کانالونو کيندل ډيري ښيگڼي لري چې ځيني ښيگڼي په لاندې ډول دي:

نظر للمي طريقي ته د کانالونو په واسطه د ځمکو خړوبول زراعتي محصولات زياتوي او ځمکه د پام وړ حاصل ورکوي. کولی شو د دايمي کانالونو څخه د څو موخو دپاره کار واخلو لکه د ځمکو خړوبول، د ځنځاک د اوبو برابرول، د بېړيو چلولو يا هم د کبانو روزل او يا هم د بريښنا د توليد دپاره.

د کانال سيستمونه د سيلابونو مخنيوي کې مرسته کوي او په سيند کې د سيلاب تخريباتو کچه کموي.

کانالونه د خاره او وچو ځمکو په خړوبولو کې ډير مهم رول لوبوي او مرسته کوي چې خاره ځمکي د کښت او کر وړ وگرځي.

د کانالونو اغيزمن سيستمونه د ځمکې لاندې اوبو د سطحي د ټيټيدو مخه نيسي. د اوبو لگولو يو اغيزمن سيستم حتی په سيمه کې د باران د اندازې کمښت او ناڅاپي بدلون په وخت کې د فصلونو د اوبو اړتياوې پوره کوي.

د کانالونو د کيندلو منفي ټکي:

کانالونو کې د اوبو سره د دوامداره تماس له امله، د حشراتو، مچيو او چينجيانو په نفوس کې ناڅاپي زياتوالی رامنځته کېږي، او دا د اوبو څخه د رامینځته شوي ناروغيو لپاره لاره هواروي.

که چيرته کانالونه له داسي سيمو څخه تير شي چې ځمکه يې مالگين يا تيزابي مرکبات لري د کانال د اوبو سره نوموړي مواد کرنيزو ځمکو ته انتقاليري او دا کولي شي چې ځمکه د کر کيلي د قابليت څخه وباسي او په يو شاړه ځمکه بدله شي .

د کانال د سيستم څار او ساتني ته، نه پاملرنه کولی شي د کانال د اوبو ظرفيت کم شي، ځکه چې په دې حالت کې کانالونو کې رسوبات راټوليري.

د يو معيارى او اغزمن کانال د کيندلو دپاره پيره پانگه او زياد وخت ته اړتيا ده.

د کانالونو ډيزاين:

اوس په نړۍ کې د کانالونو د ډيزاين مختلفي طريقي او متيودونه وجود لري، د يو کانال د ډيزاين دپاره د ساحي شرايط لکه اقليمي شرايط، د بوټو ډول، د کانال موخه او هدف، د خاوري ډول د سيمي کلتوري وضعيت او نور ټول شرايط په پام کې نيول کيږي. د تيريدو د کرښې او د سيمي د موادو په اساس د کانالونو ډيزاين او طراحي واضح توپير لري، خلاص (سرباز) کانالونه چې د ابرفتي يا نرم او ضعيفه مواد د مرز څخه تيريږي د کنيدى او ليسې په طريقه طرحه ريزي کيږي خو هغه کانالونه چې د غير ابرفتي يا سختو مرزونو څخه تيريږي د شيزي، ماننگ او يا کوتر د فورمولونو په اساس ډيزاين او طرحه ريزي کيږي. د نرمو خاورو او سستو مرزونو کانالونه او يا د هغو سيمو کانالونه چې مواد يې نرم او قابليت د لغزش يې زياد وي د مجازي سرعت پيدا کول پکې مهم پارامتر دی، مجازي سرعت هغه سرعت ته ويل کيږي چې کانال کې د اوبو د جريان سرعت نه دومره زياد وي چې کانال وينځل شي او نه پکې سرعت دومره کم وي چې کانال د رسوبي موادو څخه ټک شي. ابرفتي سيمو کانالونو کې اکثر د کانال د پوښتو د بنوويدو چې له امله يې کانال ټک کيږي يا هم د کانال د کف د وينځل کيدلو احتمالات زياد وي د کينيدې په طريقه ډيزاين کيږي. په يو کانال کې د اوبو مقدار يا اندازه د ماننگ د فورمول په اساس په لاندي ډول محاسبه کيږي:

$$Q = A \times V$$

په پورته فورمول کې:

Q – د کانال د اوبو ظرفيت يا مقدار په متر مکعب پر ثانيه (m^3/sec)

A – د کانال د عرضي مقطع مساحت په متر مربع (m^2)

د کانال د عرضي مقطع مساحت نظر هر شکل ته متفاوت وي مربعي مقطع دپاره د کانال

عرضي مساحت عبارت دی له $A = b \times y$

د ډونډقه يی کانال مساحت مساوي دی $A = b + 2y\sqrt{1+x^2}$

V – کانال کې د اوبو سرعت (m/sec) $V = 1/n \times R^{2/3} \times S^{1/2}$

دلته $R = A/P$ هایدرولیکی شعاع څخه عبارت دي او په لاندې ډول لاسته راځي

P - محیط تر شنه یا لمده محیط د کانال دی

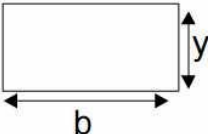
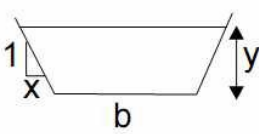
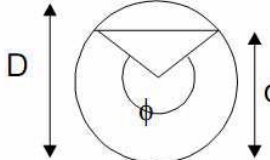
S - د کانال طولی میلان دی

د کانال د اوبو د مقدار او ظرفیت د معلومولو دپاره د شیزې فورمول په لاندې ډول دی:

$$Q = AC\sqrt{RS}$$

C - عبارت دی د شیزې د ضریب څخه او مساوي دي له $C = 1/n R^{1/6}$

د کانال پارامترونو پیدا کول نظر د کانال عرضي مقطع هندسي شکل ته په لاندې جدول کي بنودل شوي.

	Rectangle	Trapezoid	Circle
			
Area, A	by	$(b+xy)y$	$\frac{1}{8}(\phi - \sin \phi)D^2$
Wetted perimeter P	$b + 2y$	$b + 2y\sqrt{1+x^2}$	$\frac{1}{2}\phi D$
Top width B	b	$b + 2xy$	$(\sin \phi/2)D$
Hydraulic radius R	$by/(b + 2y)$	$\frac{(b+xy)y}{b + 2y\sqrt{1+x^2}}$	$\frac{1}{4}\left(1 - \frac{\sin \phi}{\phi}\right)D$
Hydraulic mean depth D_m	y	$\frac{(b+xy)y}{b + 2xy}$	$\frac{1}{8}\left(\frac{\phi - \sin \phi}{\sin(1/2\phi)}\right)D$

پنځم څپرکی

د اوبو رسول (Water Supply)

د څښاک د اوبو د پراختيا، استخراج، پاکوالي او ویش لپاره علمي او تخنیکي پروسې ته چې په ښه کیفیت کې د ضرورت وړ مقدار اوبه مصرف کوونکو ته ورکول کېږي د اوبو رسول (Water Supply) ویل کېږي. له همدې امله د څښاک وړ او صحي اوبه هغه اوبو ته ویل کېږي چې د فزیکي، کیمیاوي او باکتریاالوژیکي ځانګړتیاو له مخې له زیان رسوونکو موادو څخه پاکې وي او د هغې کارول د انسان روغتیا ته هیڅ ګواښ پېښ نکړي.

دځمکې له څلورو برخو څخه درې برخې په اوبو پوښل شوي دي مګر په خواشینۍ سره باید ووايو چې د مالګینتوب یا ککړتیا له وجهې یواځې شاوخوا 5.2 سلنه اوبه چې د نړۍ د سطحې اوبو یو سلنه هم پکې شامل دي د څښاک وړ اوبه دي، د مالګین او ککړو اوبو د پاکولو او خوړولو پروسه پرمختللی ټیکنالوژي او لوړ لګښت ته اړتیا لري چې د افغانستان په څیر د لږ پرمختللو هیوادونو له توان څخه پورته دی، اوسنی پرمختللي ټکنالوژي سره سره بیا هم د نړۍ یواځې 70 سلنه انسانان دڅښاک پاکو اوبو ته لاسرسی لري.

په صنعتي هیوادونو کې د اوبو رسول یو جدي او دوامداره عمل دی مګر د پرمختګ په حال هیوادونو کې اوس هم په متناوب یا نوبتي شکل باندي خلکو ته اوبه رسول کېږي د پرمختګ په حال هیوادونو کې هغه سیمې چې رسمي ښارګوټو څخه لري پرته دي او د اوبو رسولو شبکو ته لاسرسی نلري خلک مجبوره دي په ورځو یا هفتو انتظار وکړي تر څو د اوبو نوبت ورته ورسېږي وروستي اټکلونه ښیي چې د پرمختګ په حال هیوادونو نږدې نیمایي نفوس متناوب یا په نوبتي شکل د څښاک پاکو اوبو ته لاسرسی لري.

افغانستان کې د څښاک پاکو اوبو ته د خلکو لاسرسي محدود او په یو بحراني حالت کې قرار لري، د مختلفو احصایو له مخې، د هیواد د نفوس لوی شمیر خلک پاکو اوبو ته لاسرسی نلري. د نړیوالو ادارو د راپورونو له مخې، له ۱۰ ملیون څخه ډیر خلک د اوبو له ککړو سرچینو څخه ګټه اخلي، خو ځینې نورې مرستندویه ادارې بیا اټکل کوي چې د هغو خلکو شمیر تر اتیا 80 سلنو اوږې چې پاک او صحي اوبو ته کافي لاسرسی نلري.

د ۲۰۲۵ کال د جون په ۱۶مه کلید ګروپ یو راپور خپور کړي چې له مخې یې د افغانستان د نفوس یو پر دریمه برخه د څښاک پاکو اوبو ته لاسرسی نلري، همدې کال کې د سره صلیب د نړیوالې کمیټې د ارزونې له مخې، شاوخوا ۸۰ سلنه افغانان پاکو اوبو د سرچینو څخه لري دي. همدارنګه د اوبو د نړیوالې ورځې د نمائځ غونډې په راپور کې "طلوع نیوز" د ملګرو ملتونو په حواله خبر خپور کړ چې ۷۹ سلنه افغانان د څښاک صحي اوبو ته لاسرسی څخه محروم دي.

ښاري پراختیا، د نفوسو وده او تراکم، صنعتي کېدل، د ګڼ شمېر ژورو انفرادي ځاګانو کیندل، د اوبو رسولو د انجنیرۍ شبکو نشتوالی، له یوې خوا د اوبو سرچینو د ډیر لګښت لامل شوي، له بله پلوه ښاري

فاضلاب چي د تازه او د خوړو اوبو زيرمي ککر او ضايع کوي ، يا هم د اقليم بدلون او وچکالي چي له امله يي په افغانستان کې د ځمکي لاندې اوبو سرچيني (اکيفر) کمي شوي او د خوړو اوبو زيرمي د له منځه تلو په حال کې دي د ورستيو څيړنو له مخي په هيواد کې د ځمکي لاندې اوبو کچه له ۱۹۸۲ څخه تر ۲۰۱۶ پورې په اصغري ډول يو متر، اعظمي حد يي ۱۱ متره او په اوسط ډول ۵ متره راتپته شوې يا له منځه تللي، په همدې اساس پاکو اوبو ته د خلکو لاسرسي محدوده شوي چي له امله يي په افغانستان کې روغتيايي خدمات، خوراکي خوندیتوب او اقتصادي ودې باندې ژوره منفي اغيزه اچولي.

پورته ذکر شوو ستونځو ته په کتلو او د اوبو د بحران سره مبارزي په درشل کې د اوبو د زياد او بي ځايه لگښت مخنيوي دپاره او ټولو وگړو ته په متناوب ډول د کافي اوبو رسولو په پار لازمه ده چي ټول هيواد کې د اوبو رسولو نوي انجنيري شبکي ايجاد دغه شبکي د امکان تر حده په عصري تکنالوژۍ سنډال، او د اوبو رسولو وخت کې ټول تخنيکي معيارونه او علمي پروسې بايد په پام کې ونيول شي.

د اوبو رسولو سيستمونه د يو شمير ودانۍ او تاسيساتو لکه د اوبو زيرمي (ذخیرې)، پمپونه، پايپونه او د وصل د وسايلو د ټولگي څخه عبارت دی چي يو د بل سره په همغږي کې کار کوي او معلومي اوبه د منبع يا سرچيني (څاه، بند، يا ښاري شبکي) څخه مصرف کوونکو کورونو، زراعتي ځمکو يا صنعتي ښارگوټو ته رسوي. د اوبو رسولو د شبکو يا سيستمونو دنده داده چي اوبه په ښه او تخنيکي شکل لمری ذخيره، تصفيه، انتقال او بيا وويشي.

د اوبو رسولو سيستمونه د اوبو د سرچينو(منبع)، د اوبو د ویش يا توزيع ميکانيزم، د پايپونو يا نلونو د نوعيت، او د اوبو د استعمال د مواردو په اساس په مختلفو ډولونو ویشل شوي.

د اوبو د سرچينو (منابع) په اساس:

د اوبو رسولو سيستمونو ته د اوبو له دوو مهمو زيرمو څخه اوبه تامينيږي:

1. د اوبو سطحي سرچيني (زيرمي):

د اوبو رسولو هغه سرچيني دي چې د ځمکې په مخ يا سطحه کې بهيږي لکه جهيلونه، ويالې، سيندونه، د باران اوبه، يو ځل کارول شوي بيا ځلي تصفيه شوي او مالگيني اوبه، او د اوبو جوړي شوي لويې ذخيري په بر کې نيسي .

2. د ځمکې لاندې اوبو زيرمي:

دغه اوبه د افغانستان د تازه اوبو دوه پر دريمه برخه جوړوي، د ځمکې لاندې د اوبو سرچيني يا زيرمي لکه چينې، څاه گانې، نفوذي گالري او نفوذي څاگانې دي. افغانستان کې هر کال 44 ميليون متر مکعبه اوبه د ځمکې لاندې سرچينو څخه استخراجيږي چې دا د ځمکې لاندې اوبو د بيا تغذي او طبعي ظرفيت څخه څو برابره لوړ دی.

د اوبو د ویش يا توزيع په اساس د اوبو رسولو شبکې په دري مهمو ډولونو ویشل کيږي.

1. شاخه يي شبکه.

2. حلقوي شبکه.

3. مختلط شبکه.

1. شاخه يي شبکه:

د اوبو رسولو هغه شبکه ده چې د ویش پايپونه په يو اصلي لاین يا خط کې اتصال ولري او ورپسې هر فرعي لاین د اصلي لاینونو (پايپ) سره وصل وي او په دې ډول هر فرعي پايپ په يوه نقطه کې ختميږي. د اوبو رسولو شاخه يي سيستم د اوبو د ویش د شبکې ترټولو ساده او ارزانه ډول دی چې اوبه پکې د لوی قطر اصلي پايپ له لارې کوچني قطر شاخو ته ځي.

د شاخه يي شبکې بنيگني:

د پلي کولو ټيټ لگښت: د ډيزاين او پلي کولو د ساده والي له امله، دا د نورو سيستمونو په پرتله کم وخت او لږ لگښت ته اړتيا لري.

د شاخه يي شبکې زيانونه

د اوبو د جريان نا پايداري: شاخه يي سيستم کې د اوبو جريان يوازې په يوسمت يا جهت کې وي او که چيرې اوبه د شبکې په يوه نقطه کې قطع شي، نو ټولو فرعي څانگو پايپونو کې به هم د اوبو جريان پري شي.

د اوبو په بوي اوخوند کي تغير: د اوبو د جريان د قطع کيدو په صورت کي ممکن يوه اندازه اوبه په پايپونو کي پاتي شي چي ورسره د اوبو کيفيت ټيټيري او د اوبو په خوند او بوي کي تغير راځي.

د جريان د پري کيدو په وخت کي عدم انعطاف: دا سيستم د اوبو د بنديدو او ترميم په وخت کي لږ انعطاف لري، يوه نقطه کي د بندښت يا ستونځي په وخت کي په ټوله شبکه د اوبو جريان ودريري.

2. د اوبو رسولو حلقوي سيستم:

د اوبو رسولو حلقوي سيستم هغه سيستم دی چي پکي اصلي پايپونه د مصرف کونکي ساحي شاوخوا په يوه گرده حلقه کي اينډول کيږي او بيا د ویش د فرعي څانگي پايپونه ورسره وصل کيږي. دا سيستمونه مطمئن او لوړ اعتبار لري، د ماتيدو په صورت کي د بدیل لارو څخه د اوبو رسولو وړتيا، او په مصرف کي د بدلونونو سره د تطابق د وړتيا د حلقوي سيستم د ښکېلو څخه دی، مگر د پايپونو د طول زياتوالي او دشبکي د ډيزاين مرحلي مغلقيت يا بېچلتيا او لوړ لگښت د دغه سيستم د نواقصو څخه شميرل کيږي.

د حلقوي اوبو رسولو د سيستم گټي:

د سيستم اطمینان: که چيرته د حلقوي يوه برخه کي ستونځه پيدا شي يا پايپ لاین مات شي د شبکي د نورو پايپونو يا لارو څخه اوبه رسول کيدی شي او د اوبو د بشپړ پري کيدو خطرات کم وي.

د انعطاف قابليت: د اوبو په مصرف (لگښت) کي سپما او د اړتيا وړ اوبو رسول او د اوبو د زياد لگښت په وخت کي ددي سيستم د لاري د اوبو د ضايعاتو مخنيوی قابليت ددي سيستم د بلي ښيگڼي څخه دی.

د اوبو منظم ویش: د اوبو رسولو په حلقوي سيستم کي د متقاضي د اړتيا سره سم اوبه په دوامداره توگه رسول کيږي.

د حلقوي اوبو رسولو د سيستم زيانونه:

لوړ لگښت: د اوږد پايپ لاینونو له امله د پروژي لگښتونه لوړ وی.

د ډيزاين پېچلتيا: د هيدروليکي محاسبې او په شبکه کې د اوبو د جريان د فشار ډيزاين يوه مغلق او پېچلي مرحله دی چې له امله يې با تجربه، تخصصي او مسلکي خلکو ته اړتيا پيدا کيږي چې د ډيزاين او د ډيزاين د تطبيق مراحل خپله ډير وخت نيسي.

اوبو لگولو حلقوي شبکه د صنعتي ساحو، ښاري شبکو او د اوبو لگولو د قطره يی سيستمونو دپاره کارنده ساحه لري او ګټور تماميږي.

3. د اوبو رسولو مختلط سيستم:

د اوبو رسولو مختلط سيستم د شاخه يي او حلقوي شبکو ترکيب دی چې پکې فرعي شاخي د اصلي حلقوي شبکو څخه جلا کيږي. دا سيستم د دواړو ميتودونو د ګټو له امله د اوبو ویشلو يو له غوره او خورا مناسبو ميتودونو څخه شميرل کيږي.

ځانګړتياوې

د دوو سيستمونو ترکيب: دي سيستم کې دواړه اصلي حلقوي پايپونه او د شاخه يي سيستم فرعي پايپونه کارول کيږي.

د ځانګړو جلا کول: شاخي او فرعي ځانګړي د اصلي حلقوي شبکو څخه جلا کيږي.

لوړ موثريت: دا ميتود د لګښتونو او موثريت ترمنځ ښه توازن رامينځته کوي.

ګټې

انعطاف او اصلاح: د دې دوو سيستمونو يوځای کولو سره، په ډيزاين او لګښت کمولو کې ډيره سيمه ترلاسه کيدی شي.

د شبکې پايدارۍ او ثبات: حلقوي شبکو شتون د اوبو رسولو سيستم کې ثبات رامينځته کوي پداسې حال کې چې شاخه يي سيستم د لرې پرتو سيمو ته د اوبو رسولو لپاره ښه کارنده سيستم دی.

د کارولو (کاربرد) د ساحې په اساس د اوبو رسولو سيستمونه په درې ډولونو ویشل کيږي:

1. د ودانۍ دننه د اوبو رسولو سيستمونه: د يو ساختمان مختلفو برخو لکه پخلنځي او

تشنابونو ته د سړو او ګرمو اوبو رسولو سيستم.

2. د اوبو رسولو ښاري شبکې: د اصلي سرچينو څخه د ښار مختلفو سيمو ته د اساسي او فرعي پايپونو له لارې د اوبو ليردول.

3. کروندو او باغونو ته د اوبو رسول چي د اوبو لگولو د سيستمونو په نامه هم ياديږي او يو پراخ جلا مبحث دی.

د پايپونو د ډول پر بنسټ

د اوبو رسولو سيستمونه د پايپونو د ډول پر بنسټ په مختلفو ډولونو ویشل شوي دي، لکه فلزي پايپونه (گالوانايز، مسي، چدني) پايپونه او پوليمري (پولی پروپيلين، PVC پلاستيکي، پنځه لايه يي، پولی ايتيلين) پايپونه.

گلوانايز پايپونه:

گلوانايز پايپونه د سپيني اوسپني يا گالوانايز فولادو څخه جوړ شوي دي، لږ وزن لري او د سپکوالي له امله معمولاً صنعتي فابريکو کي زياد کاريږي، همدارنگه کورنو ته د اوبو رسولو لپاره کارول کيږي.

پولی پروپيلين پايپونه (PPRC):

شنه رنگه پايپونه دي چي د پلاستيک څخه جوړ شوي، د اسانه نصب او مناسب قيمت له امله د ودانيو داخلي سيستم کې ډير کارول کيږي.

پنځه لايه يي (پنځه قشري) پايپونه:

دوی د پلاستيک او فلزاتو د څو قشرونو (پردو) د ترکيب څخه جوړيږي چي د لوړ فشار او د گرمو (جوشو) اوبو مقابل کې ډير مقاوم دي.

مسي او برنجی پايپونه: دغه ډول پايپونه د مسو او برنج الياژ څخه جوړ شوي دي او د دوی د زنگ په وړاندي مقاومت او بنکلا له امله د ودانيو د تاسيساتو په ځينو برخو کې کارول کيږي.

چدني پايپونه: چدني پايپونه په تيرو وختونو کې په پراخه کچه کارول کيدل او د فاضله (چټل) اوبو او د اوبو سيستمونو لپاره په دوه ډوله فليټ سر او بال سرونو کې کارول کيږي.

PVC او پولی ايتيلين (PE) پايپونه: د پوليمر پايپونو دوه نور ډولونه دي، چي هر يو يي د اوبو رسولو په مختلفو شبکه يا ساحو کې کارول کيږي، په ځانگړې توگه د اوبو لگولو او د اوبو ویش شبکو کې ډير کاربرد لري.

پمپونه:

پمپ یو میخانیکي هایدرولیکي وسیله ده چې د مایع میخانیکي انرژي په فشاري (هایدرولیکي) انرژۍ بدلولي او د یو ځای څخه بل ځای ته د مایعاتو د لیرد لپاره کارول کیږي. پمپونه معمولاً مایع د ټیټې کچې څخه لوړې کچې ته پورته کوي او د ټیټ فشار ساحې څخه لوړ فشار ساحې ته لیردوي.

د پمپ او د هغې د بریښنایی موتور د مناسبې اندازې (سایز) انتخاب په مختلفو فکتورونو لکه د څاه قطر، په څاه کې د اوبو کچه، د نلوانی سیستم کې د وسایلو شمیر، د کارول شوي اوبو مقدار، او د لوړ مصرف وخت کې د خلکو د تقاضا پورې اړه لري، د ورځني تقاضا لوړه کچه معمولاً سهار او ماسپینین وي. د پمپ ظرفیت معمولاً په گیلن فی دقیقه GPM یا گیلن فی ساعت GPH باندې، او د پمپ د بریښنایی موتور ځواک (توان) معمولاً په هارس پاور hp باندې اندازه کیږي. په کورونو کې د شخصي څاه گانو لپاره عادي پمپونه معمولاً د GPM 10 او د موتور ظرفیت $1\frac{1}{2}$ یا $\frac{3}{4}$ هارس پاور پوری کارول کیږي.

د پمپ انواع

ټوله کي پمپونه په دوو کټگوریو ویشل کیږي:

1. متحرک یا دینامیکي پمپونه لکه (سنټرفیوگال پمپونه او محوري).
2. مثبت ځای په ځای کیدلو پمپونه لکه (پیستون، ډایفرام، گیر، سکرو، او نور) پمپونه. همدارنګه پمپونه د دوی د کاربرد یا د استعمال د مواردو له مخې په کورني، زراعتي او صنعتي (لکه سکیمرونه، د خټلو اوبه پاکول، تیریدل، خلا) باندې طبقه بندي شوي، چې هر یو یې د ساده اوبو څخه د جامدو ذراتو سره د گڼو، زنگ وړونکو مایعاتو ته د مختلفو مایعاتو پمپ کولو لپاره مناسب دی.

د فعالیت پر بنسټ اصلي طبقه بندي:

متحرک پمپونه: د مایع فشار د هغې د سرعت په زیاتولو سره زیات کړی. سنټرفیوگال: ترټولو پراخه کارول شوی ډول، د ټیټ واسکاسیټي مایعاتو (اوبه، کمزوري کیمیاوي مواد) د لوی مقدار حرکت کولو لپاره. محوري: د ډیر لوړ جریان نرخونو او ټیټ لوړوالی لپاره (اوبولگولو، لوی فاضله مواد).

مثبت بي ځایه کیدنه پمپونه: د مایع یو ټاکلی حجم په دوامداره توګه حرکت کوي او د لوړ فشار لپاره مناسب دي.

پیستون او پلنجر: د ټیټ جریان او لوړ فشار لپاره (ډوز کول، د موټر مینځل). ډایفرام: د زنگ وړونکو او حساس مایعاتو (کیمیاوي، خواړه) لپاره. گیر، سکرو، لوب او تیغ: د غلیظ او چپکونکي مایعاتو لپاره (تیل، رال، بتومین).

د استعمال له مخي طبقه بندي:

کورنی: کورني د اوبو پمپ، بوستر پمپ (د ودانۍ د اوبو فشار زیاتولو لپاره).

کرنه: د اوبو او فاضله موادو لیرد لپاره سبرسیل پمپونه، سکیمرونه، د خړلو پمپونه.

صنعتي: ځانگړي ډولونه لکه ویکيوم پمپونه، د اور وژني پمپونه، مونو پمپونه (د جامدو موادو لپاره)، مقناطیسي پمپونه، او د موادو لیرد پمپونه (پولیمر، کانکریټ) شامل دي.

نور ډولونه:

سبرسیل: موټر او پمپ په مایع کې ډوب شوي دي (څاه، فاضله مواد).

ډمپ/سلج: د سطحې اوبو او فاضله موادو د ایستلو لپاره چې د جامدو ذراتو سره وي.

ویکیوم: د خلا رامینځته کول (بسته بندي، طبي صنعتونه)

ماخذونه

Figure 66 Land levelling using animal traction

References:

1. Benami, A. and A. Ofen. 1995. Irrigation Engineering. Agripro, Tel-Aviv, Israel.
 2. Brady, N.C. and R.R. Weil. 2002. Elements of the Nature and Properties of Soils. Pearson Prentice-Hall, New Jersey, USA.
 3. Karu, Nani. 2003. Drip Irrigation Basic Course. Netafim Irrigation University.
 4. Reddy, G.H. Sankara and T. Yellamenda Reddy. 1995. Efficient Use of Irrigationr Water. Kalyani Publishers, New Delhi, India.
 5. Reddy, T. Yellamenda and G.H. Sankara Reddy. 1992. Principles of Agronomy. Kalyani Publishers, New Delhi, India.
- ["Evaluation of dynamic uniformity and application efficiency of mobile drip irrigation"](#).

[US 4807668](#), Roberts, James C., "Drip irrigation tape", published 28 February 1989

- *Irrigation*, 5th Edition, Muhammad Irfan Khan Yousafzai, Claude H. Pair, editor, published by the Irrigation Association, 1983
- *Trickle Irrigation for Crop Production*, F. S. Nakayama and D. A. Bucks, editors, published by Elsevier, 1986, [ISBN 978-0-444-42615-4](#)
- S. Blass, *Water in Strife and Action* (Hebrew), published by Massada limited, Israel, 1973
- Maintenance Manual, published by Jain Irrigation Systems, 1989
- *Drip and Micro Irrigation Design and Management for Trees, Vines, and Field Crops*, 5th Edition, by Charles M. Burt and Stuart W. Styles, published by the Irrigation Training and

Research Center (ITRC), Cal Poly, San Luis Obispo, CA
93407-0721. www.itrc.org., 2016

کتاب طراحی سیستم های آبیاری قطره ای تالیف مهندس امین
روشنی

<https://www.unccd.int/cso/green-earth-organization>

green earth

[National Geographic Environment: Water pollution is a rising global crisis. Here's what you need to know.National Geographic Environment: Marine pollution, explained](#)

Jerry A. Nathanson Artcal history,
<https://www.britannica.com/technology/wastewater-treatment/Flow-rates>

محیط زیست- تقی زاده انصاری، مصطفی

د اوبو رسولو انجیری، لیکوال: ایس، سی، رنگوالا، ژبارن: انجیر محمد فرید عاطف

د سرخلاصو کانالونو هایدرولیک، لیکوال: پوهنوال میا پاچا میاخیل د ننگرهار د پوهنتون
استاد

انجیری هایدرولیک، د دوکتور محمد قاسم صدیقی لکچرونو سلسله

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English